

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ УКРАЇНИ**

вул. Білоруська, 24, м. Київ, 04050, тел.(044) 594-16-01, факс(044) 594-16-00
e-mail: sdfm@sdfm.gov.ua Код ЄДРПОУ 37471802

« 11 » 08 2017 № 2965/0810-07 Державна регуляторна служба України
на _____ від _____

Щодо погодження проекту Закону

Державна служба фінансового моніторингу України, відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та листа Міністерства фінансів України від 03.08.2017 № 11010-06-6/21032, направляє на погодження проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Просимо погодити проект Закону до 21.08.2017.

- Додатки: 1. Проект закону на 43 арк. в 1 прим.;
2. Порівняльна таблиця на 11 арк. в 1 прим.;
3. Пояснювальна записка на 2 арк. в 1 прим.;
4. Аналіз регуляторного впливу 25 арк. в 1 прим.;
5. Копія повідомлення про оприлюднення на 1 арк. в 1 прим.;
6. Копія довідки від 31.07.2017 № 17040-26/142 на 1 арк. в 1 прим.;
7. Копія листа Міністерства фінансів України від 03.08.2017 № 11010-06-6/21032 на 1 арк. в 1 прим.

В.о. Голови

І.М. Гаєвський

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Верховна Рада України постановляє:

Внести зміни до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50–51, ст. 2057; 2015 р. № 6, ст. 41; № 17, ст. 118; № 23, ст. 158; № 39, ст. 375; № 42, ст. 384; 2016 р., № 4, ст. 43; № 30, ст. 542), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Цей Закон спрямований на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки шляхом визначення правового механізму протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також формування загальнодержавної багатоджерельної аналітичної бази даних для надання правоохоронним органам України та іноземних держав можливості виявляти, перевіряти і розслідувати злочини, пов'язані з відмиванням коштів та іншими незаконними фінансовими операціями.

Розділ І.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

- 1) активи - кошти, майно, майнові і немайнові права;
- 2) бездоганна ділова репутація - сукупність підтвердженої інформації про фізичну особу, що дає можливість зробити висновок про відповідність її діяльності вимогам законодавства, а також про відсутність судимості, яка не знята або не погашена в установленому законом порядку;

3) верифікація - встановлення (підтвердження) суб'єктом первинного фінансового моніторингу належності відповідній особі отриманих суб'єктом первинного фінансового моніторингу ідентифікаційних даних та/або даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

4) відокремлений підрозділ суб'єкта первинного фінансового моніторингу - філія, інший підрозділ суб'єкта первинного фінансового моніторингу, що розташований не за місцезнаходженням такого суб'єкта та здійснює фінансові операції або забезпечує їх здійснення, у тому числі надає послуги від імені суб'єкта первинного фінансового моніторингу (крім здійснення представницьких функцій);

5) вигодоодержувач (вигодонабувач) - особа, на користь або в інтересах якої прямо чи опосередковано (через іншу особу) проводиться фінансова операція;

6) видаткова фінансова операція - фінансова операція, яка призводить до зменшення активів на рахунку клієнта - власника активів;

7) високий ризик - результат оцінки ризику суб'єктом первинного фінансового моніторингу, що базується на результатах аналізу сукупності визначених критеріїв, який свідчить про високу ймовірність використання суб'єкта первинного фінансового моніторингу для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та/або фінансування тероризму;

8) дані, що дають змогу встановити кінцевого бенефіціарного власника (контролера), - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, країна громадянства та постійного місця проживання, дата народження, характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу впливу);

9) Державний реєстр національних публічних діячів та членів їх сімей - електронно-пошукова система, яка дозволяє суб'єктам первинного фінансового моніторингу співставляти ідентифікаційні дані, отримані у клієнта, з даними Єдиного державного реєстру декларацій осіб уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування та відповідно призначена для відображення інформації про фізичних осіб, які підпадають під наведені у цьому Законі визначення «національний публічний діяч» та «член сім'ї»;

10) державний фінансовий моніторинг - сукупність заходів, які здійснюються суб'єктами державного фінансового моніторингу і спрямовуються на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

державний фінансовий моніторинг, який проводиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері

запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, - сукупність заходів із збору, обробки та аналізу зазначеним органом інформації про фінансові операції, що подається суб'єктами первинного і державного фінансового моніторингу та іншими державними органами, відповідними органами іноземних держав, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою в легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення та/або іншими незаконними фінансовими операціями, а також заходів з перевірки такої інформації згідно із законодавством України;

державний фінансовий моніторинг інших суб'єктів державного фінансового моніторингу - сукупність заходів, які здійснюються іншими суб'єктами, визначеними частиною третьою статті 5 цього Закону, і спрямовані на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

11) ділові відносини - відносини між клієнтом та суб'єктом первинного фінансового моніторингу, пов'язані з діловою, професійною чи комерційною діяльністю суб'єкта первинного фінансового моніторингу, які виникли на підставі договору (у тому числі публічного) про надання фінансових або інших послуг та передбачають тривалість існування після їх встановлення;

12) діячі, що виконують політичні функції в міжнародних організаціях, - посадові особи міжнародних організацій, що обіймають або обіймали керівні посади в таких організаціях (директори, голови правлінь або їх заступники) або виконують будь-які інші керівні функції на найвищому рівні, в тому числі в міжнародних міждержавних організаціях, члени міжнародних парламентських асамблей, судді та керівні посадові особи міжнародних судів;

13) додаткова інформація - відомості про фінансові операції, які стали об'єктом фінансового моніторингу, та пов'язані з ними фінансові операції, відомості про їх учасників, а також інша наявна у суб'єкта первинного фінансового моніторингу інформація або інформація, яка повинна зберігатися в нього відповідно до вимог законодавства, зокрема інформація з обмеженим доступом, копії документів, або інформація з них, необхідні для виконання завдань, покладених на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

14) додаткові узагальнені матеріали - відомості, зібрані на основі аналізу додатково одержаної інформації на додачу до раніше поданих узагальнених матеріалів;

15) доходи, одержані злочинним шляхом, - будь-яка вигода, одержана внаслідок вчинення суспільно небезпечного діяння, що передує легалізації (відмиванню) доходів, яка може складатися з рухомого чи нерухомого майна, майнових та немайнових прав, незалежно від їх вартості;

16) ідентифікаційні дані - це:

для фізичної особи - відомості, зазначені у пунктах 1 частин сьомої і восьмої, у частині дев'ятій і пункті «а» частини десятої статті 9 цього Закону;

для фізичної особи - підприємця - відомості, зазначені у пункті 2 частини сьомої, у пункті «а» частини десятої статті 9 цього Закону;

для юридичної особи - відомості, зазначені у пункті 3 частини сьомої, пункті 2 частини восьмої та пункті «б» частини десятої статті 9 цього Закону;

дані, перелік яких визначений суб'єктами державного фінансового моніторингу, - у випадках, визначених частиною тринадцятою статті 9 цього Закону;

17) ідентифікація - отримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу від клієнта (представника клієнта) ідентифікаційних даних;

18) іноземні публічні діячі - фізичні особи, які виконують або виконували визначні публічні функції в іноземних державах, а саме:

глава держави, керівник уряду, міністри та їх заступники;

члени парламенту або подібних законодавчих органів;

голови та члени правлінь центральних банків чи голови та члени рахункових палат;

члени верховного суду, конституційного суду або інших судових органів, рішення яких не підлягають оскарженню, крім оскарження за виняткових обставин;

надзвичайні та повноважні послы, повірені у справах та керівники центральних органів військового управління;

керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних підприємств;

члени керівних органів політичних партій;

19) інформація про джерело активів - відомості про походження:

всіх наявних активів особи, що надає чітке розуміння про розмір/величину сукупних активів (статків) особи та історію їх походження;

коштів/активів особи, що використовуються для здійснення фінансової(их) операції(ій) в рамках ділових відносин із суб'єктом первинного фінансового моніторингу, яка дає чітке розуміння про джерела їх походження, підстави володіння/розпорядження ними (прав на них) особою.

20) істотна участь - пряме або опосередковане володіння однією особою самотійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі;

21) кінцевий бенефіціарний власник (контролер) - фізична особа, яка незалежно від формального володіння має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб, що здійснюється, зокрема, шляхом реалізації права контролю, володіння, користування або розподілу всіма активами чи їх часткою (у розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу), права отримання доходів від діяльності юридичної особи, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління, та/або яка має можливість здійснювати вплив шляхом прямого або опосередкованого (через іншу фізичну чи юридичну особу) володіння та/або контролю однією особою самотійно або спільно з пов'язаними фізичними та/або юридичними особами часткою в юридичній особі у розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі.

Кінцевим бенефіціарним власником є:

для юридичних осіб - будь-яка фізична особа, яка здійснює кінцевий вирішальний вплив (контроль) над юридичною особою (в тому числі через ланцюг контролю/володіння);

для трастів - засновник, довірчий власник, протектор (у разі наявності), бенефіціар або клас осіб, у чиїх основних інтересах створений або здійснює діяльність траст, або будь-яка інша фізична особа, яка здійснює кінцевий вирішальний контроль (вплив) над трастом (в тому числі через ланцюг контролю/володіння);

для інших правових форм, подібних до трастів, – особа, яка має статус, еквівалентний або аналогічний особам, зазначеним для трастів;

При цьому кінцевим бенефіціарним власником (контролером) не може бути особа, яка має формальне право на 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або є тільки посередником щодо такого права;

22) клієнт - будь-яка особа, яка:

звертається за наданням послуг до суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

користується послугами суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

є стороною договору (для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо яких Національна комісія з цінних паперів та фондового

ринку відповідно до статті 15 цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду, а також у випадках, передбачених статтею 64 Закону України "Про банки і банківську діяльність");

є гравцем у лотерею або азартну гру, в тому числі електронну (віртуальну) азартну гру (для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, визначених у підпункті "в" пункту 7 частини другої статті 5 цього Закону);

23) міжнародні санкції - санкції, які визнаються Україною відповідно до міжнародних договорів України або рішень міждержавних об'єднань, міжнародних, міжурядових організацій, участь у яких бере Україна, а також іноземних держав (у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України) щодо замороження активів визначених осіб або обмеження будь-якого доступу до них/заборони проведення фінансових операцій;

24) належна перевірка - заходи, що включають:

ідентифікацію та верифікацію клієнта;

встановлення кінцевого бенефіціарного власника (контролера) клієнта у тому числі даних, що дають змогу встановити кінцевого бенефіціарного власника (контролера), та вжиття заходів з верифікації його особи;

з'ясування мети та характеру майбутніх ділових відносин;

проведення на постійній основі моніторингу ділових відносин та фінансових операцій клієнта, що здійснюються у процесі таких відносин, на предмет відповідності таких фінансових операцій наявній у суб'єкта первинного фінансового моніторингу інформації про клієнта, його діяльність та ризик, включаючи, в разі необхідності, інформацію про походження коштів/активів клієнта, що використовуються для здійснення фінансової(их) операції(ій);

забезпечення актуальності отриманих документів, даних та інформації про клієнта;

визначення належності клієнта або кінцевого бенефіціарного власника клієнта до політично значущих осіб, членів їх сім'ї або пов'язаних осіб;

25) належним чином оформлене повідомлення - оформлене та подане до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, відповідно до вимог законодавства повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або повідомлення, яке містить додаткову інформацію про фінансові операції та їх учасників, що стали об'єктом фінансового моніторингу з боку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

26) національна оцінка ризиків - система заходів, які здійснюються суб'єктами державного фінансового моніторингу, уповноваженими органами державної влади із залученням інших суб'єктів (у разі потреби) з метою визначення (виявлення) ризиків (загроз) легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму, їх аналіз, оцінка та розроблення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшення негативних наслідків;

27) національні публічні діячі - фізичні особи, які виконують або виконували визначні державні функції в Україні, а саме:

Президент України, Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України;

глава Адміністрації Президента України, його перший заступник та заступники;

перші заступники та заступники міністрів;

народні депутати України;

Голова та члени Правління Національного банку України, члени Ради Національного банку України;

голови та судді Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих;

члени Вищої ради правосуддя, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів;

Генеральний прокурор та його заступники;

Голова Служби безпеки України та його заступники;

Директор Національного антикорупційного бюро України та його заступники;

Директор Державного бюро розслідувань та його заступники;

Голова та члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Голова та члени Антимонопольного комітету України, Голова та члени Національного агентства з питань запобігання корупції, Голова та члени Рахункової палати, Голова та члени Центральної виборчої комісії, голови та члени інших державних колегіальних органів;

надзвичайні і повноважні послы;

Начальник Генерального штабу - Головнокомандувач Збройних Сил України, начальники Сухопутних військ України, Повітряних Сил України, Військово-Морських Сил України;

державні службовці, посади яких належать до категорії "А";

керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних та казенних підприємств, господарських товариств, державна

частка у статутному капіталі яких прямо чи опосередковано перевищує 50 відсотків;

члени керівних органів політичних партій;

28) неприбуткові організації - юридичні особи (крім державних органів, органів державного управління та установ державної і комунальної власності), що не є фінансовими установами, створені для провадження наукової, освітньої, культурної, оздоровчої, екологічної, релігійної, благодійної, соціальної, політичної та іншої діяльності з метою задоволення потреб та інтересів громадян у межах, визначених законодавством України, без мети отримання прибутку;

29) неприйнятно високий ризик - максимально високий ризик, який не може бути прийнятий суб'єктом первинного фінансового моніторингу відповідно до внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

30) номінальний утримувач (номінальний власник) - особа, яка від свого імені управляє корпоративними правами іншої особи - реального кінцевого бенефіціарного власника (контролера) в інтересах останнього;

31) об'єкт фінансового моніторингу - дії з активами, пов'язані з відповідними учасниками фінансових операцій, які їх проводять, за умови наявності ризиків використання таких активів з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також будь-яка інформація про такі дії чи події, активи та їх учасників;

32) офіційне джерело - автоматизовані інформаційні і довідкові системи, реєстри та банки даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, а також відповідні органи іноземних країн та міжнародних, міжурядових організацій;

33) офіційний документ - документ, складений, виданий, засвідчений з дотриманням визначених законодавством норм уповноваженою особою, якій законодавством надано право у зв'язку з її професійною чи службовою діяльністю складати, видавати, засвідчувати певні види документів, що підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти і який містить передбачені законодавством реквізити та відомості;

34) первинний фінансовий моніторинг - сукупність заходів, які здійснюються суб'єктами первинного фінансового моніторингу і спрямовані на виконання вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

35) підозра - припущення, що ґрунтується на результатах аналізу наявної інформації та може свідчити про те, що фінансова операція або її учасники, їх діяльність чи походження активів пов'язані із легалізацією

(відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення чи пов'язані із вчиненням іншого суспільно небезпечного діяння, яке визначене Кримінальним кодексом України як злочин або за яке передбачені міжнародні санкції;

36) пов'язані особи - фізичні особи:

про яких відомо, що вони мають спільне з політично значущою особою бенефіціарне володіння юридичною особою, трастом або іншою правовою формою, подібною до трасту, чи будь-які інші тісні ділові зв'язки з політично значущими особами;

які є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, трасту або іншої правової форми, подібною до трасту, про яких відомо, що вони де-факто були створені для вигоди політично-значущих осіб;

37) політично значущі особи - фізичні особи, які є національними, іноземними публічними діячами та діячами, що виконують політичні функції в міжнародних організаціях;

38) посилена належна перевірка – заходи, що здійснюються суб'єктом первинного фінансового моніторингу щодо клієнтів високого рівня ризику на основі ризик-орієнтованого підходу, є пропорційними виявленим ризикам та спрямовані на ефективне їх зменшення, в тому числі шляхом збільшення частоти та обсягу дій з моніторингу ділових відносин та збору додаткової інформації щодо ділових відносин;

39) представник клієнта - особа, яка на законних підставах має право вчиняти певні дії від імені клієнта;

40) спрощена належна перевірка – заходи, що здійснюються суб'єктом первинного фінансового моніторингу щодо клієнтів низького рівня ризику на основі ризик-орієнтованого підходу, є пропорційними виявленим ризикам та спрямовані на зменшення частоти та обсягу дій з моніторингу ділових відносин та збору додаткової інформації щодо ділових відносин;

41) структура власності - документально підтверджена система взаємовідносин фізичних та юридичних осіб, трастів, інших правових форм, подібних до трастів, що дає змогу встановити всіх наявних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), у тому числі відносини контролю між ними щодо цієї юридичної особи, або відсутність кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

42) ризики - небезпека (загроза, уразливі місця) для суб'єктів первинного фінансового моніторингу бути використаними з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму або фінансування розповсюдження зброї масового знищення під час надання ними послуг відповідно до характеру їх діяльності;

43) ризик-орієнтовний підхід - визначення (виявлення), оцінка та розуміння ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму, а також вжиття відповідних заходів щодо управління ризиками у спосіб та в обсязі, які забезпечують ефективну мінімізацію таких ризиків залежно від їх рівня;

44) спеціально уповноважений орган - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

45) спроба проведення фінансової операції - здійснення клієнтом чи особою, яка діє від його імені або в його інтересах, дій, спрямованих на проведення фінансової операції, якщо така фінансова операція не була проведена з ініціативи клієнта;

46) суспільно небезпечне діяння, що передує легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, - діяння, за яке Кримінальним кодексом України передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або діяння, вчинене за межами України, якщо воно визнається суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, за кримінальним законом держави, де воно було вчинене, і є злочином за Кримінальним кодексом України, внаслідок вчинення якого незаконно одержані доходи;

47) таємниця фінансового моніторингу - інформація, отримана під час здійснення державного фінансового моніторингу спеціально уповноваженим органом, а саме інформація про фінансові операції та їх учасників, додаткова інформація, інша інформація, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення та/або іншими незаконними фінансовими операціями;

48) траст - юридична особа-нерезидент, яка провадить свою діяльність на основі довірчої власності, де повірений діє за рахунок і в інтересах довірителя, а також зобов'язується за винагороду виконувати певні юридичні дії;

49) узагальнені матеріали - відомості про фінансові операції, які були об'єктом фінансового моніторингу і за результатами аналізу яких у спеціально уповноваженого органу виникли підозри щодо відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, або суспільно небезпечного діяння, що передує легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Узагальнені матеріали є повідомленням про вчинене кримінальне правопорушення. Узагальнені матеріали також можуть бути підставою для здійснення правоохоронними та розвідувальними

органами України оперативно-розшукової і контррозвідувальної діяльності. Форма та структура узагальнених матеріалів встановлюються центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, за погодженням з правоохоронними органами;

50) управління ризиками - заходи, які здійснюються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, зі створення та забезпечення функціонування системи управління ризиками, яка передбачає, зокрема, визначення (виявлення), оцінку (вимірювання), моніторинг, контроль ризиків, з метою їх зменшення;

51) учасники фінансової операції - клієнт, контрагент, а також особи, які діють від їх імені або в їх інтересах, або особи, від імені або в інтересах яких діють клієнт, контрагент;

52) філія іноземного банку - відокремлений структурний підрозділ іноземного банку, що не має статусу юридичної особи і провадить свою діяльність на території України відповідно до вимог, встановлених законами України для банків;

53) фінансова операція - будь-які дії щодо активів клієнта, вчинені за допомогою суб'єкта первинного фінансового моніторингу, або про які стало відомо суб'єкту державного фінансового моніторингу, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, правоохоронним та розвідувальним органами України в рамках виконання цього Закону;

54) фінансовий моніторинг - сукупність заходів, які здійснюються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу;

55) фінансування розповсюдження зброї масового знищення - дії з надання, збору чи використання будь-яких активів для розповсюдження зброї масового знищення, за вчинення яких передбачені міжнародні санкції;

56) фінансування тероризму - надання чи збір будь-яких активів з усвідомленням того, що їх буде використано повністю або частково:

для будь-яких цілей окремим терористом, терористичною групою або терористичною організацією;

для організації, підготовки і вчинення окремим терористом, терористичною групою або терористичною організацією визначеного Кримінальним кодексом України терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, створення терористичної групи чи терористичної організації, сприяння

вчиненню терористичного акту, провадження будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби вчинення таких дій;

57) члени сім'ї - чоловік/дружина або прирівняні до них особи, син, дочка, пасинок, падчерка, усиновлена особа, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, зять та невістка і прирівняні до них особи, батько, мати, вітчим, мачуха, усиновлювач, опікун чи піклувальник.

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на громадян України, іноземців та осіб без громадянства, фізичних осіб - підприємців, а також на юридичних осіб, їх філії, представництва та інші відокремлені підрозділи, що забезпечують проведення фінансових операцій на території України та за її межами відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Виконання цього Закону не є порушенням Закону України "Про захист персональних даних" в частині обробки персональних даних. Обробка персональних даних відповідно до вимог цього Закону здійснюється без отримання згоди суб'єкта персональних даних.

Стаття 3. Законодавство у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Відносини, що виникають у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, регулюються цим Законом, іншими законодавчими актами України, що регулюють діяльність суб'єктів фінансового моніторингу, актами Кабінету Міністрів України, а також іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 4. Дії, які належать до легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом

1. До легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, належать будь-які дії, пов'язані із вчиненням фінансової операції чи правочину з активами, одержаними внаслідок вчинення злочину, а також вчиненням дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження таких активів чи володіння ними, прав на такі активи, джерел їх походження, місцезнаходження, переміщення, зміну їх форми (перетворення), а так само набуттям, володінням або використанням активів, одержаних внаслідок вчинення злочину.

Розділ II.

СИСТЕМА ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

Стаття 5. Система та суб'єкти фінансового моніторингу

1. Система фінансового моніторингу складається з первинного та державного рівнів.

2. Суб'єктами первинного фінансового моніторингу є:

1) банки, страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери, кредитні спілки, ломбарди та інші фінансові установи;

2) платіжні організації, учасники чи члени платіжних систем;

3) товарні та інші біржі, що проводять фінансові операції з товарами;

4) професійні учасники фондового ринку (ринку цінних паперів);

5) оператори поштового зв'язку, інші установи, які проводять фінансові операції з переказу коштів(поштового переказу);

6) філії або представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які надають фінансові послуги на території України;

7) спеціально визначені суб'єкти первинного фінансового моніторингу:

а) суб'єкти підприємницької діяльності, які надають посередницькі послуги під час здійснення операцій з купівлі-продажу нерухомого майна;

б) суб'єкти господарювання, які здійснюють торгівлю за готівку дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них;

в) суб'єкти господарювання, які проводять лотереї та азартні ігри, у тому числі електронні (віртуальні) азартні ігри;

г) нотаріуси, адвокати, адвокатські бюро та об'єднання, аудитори, аудиторські фірми, суб'єкти господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку та/або інформаційно-консультаційні послуги з питань оподаткування, суб'єкти господарювання, що надають юридичні послуги (крім осіб, що надають послуги в рамках трудових правовідносин);

8) інші юридичні особи, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але надають окремі фінансові послуги.

3. Суб'єктами державного фінансового моніторингу є Національний банк України, центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, Міністерство юстиції України, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері надання послуг поштового зв'язку, у сфері економічного розвитку, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, спеціально уповноважений орган.

Стаття 6. Завдання, обов'язки та права суб'єкта первинного фінансового моніторингу

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу (крім спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, які провадять свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи), з урахуванням вимог законодавства, результатів національної оцінки ризиків та з метою зниження і ефективного управління ризиками легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму або фінансування розповсюдження зброї масового знищення, розробляє, впроваджує та постійно оновлює правила фінансового моніторингу, програми здійснення фінансового моніторингу та інші внутрішні документи з питань фінансового моніторингу (далі - внутрішні документи з питань фінансового моніторингу) і призначає працівника, відповідального за його проведення (далі - відповідальний працівник).

Фінансові групи, учасниками яких є суб'єкти первинного фінансового моніторингу, розробляють та впроваджують єдині правила фінансового моніторингу, включаючи процедуру використання інформації в межах групи з метою фінансового моніторингу. Такі правила поширюються на всіх суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що входять до фінансової групи.

2. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний:

1) стати на облік у спеціально уповноваженому органі як суб'єкт первинного фінансового моніторингу та повідомляти спеціально уповноваженому органу в порядку, визначеному Національним банком України для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо яких Національний банк України відповідно до статті 15 цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду, та Кабінетом Міністрів України для інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу, про:

призначення чи звільнення відповідального працівника;

призначення особи, яка тимчасово виконуватиме обов'язки відповідального працівника у разі його відсутності;

зміну відомостей про суб'єкта первинного фінансового моніторингу та/або про відповідального працівника чи особу, яка тимчасово виконує його обов'язки;

припинення діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

2) здійснювати належну перевірку клієнта;

3) забезпечувати виявлення, зокрема з використанням засобів автоматизації, порогових фінансових операцій та підозрілих фінансових операцій до початку, в процесі, в день виникнення підозри, після їх проведення або під час спроби їх проведення чи після відмови клієнта від їх проведення;

Особливості та строки виявлення суб'єктами первинного фінансового моніторингу фінансових операцій залежно від специфіки їх діяльності

можуть встановлюватися нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу;

4) забезпечувати реєстрацію підозрілих та порогових фінансових операцій, зокрема з використанням засобів автоматизації;

5) забезпечувати у своїй діяльності застосування ризик-орієнтовного підходу;

б) повідомляти спеціально уповноваженому органу про:

а) порогові фінансові операції, визначені пунктами 1 та 2 частини першої статті 17 цього Закону, - протягом п'яти робочих днів з дня їх проведення (спроби проведення);

б) порогові фінансові операції, визначені пунктами 3 та 4 частини першої статті 17 цього Закону, - один раз на місяць протягом п'яти робочих днів місяця, наступного за звітним;

в) підозрілі фінансові операції (діяльність) - в день виникнення підозри або достатніх підстав для підозри, або спроби проведення фінансових операцій, але не пізніше наступного робочого дня з дня реєстрації таких фінансових операцій, а також надати обґрунтовані висновки, копії документів та іншу інформацію, на основі яких сформовано підозри;

г) підозрілі фінансові операції (діяльність), стосовно яких є підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, - в день їх виявлення, або спроби їх проведення, але не пізніше наступного робочого дня з дня реєстрації таких фінансових операцій, з наданням інформації та копій документів, передбачених у підпункті «в» цього пункту, а також інформувати про такі фінансові операції та їх учасників визначені законом правоохоронні органи;

7) у разі надходження від спеціально уповноваженого органу повідомлення:

з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого суб'єктом первинного фінансового моніторингу повідомлення, зокрема повідомлення щодо відстеження(моніторингу) фінансових операцій, подати протягом трьох робочих днів з дня надходження такого повідомлення до спеціально уповноваженого органу належним чином оформлене повідомлення;

про помилку в опрацюванні додаткової інформації (інформації для виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави) подати протягом двох робочих днів з дня надходження такого повідомлення належним чином оформлену додаткову інформацію;

8) сприяти в межах законодавства працівникам спеціально уповноваженого органу в проведенні аналізу фінансових операцій;

9) подавати на запит спеціально уповноваженого органу:

а) додаткову інформацію, що може бути пов'язана з фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, а також інформацію, яка може бути пов'язана із зупиненням фінансової операції (фінансових операцій) відповідно до цього Закону - протягом одного робочого дня з дня надходження запиту;

б) іншу, не зазначену у підпункті "а" цього пункту додаткову інформацію, - протягом п'яти робочих днів з дня надходження запиту або в інший строк, погоджений у встановленому порядку із спеціально уповноваженим органом;

10) подавати на запит спеціально уповноваженого органу додаткову інформацію, необхідну для виконання ним запиту, що надійшов від уповноваженого органу іноземної держави, зокрема інформацію з обмеженим доступом, протягом п'яти робочих днів з дня надходження запиту або в інший строк, погоджений у встановленому порядку із спеціально уповноваженим органом;

11) подавати на запит спеціально уповноваженого органу інформацію щодо відстеження (моніторингу) фінансових операцій клієнта, операції якого стали об'єктом фінансового моніторингу, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, за погодженням з відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб;

12) у разі неможливості дотримання строків, встановлених пунктами 9 і 10 цієї частини статті, з об'єктивних причин (урахування обсягу інформації, що запитується, форми її подання - електронної або паперової, копіювання або сканування, одержання даних з архівів тощо) погодити із спеціально уповноваженим органом не пізніше двох робочих днів з дня надходження запиту строк подання запитуваної інформації в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

13) своєчасно та в повному обсязі подавати (оформлювати, засвідчувати) у порядку, встановленому відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового

моніторингу, на запит цього суб'єкта державного фінансового моніторингу достовірну інформацію, документи, копії документів або витяги з документів, необхідних для виконання відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу функцій з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у тому числі для перевірки фактів порушень вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, здійснення контролю за виконанням суб'єктами первинного фінансового моніторингу рішень суб'єктів державного фінансового моніторингу про застосування санкцій, інших заходів впливу, письмових вимог;

14) вживати заходів щодо запобігання розголошенню (зокрема особам, стосовно фінансових операцій яких проводиться перевірка) інформації, що подається спеціально уповноваженому органу, та іншої інформації з питань фінансового моніторингу (у тому числі про факт подання такої інформації або факт отримання запиту, рішення чи доручення від спеціально уповноваженого органу та їх виконання) за винятком випадків, визначених цим Законом;

15) зберігати офіційні документи, інші документи (у тому числі створені суб'єктом первинного фінансового моніторингу електронні документи), їх копії щодо здійснення належної перевірки осіб (клієнтів, представників клієнтів), а також осіб, яким суб'єктом первинного фінансового моніторингу було відмовлено у проведенні фінансових операцій, а також усі документи, що стосуються ділових відносин (проведення фінансової операції) з клієнтом (включаючи результати будь-якого аналізу під час проведення належної перевірки клієнта), не менше п'яти років після завершення фінансової операції, завершення ділових відносин з клієнтом, а всі необхідні дані про фінансові операції (достатні для того, щоб простежити хід операції) - не менше п'яти років після завершення операції, закриття рахунка, припинення ділових відносин. Нормативно-правовим актом суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, можуть встановлюватися більш тривалі строки зберігання документів;

16) забезпечувати безперешкодний доступ відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, та на документальний запит правоохоронних органів до документів або інформації, що міститься в них, у повному обсязі відповідно до вимог закону. Отримання правоохоронними органами від банків документів або інформації, що становлять банківську

таємницю, здійснюється в порядку та обсязі, встановлених Законом України "Про банки і банківську діяльність";

17) за дорученням спеціально уповноваженого органу, наданим з метою виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави, зупиняти проведення або забезпечити моніторинг фінансової операції відповідної особи в установленому законодавством порядку;

18) за рішенням спеціально уповноваженого органу зупиняти проведення видаткових фінансових операцій або забезпечити моніторинг фінансової операції (фінансових операцій) відповідної особи в установленому законодавством порядку;

19) проводити в порядку, встановленому суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу, внутрішні перевірки своєї діяльності на предмет дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, або незалежний аудит своєї діяльності (крім банківської діяльності) у цій сфері;

20) вживати відповідно до законодавства заходів для забезпечення проходження відповідальним працівником навчання у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення протягом трьох місяців з дня його призначення, а також підвищення кваліфікації відповідального працівника шляхом проходження навчання не рідше одного разу на три роки на базі відповідного навчального закладу, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу, та в інших навчальних закладах за погодженням із спеціально уповноваженим органом;

21) вживати на постійній основі заходів з підготовки персоналу щодо виявлення підозрілих та порогових фінансових операцій відповідно до цього Закону, а також здійснювати інші заходи з питань фінансового моніторингу шляхом проведення освітньої та практичної роботи;

22) здійснювати управління ризиками, пов'язаними із запровадженням чи використанням нових та існуючих інформаційних продуктів, ділової практики або технологій, в тому числі таких, що забезпечують проведення фінансових операцій без безпосереднього контакту з клієнтом;

23) виконувати вимоги відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, щодо виконання (усунення порушень) вимог законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів,

одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

24) підтверджувати під час проведення верифікації відповідність ідентифікаційних даних особи клієнта (представника клієнта) відомостям, зазначеним в офіційних джерелах та/або отриманих від клієнта офіційних документах;

25) встановлювати для персоналу належні процедури щодо внутрішнього повідомлення керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу та/або відповідального працівника про порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у тому числі без зазначення авторства (анонімно), із забезпеченням відповідних засобів;

26) не допускати до управління, свого складу голів та членів наглядового та виконавчого органів (органів управління), осіб, які мають не погашену або не зняту в установленому законом порядку судимість за корисливі злочини або тероризм;

27) не допускати формування свого капіталу за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити на підставі офіційних документів або їх копій, засвідчених в установленому порядку.

3. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити високий ризик, зокрема, стосовно таких клієнтів:

клієнтів, місцем проживання (перебування, реєстрації) яких є держава, у якій не застосовуються або застосовуються недостатньою мірою рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) та інших міжнародних організацій, що провадять діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму;

іноземних фінансових установ (крім фінансових установ, які зареєстровані в державах - членах Європейського Союзу, державах - членах Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), з якими встановлюються кореспондентські відносини;

політично значущих осіб, членів їх сім'ї, пов'язаних осіб, а також клієнтів, кінцевими бенефіціарними власниками яких є політично значущі особи, члени їх сім'ї, пов'язані особи;

клієнтів, стосовно яких (кінцевих бенефіціарних власників яких) застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до статті 5 Закону України «Про санкції»;

клієнтів, місцем проживання (перебування, реєстрації) яких є держава, віднесена Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон.

4. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити неприйнятно високий ризик стосовно клієнтів, які включені до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності, або стосовно яких застосовано міжнародні санкції.

5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу стосовно іноземної фінансової установи, з якою встановлюються кореспондентські та аналогічні відносини, зобов'язаний додатково до належної перевірки клієнта здійснювати, в порядку, визначеному відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, такі заходи:

а) збирати достатню інформацію для повного розуміння характеру діяльності такої фінансової установи та встановлення репутації і якості нагляду, включаючи, чи була іноземна фінансова установа об'єктом розслідування з питань відмивання доходів або фінансування тероризму або застосування заходів впливу (санкцій) з боку органу, що здійснює державне регулювання та нагляд за її діяльністю у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму;

б) оцінювати заходи іноземної фінансової установи щодо боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

в) відкривати кореспондентські рахунки іноземній фінансовій установі та в іноземних фінансових установах з дозволу керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

г) документувати обов'язки іноземної фінансової установи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

г) стосовно іноземної фінансової установи рахунки якої використовуються безпосередньо третіми сторонами для здійснення операцій від свого імені, з'ясувати, що іноземна фінансова установа здійснює заходи з належної перевірки клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків іноземної фінансової установи, та що іноземна фінансова установа може надати на запит суб'єкта первинного фінансового моніторингу відповідну інформацію отриману в результаті здійснення заходів з належної перевірки клієнтів на запит суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

6. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний додатково до належної перевірки здійснювати стосовно клієнтів, які (бенефіціарні власники яких) є політично значущими особами, членами їх сімей, пов'язаними особами, такі заходи:

а) одержувати схвалення вищого керівництва суб'єкта первинного фінансового моніторингу для встановлення (продовження) ділових відносин, проведення (без встановлення ділових відносин) фінансових операцій на суму, визначену частиною першою статті 17 цього Закону (незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, які можуть бути пов'язані між собою);

б) до чи під час встановлення ділових відносин, до одержання схвалення (дозволу) на встановлення/продовження ділових відносин вживати заходів для з'ясування інформації про походження всіх наявних активів таких осіб, що надає чітке розуміння про розмір/величину їх сукупних активів (статків) та історію їх походження;

в) до проведення фінансових операцій клієнтів, з яким встановлені ділові відносини, вживати заходів на постійній основі для з'ясування інформації про походження коштів/активів таких осіб, що використовуються для здійснення фінансової(их) операції(ій) в рамках ділових відносин із суб'єктом первинного фінансового моніторингу, яка дає чітке розуміння про джерела їх походження, підстави володіння/розпорядження ними (прав на них);

г) до проведення (без встановлення ділових відносин) фінансових операцій на суму, визначену частиною першою статті 17 цього Закону (незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, які можуть бути пов'язані між собою), вживати заходів для з'ясування інформації про походження коштів/активів таких осіб, що використовуються для здійснення фінансової(их) операції(ій) в рамках ділових відносин із суб'єктом первинного фінансового моніторингу, яка дає чітке розуміння про джерела їх походження, підстави володіння/розпорядження ними (прав на них) особою.

г) проводити на постійній основі посилену належну перевірку.

У разі, якщо політично значущі особи не виконують відповідні функції більше трьох років, необхідність вжиття вищезазначених заходів визначається суб'єктом первинного фінансового моніторингу самостійно із застосуванням ризик-орієнтованого підходу.

При цьому суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати ризики, які залишаються властивими цій особі, зокрема:

рівень впливу, який особа може ще мати;

обсяг повноважень, якими вона була наділена;

зв'язок між минулими та чинними повноваженнями тощо.

Страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери, крім заходів, передбачених цією частиною статті, здійснюють також заходи для встановлення факту про те, чи є така особа за договором (полісом) страхування життя вигодоодержувачем (вигодонабувачем). У разі

встановлення факту про те, що така особа є вигодоодержувачем (вигодонабувачем), до здійснення страхової виплати за таким полісом про це інформується керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу та проводиться на постійній основі аналіз ділових відносин з держателем такого страхового полісу з урахуванням рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, за результатами якого приймається рішення щодо інформування спеціально уповноваженого органу.

7. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу щодо неприбуткових організацій, у тому числі благодійних, зобов'язаний вживати заходів для обмеження ризику їх використання з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, зокрема на підставі рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має право звернутися до суб'єктів первинного моніторингу із запитом про надання інформації щодо об'єктів фінансового моніторингу, проведених неприбутковими організаціями.

8. Здійснення заходів, передбачених законодавством у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, забезпечується безпосередньо суб'єктом первинного фінансового моніторингу, його філіями, іншими відокремленими підрозділами та дочірніми підприємствами, у тому числі тими, що розташовані в державах, у яких рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) не застосовуються або застосовуються недостатньою мірою, в межах, визначених законодавством такої держави.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу щодо філій, інших відокремлених підрозділів та дочірніх підприємств, які розташовані в державах, у яких рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) не застосовуються або застосовуються недостатньою мірою, зобов'язаний провести оцінку заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, що здійснюються у таких державах.

У разі коли здійснення зазначених заходів не дозволяється законодавством такої держави, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний повідомити відповідному суб'єкту державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, про відповідні запобіжні заходи, які суб'єкт первинного фінансового моніторингу буде вживати для обмеження ризиків використання діяльності філій, інших відокремлених підрозділів та дочірніх підприємств з метою

легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Одночасно суб'єкт первинного фінансового моніторингу вживає відповідних запобіжних заходів, спрямованих на: здійснення посиленої належної перевірки до встановлення ділових відносин з особами або компаніями таких держав; повідомлення спеціально уповноваженого органу про фінансові операції з клієнтами відповідних держав; попередження представників не фінансового сектора про те, що операції з фізичними або юридичними особами у відповідних державах можуть містити ризик відмивання коштів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

9. Положення пункту 12 частини другої цієї статті не поширюються на спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

Положення підпунктів "а" та "б" пункту 6 частини другої цієї статті не поширюються на спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, крім суб'єктів, зазначених у підпункті "в" пункту 7 частини другої статті 5 цього Закону.

10. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу з метою виконання покладених на нього цим Законом завдань має право звертатися із запитом до органів виконавчої влади, державних реєстраторів, правоохоронних органів, Національного банку України, юридичних осіб, які в установленому законодавством порядку інформують про результати розгляду такого запиту.

11. Керівники та відповідальні працівники суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також інші працівники, залучені до виконання вимог у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у разі порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, несуть відповідальність згідно із законом.

Суб'єкти державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, встановлюють кваліфікаційні вимоги щодо відповідальних працівників відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також вимоги щодо перевірки суб'єктами первинного фінансового моніторингу відповідності кваліфікаційним вимогам кандидатів на посади відповідальних працівників.

Нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, можуть встановлюватись вимоги щодо бездоганної ділової репутації відповідального працівника.

12. Відповідальність за неналежну організацію додержання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також за неналежну організацію внутрішньої системи суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення несе керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

13. У разі здійснення процедури ліквідації суб'єкта первинного фінансового моніторингу, у тому числі визнання його банкрутом, або призначення тимчасової адміністрації відповідальність за невиконання вимог:

пунктів 9 – 11, 17 та 18 частини другої цієї статті несуть члени ліквідаційної комісії, ліквідатор (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

нормативно-правових актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення несе уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Стаття 7. Правовий статус відповідального працівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу

1. Відповідальний працівник призначається за посадою на рівні керівництва суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

2. Призначення відповідального працівника здійснюється у порядку, визначеному відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, який згідно з цим Законом виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

Відповідальний працівник повинен мати бездоганну ділову репутацію та відповідати кваліфікаційним вимогам, встановленим суб'єктом державного фінансового моніторингу, який згідно з цим Законом виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

Призначення та звільнення відповідальних працівників банків, філій іноземних банків здійснюються за погодженням з Національним банком України.

3. До повноважень відповідального працівника належать:

1) забезпечення повідомлення спеціально уповноваженого органу про підозрілі фінансові операції (діяльність) та порогові фінансові операції;

2) забезпечення повідомлення спеціально уповноваженого органу та визначених законодавством правоохоронних органів про підозрілі фінансові операції (діяльність), стосовно яких є підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

3) проведення перевірок діяльності будь-якого підрозділу суб'єкта первинного фінансового моніторингу та його працівників щодо виконання ними внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

4) право доступу до всіх приміщень, документів, інформації, баз даних, засобів телекомунікації, архівів суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

5) залучення будь-яких працівників суб'єкта первинного фінансового моніторингу до здійснення заходів із запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та перевірок з цих питань;

6) організація розроблення, подання для затвердження, забезпечення постійного оновлення, а також контроль за виконанням внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

7) одержання пояснень з питань проведення фінансового моніторингу від працівників суб'єкта первинного фінансового моніторингу незалежно від займаних посад;

8) сприяння проведенню уповноваженими представниками суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, перевірок діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо дотримання законодавства у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

9) прийняття рішення про подання інформації з питань фінансового моніторингу на запити спеціально уповноваженого органу та відповідних правоохоронних органів.

4. Відповідальний працівник виконує також інші функції відповідно до законодавства та внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу.

5. Керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу зобов'язаний сприяти виконанню відповідальним працівником своїх функцій.

6. Відповідальний працівник незалежний у своїй діяльності, підзвітний тільки керівнику суб'єкта первинного фінансового моніторингу і зобов'язаний не рідше одного разу на місяць, але не пізніше п'ятого робочого дня місяця, наступного за звітним, інформувати у письмовій формі керівника

суб'єкта первинного фінансового моніторингу про виявлені фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, та заходи, вжиті, зокрема, для:

забезпечення здійснення заходів фінансового моніторингу;

розроблення та постійного оновлення внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

підготовки персоналу щодо виконання вимог цього Закону шляхом проведення освітньої та практичної роботи.

Стаття 8. Особливості діяльності спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу

1. Виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечується адвокатами, адвокатськими бюро та об'єднаннями, нотаріусами, особами, які надають юридичні послуги, аудиторами, аудиторськими фірмами, суб'єктами господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку та/або інформаційно-консультаційні послуги з питань оподаткування, у разі, якщо вони задіяні у фінансовій операції для свого клієнта щодо:

купівлі-продажу нерухомості;

управління активами клієнта;

управління банківським рахунком або рахунком у цінних паперах;

залучення коштів для утворення юридичних осіб, пайових фондів, фондів фінансування будівництва, фондів операцій з нерухомістю, забезпечення їх діяльності та управління ними;

утворення юридичних осіб, пайових фондів, фондів фінансування будівництва, фондів операцій з нерухомістю а також купівлі-продажу юридичних осіб та/або зазначених фондів (корпоративних прав);

забезпечення діяльності клієнта (включаючи аудит, надання послуг з бухгалтерського обліку та/або інформаційно-консультаційні послуги з питань оподаткування) чи управління ним.

2. Виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечується суб'єктами підприємницької діяльності, які надають посередницькі послуги під час здійснення операцій з купівлі-продажу нерухомого майна, під час підготовки та/або здійснення правочинів щодо купівлі-продажу нерухомості.

3. Виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечується суб'єктами господарювання, які здійснюють торгівлю за готівку дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них, якщо сума фінансової операції дорівнює чи перевищує 40000 гривень або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, під час проведення фінансових операцій

з предметами високої вартості (зокрема з дорогоцінними металами, дорогоцінним камінням, антикварними речами, предметами мистецтва тощо) або під час організації торгівлі такими предметами, у тому числі аукціонної.

4. Виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечується суб'єктами господарювання, які проводять лотереї та азартні ігри, електронні (віртуальні) азартні ігри, під час здійснення фінансових операцій, пов'язаних із прийняттям чи поверненням ставок або виплатою виграшів.

5. Нотаріуси, адвокати, адвокатські бюро та об'єднання, особи, які надають юридичні послуги, аудиторів, аудиторські фірми, суб'єкти господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку та/або інформаційно-консультаційні послуги з питань оподаткування, можуть не повідомляти спеціально уповноваженому органу про свої підозри у разі, якщо відповідна інформація стала їм відома за обставин, що є предметом їх професійної таємниці, під час виконання обов'язків щодо захисту клієнта, представництва його інтересів у судових органах та у справах досудового врегулювання спорів або надання консультацій щодо захисту та представництва клієнта.

6. Керівники та відповідальні працівники спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу у разі порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 9. Належна перевірка

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний застосовувати кожен з вимог щодо здійснення належної перевірки.

Обсяг дій при застосуванні кожної з вимог щодо здійснення належної перевірки визначається суб'єктом первинного фінансового моніторингу з урахуванням критеріїв ризику, зокрема мети ділових відносин, суми здійснюваних операцій, регулярності або тривалості ділових відносин.

2. Належна перевірка здійснюється у разі:

встановлення ділових відносин (за винятком ділових відносин, встановлених на підставі договорів страхування за видами страхування іншими, ніж страхування життя, за якими клієнтом є фізична особа та загальний страховий платіж не перевищує 30000 гривень або його сума еквівалентна зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті; ділових відносин, які виникають на підставі договорів про участь в лотереї за умови, що розмір ставки гравця не перевищує 5000 гривень; проведення платіжної організацією, учасником чи членом платіжної системи, банком, філією іноземного банку фінансових операцій, що здійснюються без відкриття рахунка, на суму, що є меншою ніж 30000 гривень, або сума якого

еквівалентна зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості);

наявності підозри;

здійснення переказів (у тому числі міжнародних) фізичною особою, фізичною особою - підприємцем, що здійснюється без відкриття рахунка, на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 17 цього Закону;

виникнення сумнівів у достовірності чи повноті раніше отриманих ідентифікаційних даних клієнта;

проведення разової фінансової операції без встановлення ділових відносин з клієнтами, якщо сума фінансової операції дорівнює або перевищує суму, визначену частиною першою статті 17 цього Закону.

Залежно від рівня ризику проведення фінансової операції належна перевірка клієнта здійснюється також у разі проведення ним фінансової операції на суму, визначену частиною першою статті 17 цього Закону, незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, які можуть бути пов'язані між собою.

3. Належна перевірка, в тому числі встановлення даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), здійснюється до/або під час встановлення ділових відносин, вчинення правочинів (крім випадків, передбачених цим Законом), але до проведення фінансової операції, відкриття рахунка.

Верифікація клієнта здійснюється також в інших випадках, встановлених Національним банком України для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, за якими він відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання і нагляд.

4. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право витребувати, а державні органи, державні реєстратори зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту надати відповідно до законодавства інформацію, що стосується здійснення належної перевірки. Зазначена інформація подається безоплатно. Порядок подання інформації визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право витребувати, а клієнт, представник клієнта зобов'язані подати інформацію (офіційні документи), необхідну (необхідні) для здійснення належної перевірки, а також для виконання таким суб'єктом первинного фінансового моніторингу інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

6. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу відповідно до законодавства зобов'язаний на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних джерел (якщо інше не передбачено цим Законом) здійснювати ідентифікацію та верифікацію клієнта (представника клієнта).

Офіційні документи мають бути чинними (дійсними) на момент їх подання та включати всі необхідні ідентифікаційні дані. Копії офіційних документів, крім нотаріально засвідчених, на підставі яких суб'єкт первинного фінансового моніторингу встановив ідентифікаційні дані клієнта (представника клієнта), засвідчуються в порядку, встановленому суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

З метою встановлення кінцевого бенефіціарного власника (контролера) суб'єкт первинного фінансового моніторингу витребує та отримує від клієнта - юридичної особи структуру власності такого клієнта.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу встановлює дані, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) клієнта – юридичної особи, на підставі офіційних документів, інформації, отриманої з офіційних джерел або інших достовірних джерел інформації.

Реквізити банку, в якому відкрито рахунок клієнту, номер поточного рахунка, місце проживання або місце перебування фізичної особи - резидента України (місце проживання або місце тимчасового перебування фізичної особи - нерезидента в Україні), відомості про виконавчий орган(органи управління) а також інша інформація, необхідна для з'ясування мети та характеру майбутніх ділових відносин, проведення на постійній основі моніторингу ділових відносин та фінансових операцій клієнта, визначення належності клієнта або кінцевого бенефіціарного власника клієнта до політично значущих осіб, встановлюються суб'єктом первинного фінансового моніторингу на підставі офіційних документів, інформації з Державного реєстру національних публічних діячів та членів їх сімей та/або інформації, одержаної від клієнта (представника клієнта) та засвідченої ним, а також з інших джерел, якщо така інформація є відкритою.

7. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу під час ідентифікації та верифікації резидентів встановлюють:

1) для фізичної особи - прізвище, ім'я та по батькові, дату народження, номер (та за наявності - серію) паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, відомості про місце проживання або місце перебування, реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання

відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

2) для фізичної особи - підприємця - прізвище, ім'я та по батькові, дату народження, номер (та за наявності - серію) паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, відомості про місце проживання або місце перебування, реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті); дату та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про проведення державної реєстрації; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка (за наявності);

3) для юридичної особи - повне найменування, місцезнаходження; дату та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про проведення державної реєстрації, відомості про виконавчий орган(органи управління); ідентифікаційні дані осіб, які мають право розпоряджатися рахунками та/або майном; ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка.

Банки як суб'єкти первинного фінансового моніторингу можуть не встановлювати щодо резидентів (фізичних осіб - підприємців, юридичних осіб) реквізити іншого банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка.

8. Під час ідентифікації та верифікації нерезидентів суб'єкти первинного фінансового моніторингу встановлюють:

1) для фізичної особи - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, дату народження, номер (та за наявності - серію) паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, громадянство, відомості про місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні;

2) для юридичної особи - повне найменування, місцезнаходження; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, номер банківського рахунка; відомості про виконавчий орган (органи управління); ідентифікаційні дані осіб, які мають право розпоряджатися рахунками та/або майном. Суб'єкту первинного фінансового моніторингу надається також копія легалізованого

витягу з торгового, банківського чи судового реєстру або нотаріально засвідчене реєстраційне посвідчення уповноваженого органу іноземної держави про реєстрацію відповідної юридичної особи.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу щодо трастів кінцевим бенефіціаром у яких визначено клас осіб, у чій основних інтересах створений або здійснює діяльність траст, зобов'язаний з'ясувати інформацію про кінцевого бенефіціарного власника, яка б надала можливість встановити його особу в момент виплати чи в момент використання таким кінцевим бенефіціарним власником належних йому прав.

9. У сфері страхування життя страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери з метою ідентифікації вигодонабувача (вигодонабувачів) за договорами (полісами) страхування життя, додатково до заходів належної перевірки клієнта, визначених частинами сьомою та восьмою цієї статті встановлюють:

1) для вигодонабувача (вигодонабувачів), які конкретно визначені у договорі (полісі), - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

2) для вигодонабувача (вигодонабувачів), які визначені через їх характеристики або категорію (наприклад, чоловік, дружина або діти на момент настання страхового випадку) або іншим способом (наприклад, за заповітом), - інформацію, достатню для впевненості страховика (перестраховика), страхового (перестрахового) брокера у можливості ідентифікувати вигодонабувача під час здійснення страхової виплати.

Страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери здійснюють належну перевірку вигодонабувача (вигодонабувачів) за договорами (полісами) страхування життя відповідно до вимог, зазначених у пункті 1 частини сьомої та пункті 1 частини восьмої цієї статті, під час здійснення страхової виплати. У випадку передачі прав за договорами страхування життя третім особам здійснення належної перевірки вигодонабувача (вигодонабувачів) за договорами (полісами) страхування життя здійснюється під час передачі таких прав.

У разі неможливості виконання вимог цієї частини статті страховик (перестраховик), страховий (перестраховий) брокер повідомляє спеціально уповноваженому органу про таку операцію.

10. При здійсненні переказу (в тому числі міжнародного), що здійснюється без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 17 цього Закону, суб'єкти первинного фінансового моніторингу, до яких звернувся ініціатор (платник)/одержувач (отримувач) для здійснення/отримання переказу, встановлюють для:

а) фізичної особи (фізичної особи – підприємця) – прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові; номер (та за наявності серію) паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), або місце проживання (або місце перебування резидента чи місце тимчасового перебування нерезидента в Україні), або реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), або дату і місце народження;

б) юридичної особи – повне найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України.

11. Суб'єкти господарювання, які проводять лотереї, зобов'язані здійснювати належну перевірку гравців у лотерею з урахуванням таких особливостей:

1) належна перевірка гравців, які набули право на отримання виграшу у лотерею, здійснюється суб'єктом господарювання, який проводить лотерею, до/або під час здійснення фінансової операції із виплати виграшу та за умови, що така фінансова операція підлягає фінансовому моніторингу відповідно до статей 17 або 18 цього Закону;

2) належна перевірка гравців, які виявили намір повернути здійснені ними ставки у лотерею, здійснюється суб'єктом господарювання, який проводить лотерею, до/або під час здійснення фінансової операції із повернення ставок у лотерею та за умови, що така фінансова операція підлягає фінансовому моніторингу відповідно до статей 17 або 18 цього Закону.

Суб'єкт господарювання, який проводить лотерею, під час здійснення належної перевірки гравця, додатково до заходів належної перевірки, визначених частинами сьомою та восьмою цієї статті, встановлює назву лотереї, номер лотерейного білета (чи назву та номер іншого документа, який засвідчує здійснення гравцем ставки у лотерею чи суму його виграшу), а також (для тиражних лотерей) дату проведення розіграшу тиражу лотереї та номер тиражу лотереї.

12. Ідентифікація та верифікація клієнта не є обов'язковою у разі проведення фінансової операції особами, які раніше були ідентифіковані або верифіковані згідно з вимогами закону.

Ідентифікація та верифікація клієнта не здійснюється у разі вчинення правочинів між банками, зареєстрованими в Україні.

13. Нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, може визначатися перелік ідентифікаційних даних, які з'ясовуються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у разі:

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає орган державної влади, підприємство, що повністю перебуває у державній власності, міжнародна установа чи організація, в яких бере участь Україна відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

проведення фінансової операції на фондовій біржі;

проведення страхового відшкодування або страхової виплати за договором міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає установа, орган, офіс або агентство Європейського Союзу;

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає дипломатичне представництво іноземної держави, акредитоване в Україні в установленому порядку;

встановлення ділових відносин з клієнтом, який є емітентом, що відповідно до законодавства або умов публічного розміщення акцій на фондовій біржі зобов'язаний публічно розкривати відомості про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), або є дочірнім підприємством чи представництвом такого клієнта.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити ідентифікаційні дані, передбачені частинами сьомою – десятою цієї статті, у разі наявності у нього підозр щодо клієнтів, передбачених цією частиною статті.

Положення, передбачені цією частиною статті, не можуть бути застосовані у разі наявності у суб'єкта первинного фінансового моніторингу підозр.

14. Суб'єкти державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, встановлюють особливості та порядок здійснення належної перевірки клієнтів для відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу, зокрема, критерії ризику, які мають враховуватися та дії, що повинні проводитися у ситуаціях, коли є доречним здійснення спрощеної або посиленої належної перевірки.

15. Нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного

регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, може визначатись:

порядок здійснення третіми особами від імені та в інтересах суб'єктів первинного фінансового моніторингу ідентифікації та верифікації клієнтів;

порядок використання інформації щодо ідентифікації, верифікації клієнтів, встановлення їх кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) та вжиття заходів з верифікації їх особи, а також інформації щодо мети та характеру майбутніх ділових відносин, отриманої від третьої особи, яка є суб'єктом первинного фінансового моніторингу відповідно до вимог цього Закону або вживає подібні за змістом заходи та підлягає відповідному нагляду відповідно до законодавства країни реєстрації такого суб'єкта, та діє від свого імені.

16. У разі якщо клієнт (особа) діє як представник іншої особи чи від імені, на користь або в інтересах іншої особи, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний згідно з вимогами цієї статті та положеннями інших законів, що регулюють процедуру ідентифікації, ідентифікувати також особу, від імені, на користь або за дорученням якої проводиться фінансова операція.

17. У разі якщо особа діє як представник клієнта, суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен перевірити на підставі офіційних документів наявність у цієї особи відповідних повноважень, а також здійснити ідентифікацію та верифікацію такої особи.

Стаття 10. Інформація, яка супроводжує переказ коштів

1. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу повинні забезпечити, щоб всі перекази на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, супроводжувалися:

1) інформацією про ініціатора переказу (платника):

а) фізичну особу (фізичну особу - підприємця) - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові; номер його рахунка, з якого списуються кошти чи, за відсутності рахунка, унікальний обліковий номер фінансової операції, який дає змогу здійснити відстеження операції; місце його проживання (або місце перебування фізичної особи - резидента чи місце тимчасового перебування фізичної особи - нерезидента в Україні) або реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) або дату і місце народження;

б) юридичну особу - найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та

організації України, номер її рахунка, з якого списуються кошти, чи, за відсутності рахунка, унікальний обліковий номер фінансової операції;

2) інформацією про одержувача переказу (отримувача):

а) фізичну особу (фізичну особу – підприємця) - прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, номер рахунка, на який зараховуються кошти, за відсутності рахунка - унікальний обліковий номер фінансової операції;

б) юридичну особу - повне найменування, номер рахунка, на який зараховуються кошти, за відсутності рахунка - унікальний обліковий номер фінансової операції.

2. Крім цього суб'єкти первинного фінансового моніторингу повинні запровадити ефективні онлайн і офлайн процедури моніторингу переказів з метою виявлення відсутності інформації про платника і отримувача переказу, зазначеної у частині першій цієї статті.

3. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу повинні запровадити ефективні процедури перевірки повноти заповнення інформації щодо платника і отримувача переказу з використанням символів, що допускаються правилами відповідної платіжної системи.

4. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу до зарахування переказу на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або суму еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті незалежно від того чи ці перекази здійснюються в межах однієї транзакції чи декількох транзакцій, що пов'язані між собою, повинні перевірити відповідність інформації про отримувача переказу, зазначеної в частині першій цієї статті та реквізитів документів, що посвідчують особу отримувача.

5. Суб'єкту первинного фінансового моніторингу забороняється здійснювати переказ коштів у разі відсутності інформації, зазначеної у частині першій цієї статті.

6. Положення цієї статті не поширюються на перекази коштів:

1) здійснені за допомогою платіжних інструментів, якщо:

платіжний інструмент використовується лише для оплати товарів чи послуг;

номер платіжного інструменту супроводжує переказ на всьому шляху руху коштів;

2) якщо платник знімає кошти з власного рахунку;

3) що перераховуються на користь державних органів як сплата податків, штрафів та інших зборів.

4) якщо платник і одержувач переказу є платіжними системами, що діють від власного імені.

Стаття 11. Відмова суб'єкта первинного фінансового моніторингу від проведення фінансової операції

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний:

відмовитися від встановлення (підтримання) ділових відносин (у тому числі шляхом розірвання ділових відносин, закриття рахунку) або проведення фінансової операції у разі, коли здійснення ідентифікації та/або верифікації клієнта, а також встановлення даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) є неможливим або якщо у суб'єкта первинного фінансового моніторингу виникає сумнів стосовно того, що особа виступає від власного імені;

відмовитися від проведення переказу в разі відсутності даних, передбачених частиною десятою статті 9;

відмовитися від проведення переказу у разі відсутності інформації, зазначеної у частині першій статті 10 цього Закону, або призупинити проведення переказу та подати запит на отримання необхідної інформації про платника та/або отримувача коштів до суб'єкта первинного фінансового моніторингу, що ініціював такий переказ;

відмовити клієнту в відкритті рахунку/обслуговуванні (у тому числі шляхом розірвання ділових відносин, закриття рахунку) у разі подання ним чи його представником суб'єкту первинного фінансового моніторингу недостовірної інформації або подання інформації з метою введення в оману суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право відмовитися:

від проведення фінансової операції у разі, якщо фінансова операція підлягає фінансовому моніторингу;

від встановлення (підтримання) ділових відносин (у тому числі шляхом розірвання ділових відносин, закриття рахунку) або проведення фінансової операції у разі встановлення клієнту неприйнятно високого ризику або ненадання клієнтом необхідних для здійснення належної перевірки клієнта документів чи відомостей.

У випадках, передбачених цією частиною статті, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний протягом одного робочого дня, але не пізніше наступного робочого дня з дня відмови, повідомити спеціально уповноваженому органу про спроби проведення фінансових операцій та про осіб, які мають або мали намір відкрити рахунок/встановити ділові відносини та/або провести фінансові операції або з якими розірвано ділові відносини (закрито рахунок) на підставі цієї статті, статті 64 Закону України «Про банки і банківську діяльність», а також про проведення фінансових операцій щодо зарахування коштів, які надійшли на рахунок такого клієнта, та про фінансові операції, в проведенні яких було відмовлено.

Суб'єкти державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, можуть встановлювати особливості та порядок відмови суб'єкта первинного фінансового моніторингу від встановлення (підтримання) ділових відносин, відмови в обслуговуванні або проведенні фінансової операції залежно від специфіки діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

2. Суб'єктам первинного фінансового моніторингу забороняється встановлювати ділові відносини (проводити валютно-обмінні фінансові операції, фінансові операції з банківськими металами, з готівкою (готівковими коштами) з юридичними чи фізичними особами, яких включено до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції. Про спроби встановлення ділових відносин (проведення валютно-обмінних фінансових операцій, фінансових операцій з банківськими металами, з готівкою (готівковими коштами) такими особами суб'єкти первинного фінансового моніторингу зобов'язані негайно повідомляти спеціально уповноваженому органу.

3. У разі виявлення суб'єктом первинного фінансового моніторингу за результатами внесення змін до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, особи клієнта (з яким установлені ділові відносини), яку включено до зазначеного переліку, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний негайно повідомити спеціально уповноваженому органу про таку особу.

Стаття 12. Запровадження ризик-орієнтованого підходу

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу пропорційно характеру та масштабу його діяльності зобов'язаний застосовувати ризик-орієнтовний підхід за відповідними критеріями, зокрема за типом клієнта, географічним розташуванням держави реєстрації клієнта або установи, через яку він здійснює передачу (отримання активів), видом товарів та послуг, які клієнт отримує від суб'єкта первинного фінансового моніторингу, способом надання (отримання) послуг.

2. Застосування ризик-орієнтованого підходу здійснюється у порядку, визначеному внутрішніми документами з питань фінансового моніторингу суб'єкта первинного фінансового моніторингу, з урахуванням рекомендацій відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, які згідно з цим Законом виконують функції державного регулювання і нагляду за такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний також документувати результати оцінки ризиків та підтримувати їх в актуальному стані.

3. Критерії ризику визначаються суб'єктом первинного фінансового моніторингу самостійно з урахуванням критеріїв ризиків, встановлених центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та суб'єктами державного фінансового моніторингу, що здійснюють державне регулювання та нагляд за діяльністю відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

4. При визначенні критеріїв ризиків суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати типологічні дослідження у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, підготовлені та оприлюднені спеціально уповноваженим органом, а також рекомендації суб'єктів державного фінансового моніторингу.

Стаття 13. Подання інформації з питань фінансового моніторингу

1. Порядок реєстрації та подання спеціально уповноваженому органу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, іншої інформації, що може бути пов'язана з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, встановлюється:

Національним банком України - для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими здійснює Національний банк України відповідно до статті 15 цього Закону;

Кабінетом Міністрів України - для інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

2. Подання інформації суб'єктом первинного фінансового моніторингу спеціально уповноваженому органу в установленому законодавством порядку не є порушенням порядку розкриття інформації з обмеженим доступом.

3. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, його посадові особи та інші працівники, члени ліквідаційної комісії, ліквідатор, уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за подання інформації спеціально уповноваженому органу, якщо вони діяли в межах цього Закону, навіть якщо такими діями заподіяно шкоду юридичним або фізичним особам, та за інші дії, пов'язані з виконанням цього Закону.

4. Державні органи, що провадять діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (крім Національного банку України), у разі виявлення під час виконання своїх функцій фінансових операцій, стосовно яких є підозра

зобов'язані повідомити спеціально уповноваженому органу про такі фінансові операції та їх учасників. Порядок та вимоги щодо надання інформації у таких випадках встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Інформаційний обмін між спеціально уповноваженим органом та Національним банком України з питань фінансового моніторингу здійснюється на підставі меморандуму, укладеного зазначеними органами.

5. Центральний орган виконавчої влади, що є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики, подає інформацію про виявлені факти незаконного переміщення через митний кордон України готівки, обігових грошово-кредитних документів, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та виробів з них, а також культурних цінностей на суму, що дорівнює чи перевищує суму, визначену частиною першою статті 17 цього Закону.

6. Державні органи (крім Національного банку України) та органи місцевого самоврядування, державні реєстратори зобов'язані надавати спеціально уповноваженому органу інформацію (копії документів), відомості з інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, необхідні для виконання покладених на нього завдань, та/або доступ до своїх інформаційних ресурсів (баз персональних даних) для забезпечення функціонування єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Обсяг, порядок подання такої інформації та надання доступу до неї визначаються Кабінетом Міністрів України.

7. Надання державними органами, державними реєстраторами спеціально уповноваженому органу, суб'єктам первинного фінансового моніторингу інформації відповідно до вимог цього Закону, не є порушенням порядку розкриття інформації з обмеженим доступом.

Посадові особи та інші працівники державних органів, Національного банку України не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за подання інформації спеціально уповноваженому органу відповідно до вимог цього Закону.

8. Суб'єкти господарювання, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, зобов'язані відповідно до пункту 2 частини першої статті 22 цього Закону надавати на запит спеціально уповноваженого органу інформацію, яка пов'язана з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідки та копії документів (у тому числі тих, що містять інформацію з обмеженим доступом), необхідні для виконання цим органом

покладених на нього завдань у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, та/або доступ до своїх інформаційних ресурсів (баз персональних даних) для забезпечення функціонування єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Обсяг та порядок подання такої інформації визначаються Кабінетом Міністрів України.

9. Подання посадовими особами та іншими працівниками суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій спеціально уповноваженому органу інформації відповідно до вимог цього Закону не є порушенням порядку розкриття інформації з обмеженим доступом.

Посадові особи та інші працівники суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за надання спеціально уповноваженому органу інформації згідно з вимогами цього Закону.

10. Неправомірна відмова в наданні інформації (довідок та копій документів), несвоєчасне або неповне її надання або надання недостовірної інформації тягнуть за собою відповідальність посадових осіб державних органів (крім Національного банку України) та органів місцевого самоврядування, посадових осіб суб'єктів господарювання, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, відповідно до закону.

11. Обмін інформацією, що є таємницею фінансового моніторингу, її розкриття та захист здійснюються відповідно до закону.

Працівникам суб'єктів первинного фінансового моніторингу, членам ліквідаційної комісії, ліквідатору, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, працівникам суб'єктів державного фінансового моніторингу та інших державних органів, які подали спеціально уповноваженому органу інформацію про фінансову операцію та її учасників, забороняється повідомляти про це особам, які брали (беруть) участь у її здійсненні, та будь-яким третім особам, за виключенням випадків визначених цим Законом.

Працівникам суб'єкта первинного фінансового моніторингу, членам ліквідаційної комісії, ліквідатору, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, працівникам державних органів, органів місцевого самоврядування, посадовим особам, працівникам суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, які одержали запит

спеціально уповноваженого органу щодо фінансових операцій, додаткової інформації, інформації, пов'язаної з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідок та копій документів, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення, або рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу, прийняте (надане) відповідно до вимог статті 19 чи частини третьої статті 25 цього Закону, та/або надали відповідь на такий запит, рішення чи доручення цьому органу, забороняється повідомляти про це осіб, які брали (беруть) участь у здійсненні фінансових операцій, визначених у запиті, рішенні чи дорученні або відповіді, а також будь-яких третіх осіб, за виключенням випадків визначених цим Законом.

12. Спеціально уповноважений орган забезпечує захист та зберігання таємниці фінансового моніторингу. Спеціально уповноваженому органу заборонено розкривати та/або передавати будь-кому інформацію, що є таємницею фінансового моніторингу, а також інформувати будь-кого про факт одержання інформації про фінансову операцію та її учасників, факт надання запиту щодо фінансових операцій, додаткової інформації, інформації, пов'язаної з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідок та копій документів, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення, або рішення чи доручення, прийнятого (наданого) відповідно до вимог статті 19 або частини третьої статті 25 цього Закону, та/або отримання відповіді на такий запит, рішення чи доручення, крім випадків, передбачених цим Законом. У разі надходження запиту щодо такої інформації спеціально уповноважений орган повертає відповідній заінтересованій особі такий запит без розгляду, крім випадку, якщо запит надійшов у рамках перевірки раніше надісланих йому узагальнених та/або додаткових узагальнених матеріалів. За наявності у спеціально уповноваженому органі додаткової інформації, що стосується раніше надісланих правоохоронним органам узагальнених матеріалів, спеціально уповноважений орган може формувати та подавати відповідному правоохоронному органу додаткові узагальнені матеріали.

Розголошення у будь-який спосіб працівниками спеціально уповноваженого органу таємниці фінансового моніторингу, а також факту отримання інформації про фінансову операцію та її учасників, факту надання запиту, рішення чи доручення, та/або отримання відповіді на такий запит, рішення чи доручення, тягне за собою відповідальність відповідно до закону або за рішенням суду.

13. Обов'язок дотримуватися таємниці фінансового моніторингу та не розголошувати факт подання інформації спеціально уповноваженому органу,

а також факт одержання та виконання запиту, рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу в установлених цим Законом випадках поширюється також на осіб, яким така інформація стала відома у зв'язку з їх професійною або службовою діяльністю.

Особи, винні у порушенні таємниці фінансового моніторингу та заборони інформувати про факт подання інформації спеціально уповноваженому органу, а також факт одержання та виконання запиту, рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу несуть відповідальність у порядку, встановленому законом.

14. Розвідувальним органам України заборонено передавати будь-кому інформацію, одержану від спеціально уповноваженого органу у вигляді узагальнених матеріалів та додаткових узагальнених матеріалів, крім випадків передачі її правоохоронним органам для прийняття рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України.

Розвідувальні органи України зобов'язані повідомляти спеціально уповноваженому органу про хід опрацювання та вжиття відповідних заходів за результатами розгляду одержаних узагальнених матеріалів та додаткових узагальнених матеріалів.

Стаття 14. Взяття на облік інформації про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу

1. Інформація про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, отримана спеціально уповноваженим органом, обліковується цим органом. Порядок взяття на облік інформації про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Повноваження суб'єктів державного фінансового моніторингу

1. Державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснюються щодо:

1) небанківських фінансових установ – резидентів, які є платіжними організаціями та/або членами чи учасниками платіжних систем у частині надання ними фінансової послуги щодо переказу коштів на підставі відповідних ліцензій, зокрема Національного банку України (крім операторів поштового зв'язку в частині здійснення ними переказу коштів), небанківських фінансових установ, що здійснюють операції з готівковою іноземною валютою на підставі генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій Національного банку України, філій іноземних банків, банків – Національним банком України;

2) професійних учасників фондового ринку (ринку цінних паперів) (крім банків) - Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) платіжних організацій платіжних систем та учасників чи членів платіжних систем (у частині надання фінансових послуг, крім послуг з переказу коштів), страховиків (перестраховиків), страхових (перестрахових) брокерів, ломбардів та інших фінансових установ, а також юридичних осіб, що відповідно до законодавства надають фінансові послуги (крім фінансових установ та інших юридичних осіб, щодо яких державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснюються іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу), - Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

4) суб'єктів господарювання, які проводять лотереї або азартні ігри, у тому числі електронні (віртуальні) азартні ігри, суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них, аудиторів, аудиторських фірм, суб'єктів господарювання, які надають послуги з бухгалтерського обліку та/або інформаційно-консультаційні послуги з питань оподаткування (за винятком осіб, що надають послуги у рамках трудових правовідносин), - центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

5) нотаріусів, адвокатів, адвокатських бюро та об'єднань і суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги (за винятком осіб, що надають послуги у рамках трудових правовідносин), - Міністерством юстиції України;

6) операторів поштового зв'язку (в частині здійснення ними переказу коштів, у тому числі поштового переказу) - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері надання послуг поштового зв'язку;

7) товарних та інших бірж, що проводять фінансові операції з товарами, - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку;

8) суб'єктів підприємницької діяльності, які надають посередницькі послуги під час здійснення операцій з купівлі-продажу нерухомого майна, - спеціально уповноваженим органом.

2. Зазначені у частині першій цієї статті суб'єкти державного фінансового моніторингу в межах їх повноважень зобов'язані:

1) здійснювати нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню

тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за діяльністю відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу, зокрема шляхом проведення планових та позапланових перевірок, у тому числі безвізних, у порядку, встановленому відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, який згідно з цим Законом виконує функції регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

2) забезпечувати надання методологічної, методичної та іншої допомоги суб'єктам первинного фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (в тому числі надавати роз'яснення з питань застосування законодавства у цій сфері);

3) здійснювати регулювання та нагляд з урахуванням оцінки ризиків у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення з метою визначення відповідності заходів, що здійснюються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, для обмеження (зменшення) ризиків під час їх діяльності;

4) вимагати від суб'єктів первинного фінансового моніторингу виконання вимог законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а в разі виявлення порушень вимог законодавства з урахуванням фахового висновку вживати заходів, передбачених законом. Порядок застосування до суб'єктів первинного фінансового моніторингу та/або їх посадових осіб передбачених цим Законом заходів впливу, пред'явлення вимог, а також здійснення контролю за їх виконанням визначається відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу, які згідно з цим Законом виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу;

5) проводити перевірку наявності професійної підготовки відповідальних працівників та організації професійної підготовки інших працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу, залучених до проведення фінансового моніторингу, у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

6) інформувати спеціально уповноважений орган з метою виконання покладених на нього завдань про виявлені порушення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення суб'єктами первинного

фінансового моніторингу та заходи, вжиті до суб'єктів первинного фінансового моніторингу та/або їх посадових осіб за вчинені порушення законодавства у цій сфері;

7) щороку, але не пізніше ніж протягом січня наступного року надавати спеціально уповноваженому органу узагальнену інформацію про дотримання суб'єктами первинного фінансового моніторингу, за якими вони здійснюють функції державного регулювання і нагляду, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у тому числі про виявлені порушення та заходи, вжиті до суб'єктів первинного фінансового моніторингу та/або посадових осіб з метою їх усунення та/або недопущення у подальшій діяльності;

8) забезпечувати зберігання інформації, що надійшла від суб'єктів первинного та державного фінансового моніторингу і правоохоронних органів;

9) погоджувати із спеціально уповноваженим органом проекти бюджетних нормативно-правових актів з питань, пов'язаних з виконанням вимог цього Закону;

10) забезпечувати ведення адміністративної звітності щодо здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за формою, встановленою Національним банком України для звітності Національного банку України та центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму для інших суб'єктів державного фінансового моніторингу;

11) подавати спеціально уповноваженому органу інформацію, зокрема документи, необхідні для виконання покладених на нього завдань (за винятком інформації про особисте життя громадян), у порядку, визначеному законодавством;

12) вживати відповідно до законодавства заходів щодо перевірки бездоганної ділової репутації осіб, які здійснюватимуть чи здійснюють управління, мають намір набути істотну участь або є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) у суб'єктів первинного фінансового моніторингу;

13) вживати відповідно до законодавства заходів для недопущення до управління суб'єктами первинного фінансового моніторингу осіб, які мають не погашену або не зняту в установленому законом порядку судимість за корисливі злочини або тероризм;

14) вживати у випадках, встановлених законодавством, заходів для недопущення формування капіталу відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити на підставі офіційних документів або їх копій, засвідчених в установленому порядку;

15) використовувати інформацію спеціально уповноваженого органу про ознаки можливого порушення суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення для встановлення наявності відповідних порушень;

16) подавати (за наявності) спеціально уповноваженому органу інформацію про припинення діяльності суб'єктів первинного фінансового моніторингу, за якими вони здійснюють функції державного регулювання і нагляду.

Положення пунктів 6, 7, 9, 11, 15 і 16 частини другої цієї статті поширюються на суб'єктів державного фінансового моніторингу, за винятком спеціально уповноваженого органу.

3. Особливості виконання банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення встановлює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб за погодженням із спеціально уповноваженим органом.

Нагляд за виконанням вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, здійснюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у встановленому ним порядку.

4. Суб'єкти державного фінансового моніторингу для виконання своїх функцій мають право одержувати у встановленому ними порядку від суб'єктів первинного фінансового моніторингу (щодо яких вони відповідно до цього Закону виконують функції регулювання і нагляду) інформацію, документи, копії документів, оформлені та засвідчені суб'єктом первинного фінансового моніторингу згідно з вимогами відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу.

Національний банк України для здійснення нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, щодо яких він відповідно до статті 15 цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду, має право безоплатного доступу (у тому числі автоматизованого) до відповідних інформаційних систем (баз даних) органів державної влади у порядку,

узгодженому Національним банком України з відповідним органом державної влади.

5. Суб'єкти державного фінансового моніторингу з метою виконання покладених на них цим Законом обов'язків мають право звертатися із запитом до органів виконавчої влади, державних реєстраторів, правоохоронних органів, юридичних осіб.

Суб'єкти, яким адресовано зазначений запит, зобов'язані протягом десяти робочих днів надати відповідну інформацію. У разі неможливості надання інформації у зазначений строк з обґрунтованих причин за зверненням відповідних суб'єктів строк надання інформації може бути продовжений суб'єктом державного фінансового моніторингу, але не більше ніж до 20 робочих днів.

6. Суб'єкти державного фінансового моніторингу мають право подавати до визначених законом суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних та інших державних органів отримані під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відомості, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушень.

7. Суб'єкти державного фінансового моніторингу забезпечують умови для повідомлень працівниками суб'єктів первинного фінансового моніторингу або будь-якими третіми особами про порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні веб-сайти, засоби електронного зв'язку. Таке повідомлення може бути здійснене без зазначення авторства (анонімно).

Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, підлягає розгляду відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи та містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.

Порядок надання таких повідомлень, а також порядок їх розгляду визначається відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно.

8. Суб'єкти державного фінансового моніторингу визначають і розробляють процедуру застосування відповідних запобіжних заходів щодо держав, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового

знищення: зокрема щодо посиленої уваги під час погодження створення в таких державах філій, представництв чи дочірніх підприємств суб'єктів первинного фінансового моніторингу; попередження суб'єктів первинного фінансового моніторингу не фінансового сектору про те, що операції з фізичними або юридичними особами у відповідній державі можуть мати ризик відмивання коштів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення; обмеження ділових відносин або фінансових операцій з відповідною державою або особами в такій державі тощо.

Стаття 16. Звітність правоохоронних та судових органів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Правоохоронні органи, до підслідності яких віднесено досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 209, 209¹, 258-258⁵, 306, 439 та 440 Кримінального кодексу України, забезпечують ведення адміністративної звітності щодо:

- 1) розпочатих кримінальних проваджень;
- 2) результатів досудового розслідування;
- 3) ухвалених судових рішень;
- 4) активів, на які накладено арешт у кримінальних провадженнях;
- 5) активів, на які накладено арешт у кримінальних провадженнях, розпочатих за результатами розгляду узагальнених матеріалів спеціально уповноваженого органу;
- 6) конфіскованих активів;
- 7) надісланих та отриманих запитів про міжнародну правову допомогу або перейняття кримінального провадження.

2. Правоохоронні органи забезпечують ведення адміністративної звітності за формою, встановленою відповідним правоохоронним органом за погодженням із спеціально уповноваженим органом.

3. Місцеві загальні суди, що спеціалізуються на розгляді кримінальних справ, забезпечують ведення адміністративної звітності про стан розгляду судових проваджень за статтями 209, 209¹, 258-258⁵, 306, 439 та 440 Кримінального кодексу України за формою, встановленою Державною судовою адміністрацією України за погодженням із спеціально уповноваженим органом.

4. Суб'єкти державного фінансового моніторингу мають право безоплатного доступу до адміністративної звітності правоохоронних та судових органів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню)

доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Розділ III.

ФІНАНСОВІ ОПЕРАЦІЇ (ДІЯЛЬНІСТЬ), ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ФІНАНСОВОМУ МОНІТОРИНГУ

Стаття 17. Порогові фінансові операції

1. Фінансові операції є пороговими, якщо сума, на яку здійснюється кожна із них, дорівнює чи перевищує 300000 гривень (для суб'єктів господарювання, які проводять лотереї та азартні ігри, у тому числі електронні (віртуальні) азартні ігри - 30000 гривень) або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют і банківських металів 300000 гривень на момент проведення фінансової операції (для суб'єктів господарювання, які проводять лотереї та азартні ігри, у тому числі електронні (віртуальні) азартні ігри - 30000 гривень), за наявності однієї або більше таких ознак:

1) зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін - учасників фінансової операції має відповідну реєстрацію, місце проживання чи місцезнаходження в державі (на території), що не виконує чи неналежним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, що провадять діяльність у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення (в тому числі дипломатичне представництво, посольство, консульство такої іноземної держави), або однією із сторін - учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому у зазначеній державі (території). Перелік таких держав (територій) визначається відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України, на основі висновків міжнародних, міжурядових організацій, діяльність яких спрямована на протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, і підлягає оприлюдненню;

2) фінансові операції політично значущих осіб, членів їх сім'ї та/або пов'язаних осіб;

3) фінансові операції із переказу коштів за кордон (в тому числі до держав, віднесених Кабінетом Міністрів України до офшорних зон);

4) фінансові операції з готівкою (внесення, переказ, отримання коштів).

Стаття 18. Підозрілі фінансові операції (діяльність)

1. Фінансова (і) операція (ї) є підозрілими, якщо на підставі аналізу, проведеного з урахуванням ризик-орієнтованого підходу, у суб'єкта первинного фінансового моніторингу виникають підозри.

2. Підозрілою є діяльність клієнта, яка не має очевидної економічної доцільності (сенсу) та/або законної мети, та/або не відповідає фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта.

Розділ IV.

ЗУПИНЕННЯ ФІНАНСОВИХ ОПЕРАЦІЙ

Стаття 19. Зупинення фінансових операцій

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право зупинити здійснення фінансової (фінансових) операції (операцій), що підлягає (підлягають) фінансовому моніторингу, та/або фінансової операції із зарахування чи списання коштів, що відбувається в результаті дій, які містять ознаки вчинення злочину, визначеного Кримінальним кодексом України, та зобов'язаний зупинити здійснення фінансової (фінансових) операції (операцій), якщо її учасником або вигодоодержувачем (вигодонабувачем) за ними є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (якщо види та умови застосування санкцій передбачають зупинення або заборону фінансових операцій), і в день зупинення повідомити спеціально уповноваженому органу в установленому законодавством порядку про таку (такі) фінансову (фінансові) операцію (операції), її (їх) учасників та про залишок коштів на рахунку (рахунках) клієнта, відкритому (відкритих) суб'єктом первинного фінансового моніторингу, який зупинив здійснення фінансової (фінансових) операції (операцій), та у разі зарахування коштів на транзитні рахунки суб'єкта первинного фінансового моніторингу - про залишок коштів на таких рахунках в межах зарахованих сум. Таке зупинення фінансових операцій здійснюється на два робочих дні з дня зупинення.

2. Спеціально уповноважений орган може прийняти рішення про подальше зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій), здійснене відповідно до частини першої цієї статті, на строк до п'яти робочих днів, про що зобов'язаний негайно повідомити суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також правоохоронні органи, уповноважені приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України.

3. Спеціально уповноважений орган у разі виникнення підозр може прийняти рішення про зупинення видаткових фінансових операцій на строк до п'яти робочих днів, про що зобов'язаний негайно повідомити суб'єкту первинного фінансового моніторингу, а також правоохоронним органам, уповноваженим приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України. У такому разі суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний в день отримання, але не пізніше 11

години наступного робочого дня після отримання відповідного рішення повідомити спеціально уповноваженому органу про залишок коштів на рахунку клієнта, фінансові операції (кошти) за яким були зупинені, та у разі зупинення фінансових операцій на транзитних рахунках суб'єкта первинного фінансового моніторингу - про залишок коштів на таких рахунках в межах зарахованих сум.

4. У разі зупинення видаткових фінансових операцій відповідно до частини третьої цієї статті Закону прибуткові фінансові операції не зупиняються. При цьому суб'єкт первинного фінансового моніторингу в день проведення, але не пізніше 11 години наступного робочого дня з дня здійснення прибуткової операції зобов'язаний повідомити про здійснення прибуткових фінансових операцій та/або спробу здійснення видаткових фінансових операцій спеціально уповноваженому органу.

5. Рішення (доручення) спеціально уповноваженого органу, прийняті відповідно до частин другої, третьої та дев'ятої цієї статті або частини третьої статті 25 цього Закону після запровадження стосовно неплатоспроможного банку тимчасової адміністрації, виконуються уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб шляхом зупинення задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку, здійснення яких передбачено Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

6. Майно або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку, що знаходяться на рахунках, фінансові операції за якими зупинено відповідно до цієї статті та частини третьої статті 23 цього Закону до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних або під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку, може бути передано приймаючому, перехідному банку чи спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів спеціально уповноваженого органу. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до рішення (доручення) про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції), зупинення проведення фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави.

7. Рішення (доручення) спеціально уповноваженого органу, прийняті відповідно до частин другої, третьої та дев'ятої цієї статті або частини третьої статті 25 цього Закону після прийняття рішення про ліквідацію банку, виконуються уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб шляхом зупинення виплати відшкодування коштів вкладникам, їх уповноваженим представникам чи спадкоємцям, зупинення задоволення вимог кредиторів.

8. Майно або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку, що знаходяться на рахунках, фінансові операції за якими зупинено відповідно до цієї статті або частини третьої статті 25 цього Закону після прийняття рішення про ліквідацію банку, може бути передано спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів спеціально уповноваженого органу. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до рішення (доручення) про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції), зупинення проведення фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави.

9. У разі прийняття рішення відповідно до частин другої і третьої цієї статті спеціально уповноважений орган протягом строку подальшого зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) або зупинення видаткових фінансових операцій проводить аналітичну роботу, збирає необхідну додаткову інформацію, обробляє, перевіряє, аналізує її та у разі, якщо за результатами перевірки:

ознаки легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, або вчинення іншого злочину, визначеного Кримінальним кодексом України, не підтверджуються, спеціально уповноважений орган зобов'язаний негайно скасувати своє рішення про подальше зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) або зупинення видаткових фінансових операцій та повідомити про це суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

є мотивовані підозри, - спеціально уповноважений орган приймає рішення про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій), готує і подає відповідний узагальнений матеріал або додатковий узагальнений матеріал правоохоронним органам, уповноваженим приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, та в день прийняття такого рішення інформує відповідного суб'єкта первинного фінансового моніторингу про дату закінчення строку зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції). Строк зупинення відповідних фінансових (фінансової) операцій (операції) продовжується спеціально уповноваженим органом з наступного робочого дня після подання відповідного узагальненого матеріалу або додаткового узагальненого матеріалу за умови, що загальний строк такого зупинення не перевищуватиме 30 робочих днів.

Правоохоронні органи протягом строку продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) здійснюють досудове розслідування та у

разі якщо:

встановлено відсутність події кримінального правопорушення або відсутність у діянні складу кримінального правопорушення негайно інформують про це спеціально уповноважений орган;

наявні обґрунтовані підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність та накладено арешт на відповідні рахунки у порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України, інформують про це спеціально уповноважений орган протягом 2 робочих днів з дня винесення судом ухвали про арешт майна із зазначенням її номера та дати.

Спеціально уповноважений орган у день отримання від правоохоронного органу інформації, передбаченої абзацами п'ятим та шостим цієї частини, зобов'язаний скасувати своє рішення про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) та повідомити про це суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

У разі накладення арешту на рахунки клієнта, операції по яких зупинено відповідно до частин першої – третьої або дев'ятої цієї статті, у порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України, суб'єкт первинного фінансового моніторингу інформує про це спеціально уповноважений орган в день надходження для виконання ухвали суду про арешт майна із зазначенням її номера та дати.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу поновлює проведення фінансових операцій:

третього робочого дня з дня зупинення фінансової операції у разі неотримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу протягом строку, передбаченого частиною першою цієї статті, рішення спеціально уповноваженого органу про подальше зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій);

наступного робочого дня після дня отримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу протягом строку, зазначеного в рішенні спеціально уповноваженого органу про подальше зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) відповідно до частини другої цієї статті або про зупинення видаткової фінансової операції відповідно до частини третьої цієї статті, повідомлення про скасування спеціально уповноваженим органом такого рішення, але не пізніше 31 робочого дня з дня зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій);

наступного робочого дня після дати закінчення строку зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції), зазначеної у рішенні спеціально уповноваженого органу про продовження

зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій);

наступного робочого дня після дня отримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу доручення спеціально уповноваженого органу відповідно до частини третьої статті 25 цього Закону про поновлення фінансових операцій, зупинених на виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу не пізніше наступного робочого дня після поновлення проведення фінансових операцій інформує про це спеціально уповноважений орган.

Якщо строк зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій) перевищив сім робочих днів суб'єкт первинного фінансового моніторингу на письмовий запит клієнта повідомляє йому у письмовій формі номер та дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).

Рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) можуть бути оскаржені особами, фінансові (фінансова) операції (операція) (видаткові фінансові операції) яких зупинено, до суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

10. Зупинення та поновлення здійснення фінансової (фінансових) операції (операцій) відбувається у порядку, визначеному суб'єктами державного фінансового моніторингу, які здійснюють державне регулювання і нагляд за діяльністю суб'єктів первинного фінансового моніторингу або Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в межах їх повноважень.

Прийняття спеціально уповноваженим органом рішень про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції), зупинення чи поновлення проведення або забезпечення моніторингу фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави та доведення рішень чи доручень спеціально уповноваженого органу до суб'єкта первинного фінансового моніторингу членів ліквідаційної комісії, ліквідатора, уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, здійснюється у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Строки зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій) суб'єктами первинного фінансового моніторингу та спеціально

уповноваженим органом, зазначені у частинах першій – четвертій та дев'ятій цієї статті, є остаточними та продовженню не підлягають.

11. Перелік осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, формується у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. Підставою для внесення юридичної чи фізичної особи до зазначеного переліку є:

1) вирок суду, що набрав законної сили, про визнання фізичної особи винною у вчиненні злочинів, передбачених статтями 258–258⁵, 439 і 440 Кримінального кодексу України, рішення суду щодо віднесення (визнання) організації, юридичної або фізичної особи до такої (такою), що пов'язана з провадженням терористичної діяльності або розповсюдженням зброї масового знищення;

2) відомості, що формуються міжнародними організаціями або уповноваженими ними органами про організації, юридичних та фізичних осіб, які пов'язані з терористичними організаціями або терористами, а також про осіб, стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

3) вироки (рішення) судів, рішення інших компетентних органів іноземних держав стосовно організацій, юридичних або фізичних осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або розповсюдженням зброї масового знищення, які визнаються Україною відповідно до міжнародних договорів України.

12. Перелік осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, своєчасно доводиться до відома суб'єктів первинного фінансового моніторингу спеціально уповноваженим органом у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та погодженому з іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

Суб'єкти первинного фінансового моніторингу та спеціально уповноважений орган є відповідальними за дотримання видів та умов застосування санкцій, що передбачені у вищезазначеному переліку.

13. Доступ до активів, що пов'язані із фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законодавством. Такий доступ здійснюється для покриття основних або надзвичайних витрат.

14. Зупинення фінансових (фінансової) операцій (операції) відповідно до частин першої - третьої, дев'ятої цієї статті, частини третьої статті 25 цього Закону не є підставою для виникнення цивільно-правової

відповідальності суб'єкта первинного фінансового моніторингу та його посадових осіб за порушення умов відповідних правочинів та/або законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

15. Виключення з переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Підставою для виключення юридичної чи фізичної особи із зазначеного переліку є:

1) погашення або зняття судимості з фізичної особи, засудженої за вироком суду, що набрав законної сили, про визнання цієї особи винною у вчиненні злочинів, передбачених статтями 258–258⁵, 439 і 440 Кримінального кодексу України;

2) виключення даних про особу з відомостей, що формуються міжнародними організаціями або уповноваженими ними органами, про організації, юридичних та фізичних осіб, пов'язаних з терористичними організаціями або терористами, а також про осіб, стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

3) погашення або зняття судимості з фізичної особи, засудженої за вироком (рішенням) судів, рішенням інших компетентних органів іноземних держав стосовно організації, юридичних або фізичних осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності, які визнаються відповідно до міжнародних договорів України.

16. Розгляд запитів щодо виключення з переліку осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, протягом строку, що не перевищує 30 робочих днів.

Розділ V.

ЗАВДАННЯ, ФУНКЦІЇ ТА ПРАВА СПЕЦІАЛЬНО УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ

Стаття 20. Завдання та функції спеціально уповноваженого органу

1. Завданнями спеціально уповноваженого органу є:

1) збирання, оброблення та проведення аналізу (операційного і стратегічного) інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, інші фінансові операції або інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення.

Принципи опрацювання одержаної від суб'єктів первинного фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають

фінансовому моніторингу, та критерії проведення аналізу таких операцій встановлюються центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

2) забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

3) забезпечення функціонування та розвитку єдиної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

4) налагодження співпраці, взаємодії та інформаційного обміну з державними органами, Національним банком України, компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

5) проведення національної оцінки ризиків;

6) забезпечення представництва України в установленому порядку в міжнародних організаціях з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

2. Спеціально уповноважений орган відповідно до покладених на нього завдань:

1) вносить пропозиції щодо розроблення законодавчих актів, бере участь в установленому порядку у підготовці інших нормативно-правових актів з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

2) подає запити посадовим особам, до державних органів (крім Національного банку України), в тому числі до правоохоронних органів, органів прокуратури та судів, органів місцевого самоврядування, органів державної виконавчої служби, приватних виконавців, підприємств, установ, організацій щодо одержання відповідно до закону інформації (у тому числі копій документів), необхідної для виконання покладених на нього завдань;

3) співпрацює з органами виконавчої влади, Національним банком України, іншими державними органами, включеними до системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом,

або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

4) у разі наявності достатніх підстав вважати, що фінансова операція або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, подає до правоохоронних органів, уповноважених приймати рішення згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України, а також розвідувальних органів України для проведення оперативно-розшукової діяльності відповідні узагальнені матеріали (додаткові узагальнені матеріали) та одержує від них інформацію про хід їх розгляду;

5) у разі наявності достатніх підстав підозрювати, що фінансова операція або клієнт пов'язані із вчиненням суспільно-небезпечного діяння, визначеного Кримінальним кодексом України як злочин, що не стосується легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, подає інформацію до відповідного правоохоронного або розвідувального органу України як узагальнені матеріали або додаткові узагальнені матеріали;

6) бере участь у міжнародному співробітництві з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

7) проводить аналіз методів та фінансових схем легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

8) проводить щороку узагальнення інформації про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в державі;

9) погоджує проекти нормативно-правових актів суб'єктів державного фінансового моніторингу з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

10) отримує від суб'єктів первинного фінансового моніторингу інформацію про відстеження (моніторинг) фінансових операцій клієнтів, які стали об'єктом фінансового моніторингу;

11) здійснює типологічні дослідження у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

12) вимагає від суб'єктів первинного фінансового моніторингу виконання вимог законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання

та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, і в разі виявлення порушень вимог законодавства вживає заходів, передбачених законами, а також повідомляє відповідним суб'єктам державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу;

13) забезпечує реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення і забезпечує координацію діяльності державних органів у цій сфері;

14) забезпечує у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, організацію та координацію роботи з перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та відповідальних працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також працівників, залучених до проведення фінансового моніторингу, щодо боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення на базі відповідного навчального закладу - академії, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу;

15) надає відповідно до законодавства суб'єктам державного фінансового моніторингу інформацію для підвищення ефективності здійснення нагляду за додержанням суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (обсяг та порядок надання такої інформації визначається нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму за погодженням з Національним банком України (щодо суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими відповідно до статті 15 цього Закону здійснює Національний банк України) та спільними нормативно-правовими актами інших суб'єктів державного фінансового моніторингу (щодо інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу);

16) повідомляє суб'єкта первинного фінансового моніторингу після надходження інформації від судів або правоохоронних органів, уповноважених приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, про вручення особі письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, про

закриття кримінального провадження, яке розпочато за повідомленням такого суб'єкта, яке надійшло до спеціально уповноваженого органу відповідно до вимог статей 6, 11, 13, 19 цього Закону, а також надає йому інформацію про ухвалені судами рішення за такими кримінальними провадженнями з одночасним повідомленням відповідному суб'єкту державного фінансового моніторингу. Порядок повідомлення та інформування суб'єкта первинного фінансового моніторингу і суб'єкта державного фінансового моніторингу встановлюється центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

17) бере участь за дорученням Кабінету Міністрів України у підготовці відповідних міжнародних договорів України;

18) виконує інші функції, що випливають з покладених на нього завдань, та здійснює повноваження відповідно до закону.

3. Спеціально уповноважений орган у межах цього Закону забезпечує ведення обліку:

1) інформації про фінансові операції, що стали об'єктом фінансового моніторингу;

2) узагальнених матеріалів і додаткових узагальнених матеріалів, наданих правоохоронним або розвідувальним органам, а також прийнятих за результатами їх розгляду процесуальних рішень;

3) інформації про результати досудового розслідування та ухвалені судові рішення у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та про кількість осіб, як вчинили кримінальні правопорушення або підозрюються у їх вчиненні, а також засуджених за вчинення злочинів;

4) інформації про конфісковані активи та активи, на які накладено арешт у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та про кількість осіб стосовно яких судом ухвалено рішення про конфіскацію активів та на активи яких накладено арешт;

5) надісланих і виконаних міжнародних запитів про співробітництво у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

6) суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

4. Спеціально уповноважений орган забезпечує зберігання інформації матеріалів, документів, отриманих або створених у межах виконання цього Закону, не менш як п'ять років після отримання інформації про фінансову операцію, відмови від здійснення фінансової операції або прийняття

правоохоронними органами або судами рішень у справах, під час розгляду яких використовувалися узагальнені матеріали.

5. Спеціально уповноважений орган у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, забезпечує зняття з обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу за їх зверненням у разі припинення ними відповідної діяльності або зверненням суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, чи на підставі інформації відповідних органів державної реєстрації про скасування державної реєстрації (для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), чи у разі державної реєстрації смерті (для фізичних осіб).

Стаття 21. Політична незалежність спеціально уповноваженого органу

1. Керівник спеціально уповноваженого органу призначається на посаду і звільняється з посади в установленому законодавством порядку.

2. Використання спеціально уповноваженого органу в партійних, групових чи особистих інтересах не допускається.

3. На період служби чи роботи за трудовим договором членство посадових і службових осіб спеціально уповноваженого органу в партіях, рухах та інших громадських об'єднаннях, що мають політичні цілі, зупиняється.

Керівник спеціально уповноваженого органу не може бути членом політичної партії, руху та інших громадських об'єднань, що мають політичні цілі.

4. Членство працівників, які уклали трудовий договір із спеціально уповноваженим органом, у професійних спілках та інших громадських об'єднаннях, що не мають політичних цілей, не заборонено.

Стаття 22. Права спеціально уповноваженого органу

1. Спеціально уповноважений орган має право:

1) залучати до розгляду питань, що належать до його компетенції, спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);

2) одержувати безоплатно в установленому законодавством порядку від державних органів, посадових осіб, правоохоронних органів, судів, Національного банку України, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій інформацію (довідки, копії документів), у тому числі інформацію з обмеженим доступом, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

3) отримувати від суб'єкта первинного фінансового моніторингу в разі потреби за результатами проведеного аналізу відомості щодо відстеження

(моніторингу) фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

4) одержувати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та Міністерством юстиції України, відомості про смерть фізичних осіб;

5) здійснювати в установленому законодавством порядку доступ, у тому числі автоматизований, до інформаційних та довідкових систем, реєстрів та банків даних органів державної влади (крім Національного банку України) та інших державних інформаційних ресурсів;

6) одержувати від суб'єктів первинного фінансового моніторингу на запит додаткову інформацію;

7) розробляти та вносити на розгляд центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму проекти нормативно-правових актів, необхідних для виконання завдань і функцій, передбачених статтею 20 цього Закону;

8) одержувати від правоохоронних та розвідувальних органів України, до яких згідно із цим Законом подано узагальнені матеріали (додаткові узагальнені матеріали), інформацію про хід опрацювання та вжиття відповідних заходів на підставі одержаних матеріалів в установленому законодавством порядку;

9) укладати міжнародні договори міжвідомчого характеру з відповідними органами інших держав з питань співробітництва в установленому законом порядку;

10) приймати у випадках, передбачених цим Законом, рішення про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) фінансових (фінансової) операцій (операції) на строк, установлений цим Законом;

11) брати участь за погодженням з відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у підготовці та/або проведенні перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу (крім перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу, які проводяться Національним банком України) у сфері додержання вимог законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних

злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

12) інформувати суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, про можливі порушення такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог цього Закону;

13) надавати суб'єктам державного фінансового моніторингу дані відповідно до законодавства в межах, визначених частиною третьою статті 20 цього Закону.

Розділ VI. НАЦІОНАЛЬНА ОЦІНКА РИЗИКІВ

Стаття 23. Національна оцінка ризиків

1. Спеціально уповноважений орган, уповноважені органи державної влади із залученням інших суб'єктів (у разі потреби) беруть участь у проведенні національної оцінки ризиків.

2. Національна оцінка ризиків проводиться систематично, але не рідше одного разу на три роки.

Відповідальним за проведення національної оцінки ризиків є спеціально уповноважений орган.

3. Збір, обробка і аналіз інформації щодо результатів діяльності суб'єктів фінансового моніторингу, державних органів, що беруть участь у роботі системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також іншої інформації, пов'язаної із функціонуванням цієї системи, оприлюднення результатів національної оцінки ризиків та здійснення заходів за її результатами визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України.

Розділ VII.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЮ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Стаття 24. Загальні засади міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснюється за принципом взаємності відповідно до цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших нормативно-правових актів.

Стаття 25. Повноваження державних органів щодо забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Спеціально уповноважений орган відповідно до міжнародних договорів України за принципом взаємності чи з власної ініціативи здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав у частині обміну досвідом та інформацією про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

2. Надання спеціально уповноваженим органом відповідному органу іноземної держави інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, визначеному законом, та за умови забезпечення органом іноземної держави тотального діючого в Україні національного режиму її захисту та використання виключно для цілей кримінального судочинства у справах про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

3. Одержання спеціально уповноваженим органом запиту відповідного органу іноземної держави є підставою для витребування ним необхідної для виконання запиту додаткової інформації від органів державної влади, підприємств, установ, організацій та суб'єктів первинного фінансового моніторингу. Вимога спеціально уповноваженого органу щодо подання інформації, необхідної для виконання запиту відповідного органу іноземної держави, має містити посилання на номер та день реєстрації такого запиту у відповідному реєстрі спеціально уповноваженого органу.

Відмова або відстрочення у виконанні запиту щодо міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснюється лише на підставі міжнародних договорів, стороною яких є Україна.

На виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави спеціально уповноважений орган має право доручити суб'єкту первинного фінансового моніторингу зупинити чи поновити проведення або забезпечити проведення моніторингу фінансових (фінансової) операцій (операції) відповідної особи протягом строку, встановленого таким запитом.

4. Забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення покладається на:

Міністерство юстиції України - щодо виконання судових рішень, які стосуються конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом;

Генеральну прокуратуру України, Національне антикорупційне бюро України - щодо вчинення процесуальних дій у межах кримінального провадження щодо легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

Службу безпеки України за участю Міністерства закордонних справ України - щодо подання пропозицій до комітетів Ради Безпеки ООН стосовно включення (виключення) фізичних або юридичних осіб до відповідних переліків;

Міністерство закордонних справ України - щодо звернення до Комітету Ради Безпеки ООН стосовно отримання дозволу на доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, для покриття основних або надзвичайних витрат.

5. Доходи, одержані злочинним шляхом, що конфісковані у зв'язку з вироком (рішенням) суду у справі про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення та підлягають поверненню в Україну або іноземну державу, спрямовуються відповідно до міжнародного договору України із цією державою щодо розподілу конфіскованих активів чи доходів від розміщення таких активів. Кошти, одержані Україною за таким міжнародним договором, зараховуються до Державного бюджету України, якщо інше не встановлено законом.

6. Суб'єкти державного фінансового моніторингу та правоохоронні органи здійснюють міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відповідно до міжнародних договорів України чи з власної ініціативи.

7. Спеціально уповноважений орган та інші суб'єкти державного фінансового моніторингу у межах своїх повноважень забезпечують співробітництво з міжнародними, міжурядовими організаціями, діяльність яких спрямована на забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у тому числі з Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), Комітетом експертів Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL), Європейським Союзом, Світовим банком, Міжнародним валютним фондом, Егмонтською групою підрозділів фінансових розвідок, Організацією Об'єднаних Націй.

8. В Україні відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та законів України визнаються вироки (рішення) судів, рішення інших компетентних органів іноземних держав, що набрали законної сили, стосовно осіб, які мають доходи, одержані злочинним шляхом, та щодо конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом, або еквівалентного їм майна, що перебувають на території України.

Конфісковані доходи, отримані злочинним шляхом, або еквівалентне їм майно на підставі відповідного міжнародного договору України можуть бути повністю або частково передані іноземній державі, судом або іншим компетентним органом якої винесено вирок (рішення) про конфіскацію.

9. Рішення про видачу іноземній державі осіб, крім громадян України та осіб без громадянства, що постійно проживають в Україні, які визнані винними на підставі вироку (рішення) суду у вчиненні злочинів, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, приймається відповідно до міжнародних договорів України.

У разі коли Україна не має відповідного міжнародного договору з іноземною державою, що запитує видачу осіб, визначених в абзаці першому частини дев'ятої цієї статті, зазначені особи можуть бути видані за злочини, пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, виключно за умови дотримання принципу взаємності.

Розділ VIII.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ТА ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ВЛАСНИКІВ

Стаття 26. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом

1. Особи, які винні у порушенні вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансували тероризм чи розповсюдження зброї масового знищення, несуть кримінальну, адміністративну та цивільно-правову відповідальність згідно із законом.

2. Юридичні особи, які здійснювали фінансові операції з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансували тероризм чи розповсюдження зброї масового знищення, можуть бути ліквідовані за рішенням суду.

3. У разі невиконання (неналежного виконання) суб'єктом первинного фінансового моніторингу (його уповноваженою (посадовою) особою) вимог цього Закону, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, до нього адекватно вчиненому порушенню застосовуються заходи впливу, до яких належать:

письмове застереження;

штрафні санкції у розмірі не більш як 10 відсотків:

від обсягу (суми) переказів, здійснених з використанням систем переказу коштів суб'єктами первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими здійснює Національний банк України відповідно до статті 15 цього Закону, за останній звітний рік (в розрізі конкретного суб'єкта первинного фінансового моніторингу), що передував року, в якому накладається штраф;

від доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів), виконання робіт, надання послуг суб'єктів первинного фінансового моніторингу, не зазначених у абзаці четвертому цієї частини, за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф;

анулювання ліцензії або іншого спеціального дозволу на право провадження певних видів діяльності.

тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи суб'єкта первинного фінансового моніторингу від посади.

4. Положення частини третьої цієї статті не поширюються на банки, філії іноземних банків.

У разі порушення банками, філіями іноземних банків вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації

(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню загрози інтересам вкладників чи інших кредиторів банку має право застосувати заходи впливу відповідно та у порядку, визначеному Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України.

5. Заходи впливу до суб'єктів первинного фінансового моніторингу, передбачені цією статтею, застосовуються суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону здійснюють функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення, у порядку, встановленому відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу.

6. Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, набирає законної сили з дати його (її) прийняття.

Інформація про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу оприлюднюється на офіційному веб-сайті відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу у встановленому ним порядку.

У разі оскарження рішення (постанови) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу інформація про таке оскарження та про його результати оприлюднюється із додержанням вимог, встановлених абзацом другим цієї частини.

Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, є виконавчим документом.

Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування штрафних санкцій підлягає виконанню суб'єктом первинного фінансового моніторингу протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня його (її) отримання, про що письмово повідомляється відповідному суб'єкту державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

У разі невиконання суб'єктом первинного фінансового моніторингу рішення (постанови) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування штрафних санкцій у

встановлений строк воно (вона) передається суб'єктом державного фінансового моніторингу до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.

Оскарження рішення (постанови) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу штрафних санкцій, передбачених цією статтею, здійснюється в судовому порядку виключно з метою встановлення законності прийняття такого рішення (постанови) та не зупиняє виконання суб'єктом первинного фінансового моніторингу застосованої санкції.

Стаття 27. Неподання інформації спеціально уповноваженому органу

1. Неподанням інформації спеціально уповноваженому органу є:

неподання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації у випадках, передбачених цим Законом та/або іншими нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначеним суб'єктом повідомлення;

неподання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, або додаткової інформації після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначеним суб'єктом повідомлення;

подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу неналежним чином оформленого повідомлення після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначеним суб'єктом повідомлення;

неподання підприємством, установою, організацією, що не є суб'єктом первинного фінансового моніторингу, членом ліквідаційної комісії, ліквідатором (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або державним органом інформації у випадках, передбачених цим Законом та/або

іншими нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Стаття 28. Несвоєчасне подання інформації спеціально уповноваженому органу

1. Несвоєчасним поданням інформації спеціально уповноваженому органу є:

подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації з порушенням строків, передбачених цим Законом та/або іншими нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу належним чином оформленого повідомлення з порушенням строків, передбачених цим Законом, після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації;

подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу належним чином оформленого повідомлення після послідовного отримання від спеціально уповноваженого органу трьох і більше повідомлень з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо поданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, крім випадків, коли така інформація подана спеціально уповноваженому органу без порушення строків, установлених цим Законом та/або іншими нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

подання підприємством, установою, організацією, що не є суб'єктом первинного фінансового моніторингу, членом ліквідаційної комісії, ліквідатором (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або державним органом інформації з порушенням строків, передбачених цим Законом та/або іншими нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Стаття 29. Відновлення прав і законних інтересів

1. За рішенням суду доходи, одержані злочинним шляхом, підлягають конфіскації в дохід держави або повертаються їх власнику, права чи законні інтереси якого порушені, або відшкодовується їх вартість.

2. Правочини, спрямовані на легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, визнаються недійсними у встановленому законом порядку.

3. Суб'єкти фінансового моніторингу, їх посадові особи та інші працівники члени ліквідаційної комісії, ліквідатор (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб не несуть відповідальності за шкоду, заподіяну юридичним і фізичним особам у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків під час проведення фінансового моніторингу, якщо вони діяли у межах завдань, обов'язків та у спосіб, що передбачені цим Законом.

4. Шкода, заподіяна юридичній або фізичній особі незаконними діями державних органів внаслідок здійснення ними заходів щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, відшкодовується з Державного бюджету України в установленому законом порядку.

Розділ ІХ.

КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ВИКОНАННЯМ ЗАКОНІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЮ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Стаття 30. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснюється органами державної влади в межах їх повноважень та в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

2. Спеціально уповноважений орган щороку в березні подає Верховній Раді України за встановленою формою звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за попередній рік.

Розділ Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 90 днів з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122, із наступними змінами):

а) у статті 166⁹:

частину першу викласти у такій редакції:

«Порушення вимог щодо здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнта (представника клієнта); неподання, несвоєчасне подання, порушення порядку подання або подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, недостовірної інформації у випадках, передбачених законодавством; порушення вимог щодо зберігання офіційних документів, інших документів (у тому числі створених суб'єктом первинного фінансового моніторингу електронних документів), їх копії щодо здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнтів (представників клієнтів), а також осіб, яким суб'єктом первинного фінансового моніторингу було відмовлено у проведенні фінансових операцій, а також усіх документів, що стосуються ділових відносин (проведення фінансової операції) з клієнтом (включаючи результати будь-якого аналізу під час здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнта), а також даних про фінансові операції; порушення вимог щодо супроводження переказів інформацією про ініціатора та одержувача переказу; порушення порядку зупинення фінансових (фінансової) операцій (операції); порушення вимог щодо виявлення та реєстрації фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, членів ліквідаційної комісії, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

частину третю виключити;

б) частину шосту статті 166¹¹ викласти в такій редакції:

«Неподання юридичною особою державному реєстратору передбаченої Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» інформації про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо

засновник – юридична особа, або про відсутність такого кінцевого бенефіціарного власника (контролера) –

тягне за собою накладення на керівника юридичної особи або особу, уповноважену діяти від імені юридичної особи (виконавчого органу), штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

в) в абзаці другому частини першої статті 188³⁴ :

слова «громадян – суб'єктів підприємницької діяльності» замінити словами «громадян – суб'єктів підприємницької діяльності, членів ліквідаційної комісії, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до тисячі»;

г) у пункті 1 частини першої статті 255:

абзац «суб'єктів державного фінансового моніторингу (стаття 166⁹, частина п'ята статті 166¹¹, стаття 188³⁴)» замінити двома абзацами такого змісту:

«суб'єктів державного фінансового моніторингу, які виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу (частина перша статті 166⁹, стаття 188³⁴);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (частина друга статті 166⁹);»;

абзац «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців (частини перша, друга, дев'ята та десята статті 166⁶, частини перша - четверта статті 166¹¹)» викласти у такій редакції:

«центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб – підприємців (частини перша, друга, дев'ята та десята статті 166⁶, стаття 166¹¹)»;

2) частину другу статті 209¹ Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради УРСР, 2001 р., № 25-26, ст. 131; 2003 р., № 14, ст. 95; 2010 р., № 29, ст. 392; 2012 р., № 25, ст. 263) викласти в такій редакції:

«2. Розголошення у будь-якому вигляді таємниці фінансового моніторингу, або факту обміну інформацією про фінансову операцію та її учасників між суб'єктом первинного фінансового моніторингу, суб'єктом державного фінансового моніторингу, іншими державними органами та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у

сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також факту надання (одержання) запиту, рішення чи доручення зазначеного органу, або надання (одержання) відповіді на такий запит, рішення чи доручення, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з її професійною або службовою діяльністю, якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, –

карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.»;

3) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-36, ст. 446, № 37, ст. 446, із наступними змінами):

а) частину другу статті 17 доповнити новими пунктами 9 та 10 такого змісту:

«9) спори суб'єктів первинного фінансового моніторингу із суб'єктами державного фінансового моніторингу (їх уповноваженими посадовими особами) щодо оскарження рішень (постанов) про застосування штрафних санкцій за порушення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

10) спори фізичних чи юридичних осіб із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення щодо оскарження його рішень про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).»;

б) у главі 6 розділу III:

у назві та тексті статті 183⁴ слова «рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН» замінити словами «Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

у статті 183⁷ «Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства» номер статті «183⁷» замінити номером статті «183⁸»;

доповнити новою статтею 183⁹ такого змісту:

«Стаття 183⁹. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами про оскарження рішень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій)

1. Особи, фінансові (фінансова) операції (операція) (видаткові фінансові операції) яких зупинено, мають право звернутися до адміністративного суду із позовною заявою про оскарження рішень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – спеціально уповноважений орган), про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) у п'ятиденний строк з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про порушення їх прав, свобод чи інтересів.

2. Рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) оскаржуються до Окружного адміністративного суду міста Києва.

3. Адміністративний позов повинен містити:

1) найменування адміністративного суду, до якого подається позовна заява;

2) ім'я (найменування) позивача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є;

3) найменування відповідача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі відомі;

4) номер та дату оскаржуваного рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій);

5) обставини, що можуть свідчити про порушення прав, свобод чи інтересів позивача та позовні вимоги згідно з частинами четвертою і п'ятою статті 105 цього Кодексу;

б) перелік документів та інших матеріалів, що додаються.

На підтвердження факту зупинення фінансових операцій позивач надає письмове повідомлення суб'єкта первинного фінансового моніторингу про номер і дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження

зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).

4. У разі порушення вимог частини третьої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій ним строк тягне за собою повернення позивачу позову та доданих до нього документів.

Повернення позову не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків.

5. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі суд вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження позовної заяви.

Про подання позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі суд повідомляє відповідача за допомогою кур'єра, телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку не пізніше наступного дня після відкриття провадження у справі.

Протягом одного дня з дня одержання такого повідомлення відповідач зобов'язаний отримати в суді копію ухвали про відкриття провадження, копії позовної заяви та доданих до неї документів та у дводенний строк з дня одержання такої ухвали та копій документів подати безпосередньо до канцелярії суду заперечення проти позову, копії оскаржуваних рішень та документів, що стали підставою для їх прийняття, або заяву про визнання позову.

Виклик судом осіб, які беруть участь у справі, та повідомлення про постановлені судом ухвали здійснюються за допомогою кур'єра або телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку. Неприбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає судовому розгляду.

6. Адміністративні справи, визначені частиною першою цієї статті, вирішуються колегією у складі трьох суддів протягом десяти днів після відкриття провадження у справі у закритому судовому засіданні.

Для ознайомлення позивачу (представнику позивача) надаються матеріали справи за винятком документів (копій документів), що стали підставою для прийняття оскаржуваних рішень та містять інформацію, передану спеціально уповноваженим органом до правоохоронних та/або розвідувальних органів в узагальнених матеріалах (додаткових узагальнених матеріалах).

Постанова складається та підписується у день її прийняття згідно з правилами, передбаченими статтями 160, 167 цього Кодексу, без права суду відкласти складення постанови в повному обсязі. Копії постанови не пізніше наступного дня видаються особам, які брали участь у справі.

7. Судові рішення за наслідками розгляду справ, визначених частиною першою цієї статті, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у триденний строк з дня їх проголошення.

Суд апеляційної інстанції розглядає справу у дводенний строк після закінчення строку апеляційного оскарження з повідомленням осіб, які беруть участь у справі.

Неприбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає апеляційному розгляду.

Суд апеляційної інстанції за наслідками апеляційного розгляду не може повертати справу на новий розгляд. Судові рішення суду апеляційної інстанції є остаточним.»;

в) у пункті 8 частини першої статті 256 розділу V слова «рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН» замінити словами «Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

4) у Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30; 2006 р. № 35, ст. 296; 2010 р. № 29, ст. 392; 2014 р. № 4, ст. 61, № 50–51, ст. 2057):

а) у частині другій статті 59 слова «Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» замінити словами «законами України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»та «Про санкції»»;

б) у статті 62:

у частині першій:

в абзаці першому слова «щодо юридичних та фізичних осіб» виключити;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Національної поліції, Державного бюро розслідувань, Антимонопольного комітету України - на їх вимогу, запит, рішення стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;»;

після пункту 3 доповнити новим пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹)Національному антикорупційному бюро України - на його вимогу (запит, рішення) стосовно операцій (виписки), рахунків, вкладів, правочинів фізичних та юридичних осіб, а також іншої інформації, що містить

банківську таємницю»;»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, повинна:

1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми або надіслана в електронному вигляді;

2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою або бути завіреною електронним цифровим підписом керівника державного органу (чи його заступника);

3) містити передбачені цим Законом підстави для отримання цієї інформації;

4) містити посилання на норми закону, відповідно до яких державний орган має право на отримання такої інформації.»;

після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

«Якщо вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, стосується надання банком в електронному вигляді виписки за рахунком клієнта (в тому числі за рахунком, операції за яким здійснюються з використанням платіжної картки) така виписка надається у формі, затвердженій для подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

У зв'язку з цим частини третю – п'ятнадцяту вважати відповідно частинами четвертою – шістнадцятою;

частину п'яту доповнити словами «за винятком випадків, коли така інформація надається на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України, органів прокуратури України, Національної поліції, Національного агентства запобігання корупції, Державного бюро розслідувань.»;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною дванадцятою такого змісту:

«Національний банк України розкриває на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, для виконання Національним антикорупційним бюро України його обов'язків.».

У зв'язку з цим частини дванадцяту – шістнадцяту вважати відповідно частинами тринадцятою – сімнадцятою;

У частині чотирнадцятій після слів «банківську таємницю,» доповнити словами «Національному антикорупційному бюро України на його вимогу (запит, рішення),»;

в) статтю 64 викласти в такій редакції:

«Стаття 64. Обов'язок щодо здійснення належної перевірки клієнтів
Банкам забороняється:

відкривати та вести анонімні (номерні) рахунки;

встановлювати кореспондентські відносини з банками-оболонками, а також з банками та іншими фінансовими установами - нерезидентами, що підтримують кореспондентські відносини з банками-оболонками;

вступати в договірні відносини (проводити валютно-обмінні фінансові операції, фінансові операції з банківськими металами, з готівкою (готівковими коштами) з клієнтами - юридичними чи фізичними особами:

у разі якщо виникає сумнів стосовно того, що особа виступає не від власного імені;

яких включено до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

в інших випадках, встановлених законом.

Банк зобов'язаний, відповідно до вимог законодавства України, здійснювати належну перевірку:

клієнтів (крім банків, зареєстрованих в Україні), що відкривають рахунки в банку;

клієнтів (осіб) у разі виникнення підозри;

клієнтів, що здійснюють перекази (у тому числі міжнародні) без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості, але є меншою ніж 300000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості;

клієнтів, що здійснюють фінансові операції з готівкою без відкриття рахунка на суму, що дорівнює або перевищує 300000 гривень, або у сумі, еквівалентній зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах;

клієнтів, щодо яких виникають сумніви у достовірності чи повноті раніше отриманих ідентифікаційних даних;

клієнтів, у яких банк залучає кошти на умовах субординованого боргу;

клієнтів, що укладають з банком кредитні договори, договори про зберігання цінностей або надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;

осіб (крім банків, зареєстрованих в Україні), з якими банк як професійний учасник ринку цінних паперів укладає договори для здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів (фондовому ринку). З дня укладення договору така особа є клієнтом банку;

осіб, уповноважених діяти від імені зазначених клієнтів/осіб (представника клієнта);

клієнтів (осіб), визначених нормативно-правовим актом Національного банку України з питань здійснення фінансового моніторингу.

Банк здійснює належну перевірку клієнта (особи, представника клієнта) і вживає заходів відповідно до законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, до відкриття рахунка клієнту, укладення договорів чи здійснення фінансових операцій, зазначених у частині другій цієї статті.

Банк має право витребувати, а клієнт (особа, представник клієнта) зобов'язаний надати документи і відомості, необхідні для здійснення належної перевірки, а також для виконання банком інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

У разі ненадання клієнтом (особою, представником клієнта) документів, необхідних для здійснення належної перевірки, а також для виконання банком інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення рахунок не відкривається, зазначені в частині другій цієї статті договори (фінансові операції) не укладаються (не здійснюються).

Банк має право відмовитися від встановлення (підтримання) договірних відносин (у тому числі шляхом розірвання договірних відносин, закриття рахунку) чи проведення фінансової операції у разі встановлення клієнту неприйнятно високого ризику.

Банк має право витребувати інформацію, необхідну для виконання покладених на нього законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення завдань, в органів державної влади, державних реєстраторів, банків, інших юридичних осіб, а також здійснювати заходи щодо збору такої інформації з інших джерел.

Органи державної влади, державні реєстратори, банки, інші юридичні особи зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту безоплатно надати банку таку інформацію.»;

г) статтю 74 доповнити трьома новими частинами такого змісту:

«Інформація про рішення Національного банку України про застосування до банків, філій іноземних банків заходів впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення оприлюднюється шляхом розміщення на сторінці Офіційного інтернет - представництва Національного банку України у встановленому ним порядку.

Національний банк України може визначити перелік заходів впливу, інформація про які не підлягає опублікуванню.

У разі оскарження рішення Національного банку України про застосування до банків, філій іноземних банків заходів впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення інформація про таке оскарження та про його результати оприлюднюється із додержанням вимог, встановлених частиною шостою цієї статті.»;

5) у Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180, із наступними змінами):

а) у частині четвертій статті 4 слова «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

б) у статті 11¹:

у частині першій слова «Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» замінити словами «Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню)

доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», та зняття арешту з таких активів проводиться за рішенням суду.»;

в) у частині першій статті 11² слова «рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН» замінити словами «Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».»;

б) абзац п'ятий частини третьої статті 40 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50) викласти в такій редакції:

«центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».»;

7) у Законі України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 12, ст. 81):

а) в абзаці другому пункту 6 після слів «Генеральна прокуратура України» доповнити словами «та Національне антикорупційне бюро України»;

б) в абзаці третьому пункту 9 слова «центральный орган виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу України» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

8) у Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564, із наступними змінами):

а) частину четверту статті 12 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) встановлює особливості виконання банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та затверджує порядок здійснення ним контролю за неплатоспроможними банками у зазначеній сфері»;

б) частину четверту статті 26 доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹) за вкладом, задоволення вимог за яким зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

в) частину другу статті 27 доповнити новим пунктом 4¹ такого змісту:

4¹) перелік рахунків вкладників, фінансові операції по яких зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

г) пункт 3 частини другої статті 37 викласти в такій редакції:

«3) продовжувати, обмежувати, зупиняти або припиняти здійснення банком будь-яких операцій;»;

г) частину восьму статті 49 доповнити новими абзацами другим – четвертим такого змісту:

«Не можуть вважатися погашеними вимоги фізичних та юридичних осіб:

1) за рахунками, операції за якими зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

2) за рахунками, які перебувають під арештом за рішенням суду, ухваленим в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з метою забезпечення конфіскації чи спеціальної конфіскації майна.»;

д) частину п'яту статті 57 викласти у такій редакції:

«5. Фонд та/або уповноважена особа Фонду подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, інформацію у випадках, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.»;

9) пункт 1 частини сьомої статті 23 Закону України «Про громадські об'єднання» (Відомості Верховної Ради України, 2013, № 1, ст. 1; 2014 р. № 50 – 51, ст. 2057; 2015 р., № 30, ст. 285) викласти в такій редакції:

«1) зберігати правоустановчі документи, документи, в яких міститься інформація про діяльність, яка провадилася відповідно до мети (цілей) та

завдань; зберігати і регулярно оновлювати інформацію, достатню для ідентифікації згідно з вимогами закону кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), засновників, керівників, членів керівних органів та довірених осіб громадського об'єднання, а також надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом. Ця інформація не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом;»;

10) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17; 2016 р., № 4, ст. 44):

а) останній абзац частини першої статті 1 викласти у такій редакції:

«Терміни «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» та «структура власності» вживаються у значеннях, наведених у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.»;

б) пункт 9 частини другої статті 9 викласти у такій редакції:

«9) інформація про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник – юридична особа (крім політичних партій, структурних утворень політичних партій, професійних спілок, їх об'єднань, організацій профспілок, передбачених статутом профспілок та їх об'єднань, творчих спілок, місцевих осередків творчих спілок, постійно діючих третейських судів, організацій роботодавців, їх об'єднань, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, релігійних організацій, державних органів, органів місцевого самоврядування, їх асоціацій, державних та комунальних підприємств, установ, організацій): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, серія та номер паспорта громадянина України або паспортного документа іноземця, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), а також повне найменування та ідентифікаційний код (для резидента) засновника юридичної особи, в якому ця особа є кінцевим бенефіціарним власником (контролером), характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу). У разі відсутності в юридичної особи кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник – юридична особа, вноситься відмітка про причину його відсутності.»;

в) частину одинадцятую статті 13 виключити;

г) у статті 17:

частину першу доповнити новим пунктом 16 такого змісту:

«16)структуру власності»;

частину четверту доповнити новим пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) структуру власності – у разі зміни інформації про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, у тому числі кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) її засновника, якщо засновник - юридична особа;»;

г) частину шосту статті 30 виключити;

11) У статті 11 Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) після пункту 9 доповнити новим пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) забезпечення ведення Державного реєстру національних публічних діячів та членів їх сімей (щодо осіб які подали декларації майнового стану) у порядку, встановленому Національним агентством за погодженням з центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму»;

12) частину другу статті 16 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради, 2015 р., № 23, ст.158) доповнити новим пунктом 11 такого змісту:

«11) рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходу впливу за невиконання (неналежне виконання) вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.»;

13) в абзаці першому пункту 2 статті 1 Закону України «Про заборону грального бізнесу в Україні» (Відомості Верховної Ради України 2009 р., № 38, ст.536)після слів «будь-яка гра» доповнити словами «, в тому числі електронна (віртуальна),».

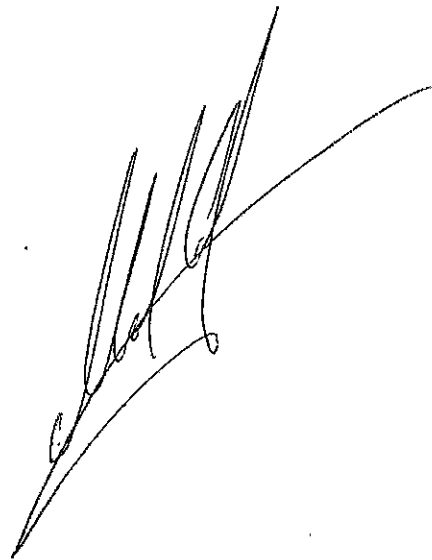
3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади актів, необхідних для реалізації цього Закону, а також приведення їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Національному банку України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та подати пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів, що впливають із цього Закону».

Голова
Верховної Ради України

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, fluid strokes that form a stylized, somewhat abstract representation of the signatory's name.

Порівняльна таблиця

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Кодекс України про адміністративні правопорушення</p>	
<p>Стаття 166³. Порушення законодавства щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення</p> <p>Порушення вимог щодо ідентифікації, верифікації клієнта (представника клієнта), вивчення клієнта, уточнення інформації про клієнта; неподання, несвочасне подання, порушення порядку подання або подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, недостовірної інформації у випадках, передбачених законодавством; порушення вимог щодо зберігання офіційних документів, інших документів (у тому числі створені суб'єктом первинного фінансового моніторингу електронні документи), їх копії щодо ідентифікації осіб (клієнтів, представників клієнтів), а також осіб, яким суб'єктом первинного фінансового моніторингу було відмовлено у проведенні фінансових операцій, вивчення клієнта, уточнення інформації про клієнта, а також усіх документів, що стосуються ділових відносин (проведення фінансової операції) з клієнтом (включаючи результати заходів щодо верифікації клієнта/логічної перевірки клієнта), а також даних про фінансові операції; порушення порядку зупинення фінансових (фінансової) операцій (операції). -</p>	<p>Стаття 166³. Порушення законодавства щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення</p> <p>Порушення вимог щодо здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнта (представника клієнта); неподання, несвочасне подання, порушення порядку подання або подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, недостовірної інформації у випадках, передбачених законодавством; порушення вимог щодо зберігання офіційних документів, інших документів (у тому числі створених суб'єктом первинного фінансового моніторингу електронних документів), їх копії щодо здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнтів (представників клієнтів), а також осіб, яким суб'єктом первинного фінансового моніторингу було відмовлено у проведенні фінансових операцій, а також усіх документів, що стосуються ділових відносин (проведення фінансової операції) з клієнтом (включаючи результати будь-якого аналізу під час здійснення належної (посиленої, спрощеної) перевірки клієнта), а також даних про фінансові операції; порушення вимог щодо супроводження переказів інформацією про ініціатора та одержувача переказу; порушення порядку зупинення фінансових (фінансової) операцій (операції); порушення вимог щодо виявлення та реєстрації фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, -</p>
<p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності, членів ліквідаційної комісії, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від імені неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Резонансними є будь-якому вигляді інформації, що відносно до закону є об'єктом обміну між суб'єктом первинного фінансового моніторингу та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, або факту її подання (одержання), особею, якій ця інформація є внаслідок у зв'язку з її професійною або службовою діяльністю, тягне за собою накладення штрафу від</p>	<p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, членів ліквідаційної комісії, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від імені неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>

<p>фрешкоет де д'итижкоет-неонодатковуванних мінімумів- дождів- громадян</p>	
<p>Стаття 166¹¹. Порушення законодавства про державну рестрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань Порушення встановлених законом строків для проведення державної рестрації юридичної особи, фізичної особи - підприємця або громадського формування, вимагання не передбачених законом документів для проведення державної рестрації, а також інші порушення встановленого законом порядку проведення державної рестрації юридичної особи, фізичної особи - підприємця або громадського формування -</p>	<p>Стаття 166¹¹. Порушення законодавства про державну рестрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань Порушення встановлених законом строків для проведення державної рестрації юридичної особи, фізичної особи - підприємця або громадського формування, вимагання не передбачених законом документів для проведення державної рестрації, а також інші порушення встановленого законом порядку проведення державної рестрації юридичної особи, фізичної особи - підприємця або громадського формування -</p>
<p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частинною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Порушення встановленого законодавством порядку пересилання рестраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців поштовыми відправленнями - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частинною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Порушення встановленого законодавством порядку пересилання рестраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців поштовыми відправленнями - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Порушення встановленого законом порядку зберігання рестраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від шістдесят до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частинками третьою або четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Неподання юридичною особою державному рестратору передбаченої Законом України «Про державну рестрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» інформації про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи -</p>	<p>Порушення встановленого законом порядку зберігання рестраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від шістдесят до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частинками третьою або четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Неподання юридичною особою державному рестратору передбаченої Законом України «Про державну рестрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» інформації про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник - юридична особа, або про відсутність такого кінцевого бенефіціарного власника (контролера) -</p>
<p>тягне за собою накладення на керівника юридичної особи або особу, уповноважену діяти від імені юридичної особи (виконавчого органу), штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Примітка. Термін "поштове відправлення" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про державну рестрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".</p>	<p>тягне за собою накладення на керівника юридичної особи або особу, уповноважену діяти від імені юридичної особи (виконавчого органу), штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 188³⁴. Невиконання законних вимог посадових осіб суб'єктів державного фінансового моніторингу Невиконання законних вимог посадових осіб суб'єктів державного фінансового моніторингу стосовно усунення порушень законодавства щодо запобігання та</p>	<p>Стаття 188³⁴. Невиконання законних вимог посадових осіб суб'єктів державного фінансового моніторингу Невиконання законних вимог посадових осіб суб'єктів державного фінансового моніторингу стосовно усунення порушень законодавства щодо запобігання та</p>

<p>протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності, членів ліквідаційної комісії, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від п'ятисот до тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності від еша до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>суб'єктів державного фінансового моніторингу, які виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу (частина перша статті 166⁹, стаття 188³⁴);</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (частина друга статті 166⁹);</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (частини перша, друга, дев'ятого та десятого статті 166 б, стаття 166¹¹).</p>	<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>суб'єктів державного фінансового моніторингу (стаття 166⁹, частини перша - статті 166¹¹; стаття 188³⁴);</p> <p>...</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (частини перша, друга, дев'ятого та десятого статті 166 б, частини перша - п'ята статті 166 11);</p>
<p>Стаття 209¹. Умисне порушення вимог законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму</p> <p>1. Умисне неподання, несвочасне подання або подання недостовірної інформації про фінансові операції, що відповідно до закону підлягають фінансовому моніторингу, спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, якщо такі діяння заподіяли істотну шкоду охоронюваному законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, - карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Розголошення у будь-якому вигляді таємниці фінансового моніторингу, або</p>	<p>Кримінальний кодекс України</p> <p>Стаття 209¹. Умисне порушення вимог законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму</p> <p>1. Умисне неподання, несвочасне подання або подання недостовірної інформації про фінансові операції, що відповідно до закону підлягають фінансовому моніторингу, спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, якщо такі діяння заподіяли істотну шкоду охоронюваному законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, - карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Розголошення у будь-якому вигляді інформації, яка відповідно до закону</p>

надається спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з професійною або службовою діяльністю, якщо така дія заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, -

карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Кодекс адміністративного судочинства України

Стаття 17. Юрисдикція адміністративних судів щодо вирішення адміністративних справ
<p>1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку з здійсненням суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а також у зв'язку з публічним формуванням суб'єкта владних повноважень шляхом виборів або референдуму.</p> <p>2. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема:</p> <ol style="list-style-type: none">1) спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності;2) спори з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби;3) спори між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень;4) спори, що виникають з приводу укладання, виконання, припинення, скасування чи визнання нечинними адміністративних договорів;5) спори за зверненням суб'єкта владних повноважень у випадках, встановлених Конституцією та законами України;6) спори щодо правовідносин, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму;7) спори фізичних чи юридичних осіб із розпорядником публічної інформації щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності у частині доступу до публічної інформації;8) спори фізичних чи юридичних осіб щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності замовника у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України

<p>факту обміну інформацією про фінансову операцію та її учасників між суб'єктом первинного фінансового моніторингу, суб'єктом державного фінансового моніторингу, іншими державними органами та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також факту надання (одержання) запиту, рішення чи доручення зазначеного органу, або надання (одержання) відповіді на такий запит, рішення чи доручення, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з її професійною або службовою діяльністю, якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, -</p> <p>карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
Стаття 17. Юрисдикція адміністративних судів щодо вирішення адміністративних справ
<p>1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку з здійсненням суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а також у зв'язку з публічним формуванням суб'єкта владних повноважень шляхом виборів або референдуму.</p> <p>2. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема:</p> <ol style="list-style-type: none">1) спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності;2) спори з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби;3) спори між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень;4) спори, що виникають з приводу укладання, виконання, припинення, скасування чи визнання нечинними адміністративних договорів;5) спори за зверненням суб'єкта владних повноважень у випадках, встановлених Конституцією та законами України;6) спори щодо правовідносин, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму;7) спори фізичних чи юридичних осіб із розпорядником публічної інформації щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності у частині доступу до публічної інформації;8) спори фізичних чи юридичних осіб щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності замовника у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України "Про

<p>"Про особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони", за виключенням спорів, пов'язаних із укладенням договору з переможцем переговорної процедури закупівлі, а також зміною, розірванням і виконанням договорів про закупівлю.</p>	<p>особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони", за виключенням спорів, пов'язаних із укладенням договору з переможцем переговорної процедури закупівлі, а також зміною, розірванням і виконанням договорів про закупівлю.</p> <p>9) спори суб'єктів первинного фінансового моніторингу із суб'єктами державного фінансового моніторингу (їх уповноваженими посадовими особами) щодо оскарження рішень (постанов) про застосування штрафних санкцій за порушення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;</p> <p>10) спори фізичних чи юридичних осіб із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення щодо оскарження його рішень про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).</p>
<p>Стаття 183⁴. Особливості провадження у справах за зверненням Служби безпеки України щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюції Ради Безпеки ООН, зняття арешту з таких активів та надання доступу до них</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Провадження у справах щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюції Ради Безпеки ООН, зняття арешту з таких активів та надання доступу до них здійснюється на підставі адміністративного позову Голови Служби безпеки України або його заступника. 2. Адміністративний позов подається до суду першої інстанції за підсудністю, встановленою цим Кодексом, у письмовій формі та повинний містити: <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування адміністративного суду; 2) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку заявника; 3) підстави звернення з позовом, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги заявника; 4) перелік документів та інших матеріалів, що додаються; 5) підпис уповноваженої особи суб'єкта владних повноважень, що скріплюється печаткою. 3. У разі порушення вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків. Невиконання вимог суду в установленний ним строк тягне за собою повернення заявнику позову та доданих до нього документів. 	<p>Стаття 183⁴. Особливості провадження у справах за зверненням Служби безпеки України щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», зняття арешту з таких активів та надання доступу до них здійснюється на підставі адміністративного позову Голови Служби безпеки України або його заступника.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Адміністративний позов подається до суду першої інстанції за підсудністю, встановленою цим Кодексом, у письмовій формі та повинний містити: <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування адміністративного суду; 2) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку заявника; 3) підстави звернення з позовом, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги заявника; 4) перелік документів та інших матеріалів, що додаються; 5) підпис уповноваженої особи суб'єкта владних повноважень, що скріплюється печаткою. 3. У разі порушення вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків. Невиконання вимог суду в установленний ним строк тягне за собою повернення заявнику позову та доданих до нього документів.

<p>Повернення позову не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків, що зумовлюють звернення до суду.</p> <p>4. Суд ухвалило відмовляє у прийнятті позову в разі, якщо заявлено вимогу, не передбачену частиною першою цієї статті. Відмова у прийнятті позову унеможливило повторне звернення заявника з таким самим позовом.</p> <p>5. Постанова по суті заявлених вимог приймається судом не пізніше наступного робочого дня з дня надходження позову, розглянутого у закритому судовому засіданні за участю тільки заявника. Власник активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», на які накладється чи з яких знімається арешт або до яких надається доступ, не повідомляється про розгляд справи судом.</p>	<p>Повернення позову не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків, що зумовлюють звернення до суду.</p> <p>4. Суд ухвалило відмовляє у прийнятті позову в разі, якщо заявлено вимогу, не передбачену частиною першою цієї статті. Відмова у прийнятті позову унеможливило повторне звернення заявника з таким самим позовом.</p> <p>5. Постанова по суті заявлених вимог приймається судом не пізніше наступного робочого дня з дня надходження позову, розглянутого у закритому судовому засіданні за участю тільки заявника. Власник активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», на які накладється чи з яких знімається арешт або до яких надається доступ, не повідомляється про розгляд справи судом.</p>
<p>6. У постанові суду зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) дата прийняття постанови; 2) найменування суду, прізвище та ініціали судді; 3) мотиви та висновок суду по суті заявлених вимог з посиланням на закон; 4) порядок вчинення дій, передбачених постановою. 7. Ухвалу про відмову в прийнятті позову може бути оскаржено в апеляційному порядку. Апеляційний суд протягом трьох днів з дня надходження апеляційної скарги перевіряє законність ухвали суду першої інстанції та приймає рішення по суті. 8. Судові рішення, що набрали законної сили, щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», зяття арешту з таких активів та надання доступу до них є остаточними та підлягають негайному виконанню. 	<p>6. У постанові суду зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) дата прийняття постанови; 2) найменування суду, прізвище та ініціали судді; 3) мотиви та висновок суду по суті заявлених вимог з посиланням на закон; 4) порядок вчинення дій, передбачених постановою. 7. Ухвалу про відмову в прийнятті позову може бути оскаржено в апеляційному порядку. Апеляційний суд протягом трьох днів з дня надходження апеляційної скарги перевіряє законність ухвали суду першої інстанції та приймає рішення по суті. 8. Судові рішення, що набрали законної сили, щодо накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», зяття арешту з таких активів та надання доступу до них є остаточними та підлягають негайному виконанню.
<p>Стаття 183⁷. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства</p>	<p>Стаття 183⁸. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства</p> <p>Стаття 183⁹. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами про оскарження рішень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операцій) (вдаткових фінансових операцій)</p> <p>1. Особи, фінансові (фінансової) операції (операції) (вдаткові фінансові операції) яких зупинено, мають право звернутися до адміністративного суду із позовною заявою про оскарження рішень центрального органу виконавчої</p>

6) обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання;
 7) усунення обмежень у реалізації права на мирні зібрання;
 8) накладення арешту на активи, що пов'язані з процесом виконання операцій, зупинених відомими органами безпеки Радянської Федерації, зняття арешту з них;

9) виключено;
 10) повне або часткове зупинення роботи підприємств лінійних, експлуатації будівель, об'єктів машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів будівельно-монтажних, випуску і продукції, систем та засобів протипожежного захисту життєво важливих об'єктів людей.
 Цей пункт також виключається постановою суду, що провадження у адміністративних справах, передбачені першою статтю 183 цього Кодексу.

Стаття 59. Арешт, стягнення та зупинення операцій Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться в його володінні, здійснюється виключно за постановою державно-арештної комісії або про накладення арешту законом. Зняття арешту з майна та коштів здійснюється виконавцями за рішенням суду.

Зупинення власних видаткових операцій банку видаткових операцій за рахунками юридичних або фізичних осіб в разі накладення арешту відповідно до частини 1 статті 59 цього Кодексу України "Про банківську діяльність" здійснюється виконавцями за рішенням суду.

Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці Інформація щодо діяльності банківської таємниці розкривається банками.

3) органам прокуратури України, Служби безпеки Національному антикорупційному бюро України

влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – спеціально уповноважений орган), про продовження зупинення відповідних (відповідної) операцій (операцій) (операцій) (операцій) (операцій) у п'ятиденний строк з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про порушення їх прав, свобод чи інтересів.

2. Рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) операцій (операцій) (операцій) (операцій) (операцій) (операцій) оскаржуються до Окружного адміністративного суду міста Києва.

3. Адміністративний позов повинен містити:

- 1) найменування адміністративного суду, до якого подається позовна заява;
- 2) ім'я (найменування) позивача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є;
- 3) найменування відповідача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі відомі;
- 4) номер та дату оскаржуваного рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) операцій (операцій) (операцій) (операцій) (операцій) (операцій);
- 5) обставини, що можуть свідчити про порушення прав, свобод чи інтересів позивача та позовні вимоги згідно з частинами четвертою і п'ятою статті 105 цього Кодексу;

6) перелік документів та інших матеріалів, що додаються.

На підтвердження факту зупинення операцій позивач надає письмове повідомлення суб'єкта первинного фінансового моніторингу про номер і дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) операцій (операцій) (операцій) (операцій) (операцій).

4. У разі порушення вимог частини третьої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленні ним строк тягне за собою повернення позивачу позову та доданих до нього документів.

Повернення позову не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків.

5. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження позовної заяви.

Про подання позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі суд повідомляє відповідача за допомогою кур'єра, телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку не пізніше наступного дня після відкриття провадження у справі.

Протягом одного дня з дня одержання такого повідомлення відповідач зобов'язаний отримати в суді копію ухвали про відкриття провадження, копії

України - на їх ввезенню вимогу стосовно операції за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу.

Вимога відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, повинна:

- 1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми;
- 2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою.

Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо їх імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта.

Національний банк України має право розкривати інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

вимогу, запит, рішення стосовно операції за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;

3¹) «Національному антикорупційному бюро України - на його вимогу рішення стосовно операції (виписки), рахунків, вкладів, правочинів фізичних осіб, а також іншої інформації, що містить банківську таємницю»;

Вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, повинна:

- 1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми або над електронному вигляді;
- 2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника) скріпленого гербовою печаткою або бути завершено електронним підписом керівника державного органу (чи його заступника);

Якщо вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, стосується надання банківської інформації в електронному вигляді виписки за рахунком клієнта (в тому числі за операціями за якими здійснюються з використанням платіжної картки видиска надається у формі, затвердженій для подання центральному виконавчій владі, що реалізує державну політику у сфері запобігання протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

«Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта, за винятком випадків коли така інформація надається на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України, органів прокуратури України, Національної поліції, Національного агентства запобігання корупції, Державного бюро розслідувань.»

Національний банк України має право розкривати інформацію про банківський нагляд пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

Національний банк України розкриває на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України інформацію про банківський нагляд пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

Стаття 256. Постанови суду, які виконуються негайно

1. Негайно виконуються постанови суду про:

- 1) присудження виплати пенсій, інших періодичних виплат бюджету України або позабюджетних державних (за один місяць);
- 2) присудження виплати заробітної плати, іншої винагороди працівників - у межах суми стягненої за вимогами публічної служби;
- 3) поновлення на посаді у відносинах публічної служби посадової особи у разі припинення повноважень посадової особи у разі неспроможності;
- 5) уточнення списку виборців;

владі, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – спеціально уповноважений розповсюдження зброї масового знищення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) у відповідній організації), про продовження заупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) у відповідній організації) у відповідній строку з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про порушення їх прав, свобод чи інтересів.

2. Рішення спеціально уповноваженого органу про продовження заупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій) оскаржуються до Окружного адміністративного суду міста Києва.

3. Адміністративний позов повинен містити:

- 1) найменування адміністративного суду, до якого подається позовна заява;
- 2) ім'я (найменування) позивача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є;
- 3) найменування відповідача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі відомі;
- 4) номер та дату оскаржуваного рішення спеціально уповноваженого органу про продовження заупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій);
- 5) обставини, що можуть свідчити про порушення прав, свобод чи інтересів позивача та позовні вимоги згідно з частинами четвертою і п'ятою статті 105 цього Кодексу;

б) перелік документів та інших матеріалів, що додаються.

На підтвердження факту заупинення фінансових операцій позивач надає письмове повідомлення суб'єкта нервного фінансового моніторингу про номер і дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження заупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).

4. У разі порушення вимог частини третьої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленний ним строк тягне за собою повернення позивачу позову та доданих до нього документів.

Повернення позову не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків.

5. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі суд вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження позовної заяви.

Про подання позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі суд повідомляє відповідача за допомогою кур'єра, телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку не пізніше наступного дня після відкриття провадження у справі.

Протягом одного дня з дня одержання такого повідомлення відповідач зобов'язаний отримати в суді копію ухвали про відкриття провадження, копії

<p>Стаття 256. Постанови суду, які виконуються негайно</p> <p>1. Негайно виконуються постанови суду про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) призначення виплати пенсій, інших періодичних платежів з Державного бюджету України або позабюджетних державних фондів - у межах суми стягнення за один місяць; 2) призначення виплати заробітної плати, іншого грошового утримання у відносинах публічної служби - у межах суми стягнення за один місяць; 3) поновлення на посаді у відносинах публічної служби; 4) припинення повноважень посадової особи у разі порушення нею вимог щодо несумісності; 5) уточнення списку виборців; 	<p>позовної заяви та доданок до неї документів та у дводенний строк з дня одержання такої уваги та копій документів подати безпосередньо до канцелярії суду заперечення проти позову, копії оскаржуваних рішень та документів, що стали підставою для їх прийняття, або заяву про визнання позову.</p> <p>Виклик судом осіб, які беруть участь у справі, та повідомлення про постановлені судом уваги здійснюються за допомогою кур'єра або телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку. Неприйбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає судовому розгляду.</p> <p>6. Адміністративні справи, визначені частинною першою цієї статті, вирішуються колегією у складі трьох суддів протягом десяти днів після відкриття провадження у справі у закритому судовому засіданні.</p> <p>Для ознайомлення позивачу (представнику позивача) надаються матеріали справи за виключенням документів (копій документів), що стали підставою для прийняття оскаржуваних рішень та містять інформацію, передану спеціально уповноваженим органом до правоохоронних та/або розвідувальних органів в узагальнених матеріалах (доплаткових узагальнених матеріалах).</p> <p>Постанова складається та підписується у день її прийняття згідно з правилами, передбаченими статтями 160, 167 цього Кодексу, без права суду відкласти складення постанови в повному обсязі. Копії постанови не пізніше наступного дня видаються особам, які брали участь у справі.</p> <p>7. Судові рішення за наслідками розгляду справ, визначених частинною першою цієї статті, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у триденний строк з дня їх проголошення.</p> <p>Суд апеляційної інстанції розглядає справу у дводенний строк після закінчення строку апеляційного оскарження з повідомленням осіб, які беруть участь у справі.</p> <p>Неприбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає апеляційному розгляду.</p> <p>Суд апеляційної інстанції за наслідками апеляційного розгляду не може повертати справу на новий розгляд. Судове рішення суду апеляційної інстанції є остаточноним.»</p>
<p>Стаття 256. Постанови суду, які виконуються негайно</p> <p>1. Негайно виконуються постанови суду про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) призначення виплати пенсій, інших періодичних платежів з Державного бюджету України або позабюджетних державних фондів - у межах суми стягнення за один місяць; 2) призначення виплати заробітної плати, іншого грошового утримання у відносинах публічної служби - у межах суми стягнення за один місяць; 3) поновлення на посаді у відносинах публічної служби; 4) припинення повноважень посадової особи у разі порушення нею вимог щодо несумісності; 5) уточнення списку виборців; 	<p>Стаття 256. Постанови суду, які виконуються негайно</p> <p>1. Негайно виконуються постанови суду про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) призначення виплати пенсій, інших періодичних платежів з Державного бюджету України або позабюджетних державних фондів - у межах суми стягнення за один місяць; 2) призначення виплати заробітної плати, іншого грошового утримання у відносинах публічної служби - у межах суми стягнення за один місяць; 3) поновлення на посаді у відносинах публічної служби; 4) припинення повноважень посадової особи у разі порушення нею вимог щодо несумісності; 5) уточнення списку виборців;

<p>6) обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання; 7) усунення обмежень у реалізації права на мирні зібрання; 8) накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюції Ради Безпеки ООН, зняття арешту з таких активів та надання доступу до них;</p> <p>9) виключено;</p> <p>10) повне або часткове зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо це загрожує життю та/або здоров'ю людей.</p> <p>Негайно також виконуються постанови суду, прийняті в порядку скороченого провадження у адміністративних справах, передбачених пунктами 1, 3, 4, 5, 6 частини першої статті 183 2 цього Кодексу.</p>	<p>6) обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання; 7) усунення обмежень у реалізації права на мирні зібрання; 8) накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», зняття арешту з таких активів та надання доступу до них;</p> <p>9) виключено;</p> <p>10) повне або часткове зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо це загрожує життю та/або здоров'ю людей.</p> <p>Негайно також виконуються постанови суду, прийняті в порядку скороченого провадження у адміністративних справах, передбачених пунктами 1, 3, 4, 5, 6 частини першої статті 183 2 цього Кодексу.</p>
<p>Закон України «Про банки і банківську діяльність»</p>	
<p>Стаття 59. Арешт, стягнення та зупинення операцій по рахунках</p> <p>Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться на його рахунках, арешт на кошти та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, здійснюються виключно за постановою державного виконавця чи рішенням суду про стягнення коштів або про накладення арешту в порядку, встановленому законом. Зняття арешту з майна та коштів здійснюється за постановою державного виконавця або за рішенням суду.</p> <p>Зупинення власних видаткових операцій банку за його рахунками, а також видаткових операцій за рахунками юридичних або фізичних осіб здійснюється лише в разі накладення арешту відповідно до частини першої цієї статті, крім випадків, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».</p> <p>Зупинення видаткових операцій здійснюється в межах суми, на яку накладено арешт, крім випадків, коли арешт накладено без встановлення такої суми.</p>	<p>Стаття 59. Арешт, стягнення та зупинення операцій по рахунках</p> <p>Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться на його рахунках, арешт на кошти та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, здійснюються виключно за постановою державного виконавця чи рішенням суду про стягнення коштів або про накладення арешту в порядку, встановленому законом. Зняття арешту з майна та коштів здійснюється за постановою державного виконавця або за рішенням суду.</p> <p>Зупинення власних видаткових операцій банку за його рахунками, а також видаткових операцій за рахунками юридичних або фізичних осіб здійснюється лише в разі накладення арешту відповідно до частини першої цієї статті, крім випадків, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» та Законом України «Про санкції». Зупинення видаткових операцій здійснюється в межах суми, на яку накладено арешт, крім випадків, коли арешт накладено без встановлення такої суми.</p>
<p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці</p> <p>Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>...</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Національної поліції, Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету</p>	<p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці</p> <p>«Інформація, яка містить банківську таємницю, розкривається банками.»</p> <p>...</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Національної поліції, Державному бюро розслідувань, Антимонопольного комітету України - на їх</p>

України - на їх вимозу вимогу стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу.

Вимога відповідного державного органу на отримання інформації, яка міститься банківську таємницю, повинна:

- 1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми;
- 2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою.

Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо їх імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта.

Національний банк України має право розкривати інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

вимогу, запит, рішення стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;

3) «Національному антикорупційному бюро України - на його вимогу (запит, рішення) стосовно операцій (виписки), рахунки, вклади, правочинів фізичних та юридичних осіб, а також іншої інформації, що міститься банківську таємницю».

Вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка міститься банківську таємницю, повинна:

- 1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми або надіслана в електронному вигляді;
- 2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою або бути завіреним електронним цифровим підписом керівника державного органу (чи його заступника)»;

Якщо вимога (запит, рішення) відповідного державного органу на отримання інформації, яка міститься банківську таємницю, стосується надання банком в електронному вигляді виписки за рахунком клієнта (в тому числі за рахунком, операції за яким здійснюється з використанням платіжної картки) така виписка надається у формі, затвердженій для подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

«Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо їх імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта, за винятком випадків, коли така інформація надається на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України, органів прокуратури України, Національної поліції, Національного агентства запобігання корупції, Державного бюро розслідувань».

Національний банк України має право розкривати інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.

Національний банк України розкриває на вимогу (запит, рішення) Національного антикорупційного бюро України інформацію про банк чи

<p>пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю для виконання Національним антикорупційним бюро України своїх обов'язків».</p> <p>...</p> <p>«При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації нештатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, Національному антикорупційному бюро України на його вимогу (запит, рішення), приймаючому банку, перехідному банку, інвестору, що придбаває нештатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську таємницю».</p>	<p>При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації нештатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, приймаючому банку, інвестору, що придбаває нештатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську таємницю.</p>
<p>Стаття 64. Обов'язок щодо здійснення належної перевірки клієнтів Банкам забороняється.</p> <p>...</p> <p>вступати в договірні відносини (проводити валютно-обмінні фінансові операції, фінансові операції з банківськими металами, з готівкою (готівковими коштами) з клієнтами - юридичними чи фізичними особами;</p> <p>у разі коли виникає сумнів стосовно того, що особа виступає не від власного імені, яких включено до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або інше яких застосовано міжнародні санкції,</p> <p>в інших випадках, встановлених законом.</p> <p>Банк зобов'язаний, відповідно до вимог законодавства України, здійснювати належну перевірку:</p> <p>клієнтів (крім банків, зареєстрованих в Україні), що відкривають рахунки в банку;</p>	<p>Стаття 64. Обов'язок щодо ідентифікації клієнтів Банкам забороняється.</p> <p>...</p> <p>вступати в договірні відносини (проводити валютно-обмінні фінансові операції, фінансові операції з банківськими металами, з готівкою (готівковими коштами) з клієнтами - юридичними чи фізичними особами;</p> <p>у разі коли виникає сумнів стосовно того, що особа виступає не від власного імені; яких включено до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або інше яких застосовано міжнародні санкції;</p> <p>в інших випадках, встановлених законом.</p> <p>Банк зобов'язаний ідентифікувати та верифікувати відповідно до вимог законодавства України:</p> <p>клієнтів (крім банків, зареєстрованих в Україні), що відкривають рахунки в банку; клієнтів, які здійснюють фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу;</p>
<p>клієнтів (осіб) у разі виникнення підозри;</p> <p>клієнтів, які здійснюють перекази (у тому числі міжнародні) без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 30000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, однинах вартості, але є меншою ніж 300000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, однинах вартості;</p>	<p>клієнтів чи фінансуваням розповсюдження зброї масового знищення;</p> <p>клієнтів, які проводять перекази без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 15000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, однинах вартості, але є меншою ніж 150000 гривень, або на суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, однинах вартості;</p> <p>клієнтів, що здійснюють фінансові операції з готівкою без відкриття рахунка на суму, що дорівнює або перевищує 150000 гривень, або у сумі, еквівалентній зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах;</p>

клієнтів, у яких банк залуєє кошти на умовах субординованого боргу;
клієнтів, що укладають з банком кредитні договори, договори про зберігання цінностей або надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;
осіб (крім банків, зареєстрованих в Україні), з якими банк як професійний учасник ринку цінних паперів укладає договори для здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів (фондовому ринку). З дня укладення договору така особа є клієнтом банку;

осіб, уповноважених діяти від імені зазначених клієнтів/осіб (представника клієнта); клієнтів (осіб), визначених нормативно-правовим актом Національного банку України з питань здійснення фінансового моніторингу.

Банк здійснює ідентифікацію, верифікацію клієнта (особи, представника клієнта) і вживає заходів відповідно до законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, до відкриття рахунка клієнту, укладення договорів чи здійснення фінансових операцій, зазначених у частині другій цієї статті.

Банк має право втручуватися, а клієнт (особа, представник клієнта) зобов'язаний надати документи і відомості, необхідні для здійснення ідентифікації та/або верифікації (в тому числі встановлення ідентифікаційних даних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), аналізу та виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, та інші передбачені законодавством документи та відомості, які втручує банк з метою виконання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

У разі ненадання клієнтом (особою, представником клієнта) документів, необхідних для здійснення ідентифікації та/або верифікації (в тому числі встановлення ідентифікаційних даних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), аналізу та виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, рахунок не відкривається, зазначені в частині другій цієї статті договори (фінансові операції) не укладаються (не здійснюються).

Банк має право відмовитися від встановлення (підтримання) договірних відносин (у тому числі шляхом розірвання договірних відносин) чи проведення фінансової

клієнтів, що здійснюють фінансові операції з готівкою без відкриття рахунка на суму, що дорівнює або перевищує 300000 гривень, або у сумі, еквівалентній зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах;
клієнтів щодо яких виникають сумніви у достовірності чи повноті раніше отриманих ідентифікаційних даних;
клієнтів, у яких банк залуєє кошти на умовах субординованого боргу;
клієнтів, що укладають з банком кредитні договори, договори про зберігання цінностей або надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;
осіб (крім банків, зареєстрованих в Україні), з якими банк як професійний учасник ринку цінних паперів укладає договори для здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів (фондовому ринку). З дня укладення договору така особа є клієнтом банку;

осіб, уповноважених діяти від імені зазначених клієнтів/осіб (представника клієнта); клієнтів (осіб), визначених нормативно-правовим актом Національного банку України з питань здійснення фінансового моніторингу.

Банк здійснює належну перевірку клієнта (особи, представника клієнта) і вживає заходів відповідно до законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, до відкриття рахунка клієнту, укладення договорів чи здійснення фінансових операцій, зазначених у частині другій цієї статті.

Банк має право втручуватися, а клієнт (особа, представник клієнта) зобов'язаний надати документи і відомості, необхідні для здійснення належної перевірки, а також для виконання банком інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

У разі ненадання клієнтом (особою, представником клієнта) документів, необхідних для здійснення належної перевірки, а також для виконання банком інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, зазначені в частині другій цієї статті договори (фінансові операції) не укладаються (не здійснюються).

Банк має право відмовитися від встановлення (підтримання) договірних відносин (у тому числі шляхом розірвання договірних відносин, закриття

<p>операції у разі встановлення клієнту неприйнятно високого ризику за-результатами фінанс-чи-перевірки-ризику-</p> <p>...</p> <p>Банк зобов'язаний втручатися в органи державної влади, державних реєстраторів, банків, інших юридичних осіб інформацію (офіційні документи), необхідну (необхідні) для аналізу відповідності фінансової операції змісту його діяльності та фінансовому стану.</p>	<p>рахунку) чи проведення фінансової операції у разі встановлення клієнту неприйнятно високого ризику.</p> <p>Банк має право втручатися в інформацію, необхідну для виконання покладених на нього законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення завдань, в органи державної влади, державних реєстраторів, банків, інших юридичних осіб, а також здійснювати заходи щодо збору такої інформації з інших джерел.</p>
<p>Стаття 74. Порядок застосування заходів впливу</p> <p>Порядок застосування заходів впливу, встановлених статтею 73 цього Закону, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Розмір фінансових санкцій, що застосовуються до банків та інших юридичних осіб, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється законами України та нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків, фізичних осіб, встановлені статтею 73 цього Закону, можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення воно передається Національним банком України до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.</p>	<p>Стаття 74. Порядок застосування заходів впливу</p> <p>Порядок застосування заходів впливу, встановлених статтею 73 цього Закону, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Розмір фінансових санкцій, що застосовуються до банків та інших юридичних осіб, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється законами України та нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків, фізичних осіб, встановлені статтею 73 цього Закону, можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення воно передається Національним банком України до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.</p> <p>Інформація про рішення Національного банку України про застосування до банків, філій іноземних банків заходів впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення оприлюднюється шляхом розміщення на сторінці Офіційного інтернет - представництва Національного банку України у встановленому ним порядку.</p> <p>Національний банк України може визначити перелік заходів впливу, інформація про які не підлягає опублікуванню.</p> <p>У разі оскарження рішення Національного банку України про застосування до банків, філій іноземних банків заходів впливу за порушення вимог</p>

Закон України «Про боротьбу з тероризмом»

<p>Стаття 4. Суб'єкти боротьби з тероризмом</p> <p>... До участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності, залучаються у разі необхідності також:</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;</p>	<p>законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення інформація про таке оскарження та про його результати оприлюднюється із додержанням вимог, встановлених частинною шостою цієї статті.</p>
<p>Стаття 11¹. Зупинення фінансових операцій з активами, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН</p> <p>Доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються</p>	<p>Стаття 4. Суб'єкти боротьби з тероризмом</p> <p>... До участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності, залучаються у разі необхідності також:</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;</p>
<p>Стаття 11¹. Зупинення фінансових операцій з активами, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та арешт таких активів</p> <p>Фінансова операція, учасником або вигододержувачем за якою є особа, яку включено до переліку осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, зупиняється відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму".</p>	<p>Стаття 11¹. Зупинення фінансових операцій з активами, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та арешт таких активів</p> <p>Фінансова операція, учасником або вигододержувачем за якою є особа, яку включено до переліку осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, зупиняється відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».</p>
<p>У разі виявлення суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом та/або які залучені до боротьби з тероризмом, фінансових операцій або будь-яких активів осіб, які включені до переліку осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, такі суб'єкти невідкладно подають інформацію про виявлені фінансові операції або терористичні активи до Служби безпеки України.</p> <p>Накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та зняття арешту з таких активів проводиться за рішенням суду.</p>	<p>У разі виявлення суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом та/або які залучені до боротьби з тероризмом, фінансових операцій або будь-яких активів осіб, які включені до переліку осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, такі суб'єкти невідкладно подають інформацію про виявлені фінансові операції або терористичні активи до Служби безпеки України.</p> <p>Накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», та зняття арешту з таких активів проводиться за рішенням суду.</p>
<p>Стаття 11². Порядок доступу до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН</p> <p>Доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються</p>	<p>Стаття 11². Порядок доступу до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинення відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН</p> <p>Доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються</p>

<p>фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення; прийнятого—на—підставі рішення—Ради—Безпеки—ООН, здійснюється за рішенням суду для покриття основних та надзвичайних витрат, включаючи оплату продуктів харчування, оренди житла, іпотечного кредиту, комунальних послуг, ліків та медичної допомоги, сплати податків, страхових внесків, або виключно для здійснення за звичайною ціною витрат з оплати послуг факхівців та відшкодування витрат, сплачених за наданням юридичних послуг, сплати зборів чи внесення відповідно до законодавства плати за наданням витрат з поточного зберігання або забезпечення збереження коштів, фінансові операції щодо яких зупинено, інших фінансових активів та економічних ресурсів.</p>	<p>фінансових операцій, зупинених відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», здійснюється за рішенням суду для покриття основних та надзвичайних витрат, включаючи оплату продуктів харчування, оренди житла, іпотечного кредиту, комунальних послуг, ліків та медичної допомоги, сплати податків, страхових внесків, або виключно для здійснення за звичайною ціною витрат з оплати послуг факхівців та відшкодування витрат, пов'язаних з наданням юридичних послуг, сплати зборів чи внесення відповідно до законодавства плати за наданням витрат з поточного зберігання або забезпечення збереження коштів, фінансові операції щодо яких зупинено, інших фінансових активів та економічних ресурсів.</p>
<p>Закон України «Про страхування»</p>	
<p>Стаття 40. Таємниця страхування</p> <p>... Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить таємницю страхування, надається страховиком у таких випадках:</p> <p>на письмовий запит або з письмового дозволу власника такої інформації;</p> <p>на письмові вимоги суду або за рішенням суду;</p> <p>органом прокуратури України, Служби безпеки України, Національної поліції, податкової міліції на їх письмову вимогу стосовно операцій страхування конкретної юридичної або фізичної особи за конкретним договором страхування у разі повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення даній особі; центральному органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму».</p>	<p>Стаття 40. Таємниця страхування</p> <p>... Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить таємницю страхування, надається страховиком у таких випадках:</p> <p>на письмовий запит або з письмового дозволу власника такої інформації;</p> <p>на письмові вимоги суду або за рішенням суду;</p> <p>органом прокуратури України, Служби безпеки України, Національної поліції, податкової міліції на їх письмову вимогу стосовно операцій страхування конкретної юридичної або фізичної особи за конкретним договором страхування у разі повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення даній особі; центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та протидію масового знищення відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію масового знищення (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.».</p>
<p>Закон України «Про ратифікацію Коввенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму»</p>	
<p>Верховна Рада України постановляє:</p> <p>Ратифікувати Конвенцію Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму, вчинену 16 травня 2005 року у м. Варшаві, яка набирає чинності для України в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати висловлення Україною згоди на обов'язковість для неї Конвенції (додається), з такими заявами і застереженнями:</p> <p>... б) до статті 33:</p> <p>"Україна відповідно до пункту 2 статті 33 Конвенції заявляє, що її центральними органами, на які покладатимуться повноваження згідно з пунктом 1 статті 33</p>	<p>Верховна Рада України постановляє:</p> <p>Ратифікувати Конвенцію Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму, вчинену 16 травня 2005 року у м. Варшаві, яка набирає чинності для України в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати висловлення Україною згоди на обов'язковість для неї Конвенції (додається), з такими заявами і застереженнями:</p> <p>... б) до статті 33:</p> <p>"Україна відповідно до пункту 2 статті 33 Конвенції заявляє, що її центральними органами, на які покладатимуться повноваження згідно з пунктом 1 статті 33</p>

Конвенції, є Міністерство юстиції України (щодо виконання судових рішень) і Генеральна прокуратура України (щодо пропесуальних дій під час розслідування кримінальних справ)";

9) до статті 46:

"Україна відповідно до пункту 2 статті 53 Конвенції заявляє, що буде застосовувати пункт 5 статті 46 Конвенції за умови забезпечення запитуною Стороною використання одержаної інформації виключно для цілей кримінального судочинства у справах про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або про фінансування тероризму.

Україна відповідно до пункту 13 статті 46 Конвенції заявляє, що органом, уповноваженим Україною на виконання функцій підрозділу фінансової розвідки у розумінні статті 46 Конвенції, є центральний орган виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу України";

Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує порядок проведення перевірок банків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

Стаття 26. Гарантії за вкладом

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкриття банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття

є Міністерство юстиції України (щодо виконання судових рішень) і Генеральна прокуратура України та Національне антикорупційне бюро України (щодо пропесуальних дій під час розслідування кримінальних справ)";

9) до статті 46:

"Україна відповідно до пункту 2 статті 53 Конвенції заявляє, що буде застосовувати пункт 5 статті 46 Конвенції за умови забезпечення запитуною Стороною використання одержаної інформації виключно для цілей кримінального судочинства у справах про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, як про фінансування тероризму.

Україна відповідно до пункту 13 статті 46 Конвенції заявляє, що органом, уповноваженим Україною на виконання функцій підрозділу фінансової розвідки у розумінні статті 46 Конвенції, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує порядок проведення перевірок банків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

1) встановлює особливості виконання банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення і затверджує порядок здійснення ним контролю за неплатоспроможними банками у зазначеній сфері;

Стаття 26. Гарантії за вкладом

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкриття банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття

<p>такого рішення);</p> <p>5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - один рік до дня прийняття такого рішення);</p> <p>6) розміщені на вклад власником істотної часті банку;</p> <p>7) закладами у банку, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку проценти за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку;</p> <p>8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань;</p> <p>9) закладами у філій іноземних банків;</p> <p>10) закладами у банківських металах;</p> <p>11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.</p>	<p>такого рішення);</p> <p>5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - один рік до дня прийняття такого рішення);</p> <p>6) розміщені на вклад власником істотної часті банку;</p> <p>7) закладами у банку, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку проценти за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку;</p> <p>8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань;</p> <p>9) закладами у філій іноземних банків;</p> <p>10) закладами у банківських металах;</p> <p>11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.</p>
<p>Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів закладами</p> <p>...</p> <p>2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури введення Фондом банку з ринку формує:</p> <p>1) перелік рахунків, за якими вкладники мають право на відшкодування коштів закладами за рахунок коштів Фонду, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню;</p> <p>2) перелік рахунків вкладників, копії яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до пунктів 4-6 частини четвертої статті 26 цього Закону;</p> <p>3) переліки рахунків, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку відсотки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку та осіб, які використовують вклад як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, що не виконане;</p> <p>4) перелік рахунків вкладників, що перебувають під арештом за рішенням суду;</p> <p>4¹) перелік рахунків вкладників, фінансові операції по яких зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та</p>	<p>Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів закладами</p> <p>...</p> <p>2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури введення Фондом банку з ринку формує:</p> <p>1) перелік рахунків, за якими вкладники мають право на відшкодування коштів закладами за рахунок коштів Фонду, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню;</p> <p>2) перелік рахунків вкладників, копії яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до пунктів 4-6 частини четвертої статті 26 цього Закону;</p> <p>3) переліки рахунків, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку відсотки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку та осіб, які використовують вклад як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, що не виконане;</p> <p>4) перелік рахунків вкладників, що перебувають під арештом за рішенням суду;</p>

<p>5) перелік рахунків вкладників, вклади яких мають ознаки, визначені статтею 38 цього Закону. Кошти за такими вкладами виплачуються Фондом після проведення аналізу ознак, визначених статтею 38 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів клієнтам банку, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак</p>	<p>фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;</p> <p>5) перелік рахунків вкладників, вклади яких мають ознаки, визначені статтею 38 цього Закону. Кошти за такими вкладами виплачуються Фондом після проведення аналізу ознак, визначених статтею 38 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів клієнтам банку, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак</p>
<p>Стаття 37. Повноваження уповноваженої особи Фонду</p> <p>... 2. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень має право: 1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку; 2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом; 3) продовжувати, обмежувати або припиняти здійснення банком будь-яких операцій.</p>	<p>Стаття 37. Повноваження уповноваженої особи Фонду</p> <p>... 2. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень має право: 1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку; 2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом; 3) продовжувати, обмежувати, зупиняти або припиняти здійснення банком будь-яких операцій.</p>
<p>Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів</p> <p>... 8. Вимоги, не включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, задоволено в ліквідаційній процедурі не підлягають і вважаються погашеними.</p>	<p>Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів</p> <p>... 8. Вимоги, не включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, задоволено в ліквідаційній процедурі не підлягають і вважаються погашеними. Не можуть вважатися погашеними вимоги фізичних та юридичних осіб: 1) за рахунками, операції за якими зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»; 2) за рахунками, які перебувають під арештом за рішенням суду, ухваленим в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з метою забезпечення конфіскації чи спеціальної конфіскації майна.</p>
<p>Стаття 57. Надання інформації для Національного банку України та інших державних органів</p> <p>... 5. Фонд надає на запит Державної служби фінансового моніторингу України довідкову інформацію, що стосується фінансових операцій, які стали об'єктом фінансового моніторингу неплатоспроможного банку, у тому числі в якому здійснюється процедура ліквідації.</p>	<p>Стаття 57. Надання інформації для Національного банку України та інших державних органів</p> <p>... 5. Фонд та/або уповноважена особа Фонду надає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, інформацію у випадках, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».</p>

Закон України «Про громадські об'єднання»

Стаття 23. Фінансова підтримка та звітність громадських об'єднань

...
7. Громадські об'єднання зобов'язані:

1) зберігати правоустановчі документи, документи, в яких міститься інформація про діяльність, яка здійснена відповідно до мети (цілей) та завдань; зберігати і регулярно оновлювати інформацію, достатню для ідентифікації згідно з вимогами закону кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) громадського об'єднання, а також надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом. Ця інформація не може бути віднесена до інформації з обмеженням доступом;

Стаття 23. Фінансова підтримка та звітність громадських об'єднань

...
7. Громадські об'єднання зобов'язані:

1) зберігати правоустановчі документи, документи, в яких міститься інформація про діяльність, яка провадилася відповідно до мети (цілей) та завдань; зберігати і регулярно оновлювати інформацію, достатню для ідентифікації згідно з вимогами закону кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), засновників, керівників, членів керівних органів та довірених осіб громадського об'єднання, а також надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом. Ця інформація не може бути віднесена до інформації з обмеженням доступом;

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань»

Стаття 1. Визначення термінів

...
17) установчий документ юридичної особи - установчий акт, статут, програма політичної партії, модельний статут, засновницький договір, одноособова заява (меморандум), положення тощо.
Термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Стаття 1. Визначення термінів

...
18) установчий документ юридичної особи - установчий акт, статут, програма політичної партії, модельний статут, засновницький договір, одноособова заява (меморандум), положення тощо.
Терміни «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» та «структура власності» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Стаття 9. Відомості Єдиного державного реєстру

2. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про юридичну особу, крім державних органів і органів місцевого самоврядування як юридичних осіб:

...
9) інформація про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник - юридична особа (крім громадських формувань, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, релігійних організацій, державних органів, органів місцевого самоврядування, їх асоціацій, державних та комунальних підприємств, установ, організацій); прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, серія та номер паспорта України або паспортного документа іноземця, місце проживання та реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), дата народження, країна ідентифікаційний код (для резидента) засновника юридичної особи, в якому ця особа є кінцевим бенефіціарним власником (контролером). У разі відсутності в юридичної особи кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник - юридична особа, вноситься відмітка про причину його відсутності.

Стаття 9. Відомості Єдиного державного реєстру

2. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про юридичну особу, крім державних органів і органів місцевого самоврядування як юридичних осіб:

...
9) інформація про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник - юридична особа (крім політичних партій, структурних утворень політичних партій, професійних спілок, їх об'єднань, творчих спілок, місцевих передбачених статутом профспілок та їх об'єднань, адвокатських спілок, місцевих осередків творчих спілок, постійно діючих третейських судів, організацій роботодавців, їх об'єднань, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, релігійних організацій, державних органів, органів місцевого самоврядування, їх асоціацій, державних та комунальних підприємств, установ, організацій); прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, серія та номер паспорта громадянина України або паспортного документа іноземця, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), а також повне найменування та ідентифікаційний код (для резидента) засновника юридичної особи, в якому ця особа є кінцевим бенефіціарним власником (контролером), характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди,

У разі якщо зазначеними юридичної особи є виключно фізичні особи, які є бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, інформація про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи не надається;

Стаття 13. Інформаційна взаємодія між Єдиним державним реєстром та інформаційними системами державних органів

...

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення та протидії легалізації (відмиванню) доходів одержаних незаконним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням резонансного збройно-масового знищення, забезпечує передачу до Єдиного державного реєстру даних про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, які не були надані заявником відповідно до нього Закону.

Стаття 17. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації юридичної особи

1. Для державної реєстрації створення юридичної особи (у тому числі в результаті виділу, злиття, перетворення, поділу), крім створення центрального органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію створення юридичної особи. У заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, утвореної в результаті поділу, додатково зазначаються відомості про відокремлені підрозділи в частині їх належності до юридичної особи - правонаступника;

2) заява про обрання юридичною особою спрощеної системи оподаткування та/або реєстраційна заява про добровільну реєстрацію як платника податку на додану вартість, та/або заява про включення до Реєстру неприбуткових установ та організацій за формами, затвердженими відповідно до законодавства, - за бажанням заявника;

3) документ, що підтверджує створення промислового формування, відповідність статуту юридичної особи, на підставі якого діє промислове формування, - у разі державної реєстрації промислового формування, що є самостійним структурним підрозділом у складі іншої юридичної особи;

4) відомості про керівні органи промислового формування (ім'я, дата народження керівника, членів інших керівних органів, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), посада, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку), відомості про особу (осіб), яка має право представляти промислове формування для здійснення реєстраційних дій (ім'я, дата народження, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку);

5) установчий документ юридичної особи - у разі створення юридичної особи на підставі власного установчого документа;

6) реєстр промодяч, які брали участь в установчому з'їзді (конференції, зборах), - у

інтересу, виділу). У разі відсутності в юридичної особи кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник - юридична особа, вноситься відмітка про припинення його відсутності.

Стаття 13. Інформаційна взаємодія між Єдиним державним реєстром та інформаційними системами державних органів

...

Стаття 17. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації юридичної особи

1. Для державної реєстрації створення юридичної особи (у тому числі в результаті виділу, злиття, перетворення, поділу), крім створення центрального органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію створення юридичної особи. У заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, утвореної в результаті поділу, додатково зазначаються відомості про відокремлені підрозділи в частині їх належності до юридичної особи - правонаступника;

2) заява про обрання юридичною особою спрощеної системи оподаткування та/або реєстраційна заява про добровільну реєстрацію як платника податку на додану вартість, та/або заява про включення до Реєстру неприбуткових установ та організацій за формами, затвердженими відповідно до законодавства, - за бажанням заявника;

3) документ, що підтверджує створення промислового формування, відповідність статуту юридичної особи, на підставі якого діє промислове формування, - у разі державної реєстрації промислового формування, що є самостійним структурним підрозділом у складі іншої юридичної особи;

4) відомості про керівні органи промислового формування (ім'я, дата народження керівника, членів інших керівних органів, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), посада, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку), відомості про особу (осіб), яка має право представляти промислове формування для здійснення реєстраційних дій (ім'я, дата народження, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку);

5) установчий документ юридичної особи - у разі створення юридичної особи на підставі власного установчого документа;

6) реєстр промодяч, які брали участь в установчому з'їзді (конференції, зборах), - у

<p>разі державної реєстрації створення громадянських об'єднань, політичної партії;</p> <p>7) програма політичної партії - у разі державної реєстрації створення політичної партії;</p> <p>8) список підписів громадян України за формою, встановленою Міністерством юстиції України, - у разі державної реєстрації створення політичної партії;</p> <p>9) документ про сплату адміністративного збору - у випадках, передбачених статтею 36 цього Закону;</p> <p>10) документ, що підтверджує реєстрацію іноземної особи у країні її місцезнаходження (вигяг із торговельного, банківського, судового реєстру тощо), - у разі створення юридичної особи, засновником (засновниками) якої є іноземна юридична особа;</p> <p>11) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) передавального акта - у разі створення юридичної особи в результаті перетворення, злиття або виділу;</p> <p>12) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) розподільчого балансу - у разі створення юридичної особи в результаті поділу;</p> <p>13) документи для державної реєстрації змін про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, визначені частиною четвертою цієї статті, - у разі створення юридичної особи в результаті виділу;</p> <p>14) документи для державної реєстрації припинення юридичної особи в результаті злиття та поділу - у разі створення юридичної особи в результаті злиття та поділу;</p> <p>15) список учасників з'їзду, конференції, установчих або загальних зборів членів профспілки;</p> <p>15^б) структуру власності.</p>	<p>разі державної реєстрації створення громадянських об'єднань, політичної партії;</p> <p>7) програма політичної партії - у разі державної реєстрації створення політичної партії;</p> <p>8) список підписів громадян України за формою, встановленою Міністерством юстиції України, - у разі державної реєстрації створення політичної партії;</p> <p>9) документ про сплату адміністративного збору - у випадках, передбачених статтею 36 цього Закону;</p> <p>10) документ, що підтверджує реєстрацію іноземної особи у країні її місцезнаходження (вигяг із торговельного, банківського, судового реєстру тощо), - у разі створення юридичної особи, засновником (засновниками) якої є іноземна юридична особа;</p> <p>11) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) передавального акта - у разі створення юридичної особи в результаті перетворення, злиття або виділу;</p> <p>12) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) розподільчого балансу - у разі створення юридичної особи в результаті поділу;</p> <p>13) документи для державної реєстрації змін про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, визначені частиною четвертою цієї статті, - у разі створення юридичної особи в результаті виділу;</p> <p>14) документи для державної реєстрації припинення юридичної особи в результаті злиття та поділу - у разі створення юридичної особи в результаті злиття та поділу;</p> <p>15) список учасників з'їзду, конференції, установчих або загальних зборів членів профспілки.</p>
<p>... 4. Для державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у тому числі змін до установчих документів юридичної особи, подаються такі документи:</p> <p>1) заява про державну реєстрацію змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі;</p> <p>2) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) рішення уповноваженого органу управління юридичної особи про зміни, що вносяться до Єдиного державного реєстру, крім внесення змін до інформації про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, у тому числі кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) її засновника, якщо засновник - юридична особа, про місцезнаходження та про здійснення зв'язку з юридичною особою;</p> <p>2^б) структуру власності - у разі зміни інформації про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, у тому числі кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) її засновника, якщо засновник - юридична особа;</p> <p>4) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) протоколу засідання керівного органу громадського формування, на якому відповідно до установчого документа було скликано засідання вищого органу управління, - у разі державної реєстрації змін до відомостей про громадське формування;</p>	<p>4. Для державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у тому числі змін до установчих документів юридичної особи, подаються такі документи:</p> <p>1) заява про державну реєстрацію змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі;</p> <p>2) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) рішення уповноваженого органу управління юридичної особи про зміни, що вносяться до Єдиного державного реєстру, крім внесення змін до інформації про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, у тому числі кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) її засновника, якщо засновник - юридична особа, про місцезнаходження та про здійснення зв'язку з юридичною особою;</p> <p>3) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) протоколу засідання керівного органу громадського формування, на якому відповідно до установчого документа було скликано засідання вищого органу управління, - у разі державної реєстрації змін до відомостей про громадське формування;</p>
Стаття 30. Витребування (включення) та тимчасовий доступ до документів 3	Стаття 30. Витребування (включення) та тимчасовий доступ до документів 3

<p>рестраційних справ</p> <p>... 6. Обсяг, порядок надання інформації з рестраційної справи та доступу до документів, що знаходяться в рестраційній справі, центральному офісу виконавчої влади, що раніше державу-позичку у сфері антитероризму та протидії корупції (відмиванню) доєднать, державних злочинним шляхом — фінансуванні тероризму та фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення; внаслідок Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>рестраційних справ</p> <p>... 9) забезпечення влення Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; Державного реєстру національних публічних діячів та членів їх сімей (щодо осіб які подали декларації майнового стану).</p>
<p>Закон України «Про запобігання корупції»</p>	
<p>Стаття 11. Повноваження Національного агентства</p> <p>9) забезпечення влення Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення;</p>	<p>Стаття 11. Повноваження Національного агентства</p> <p>9) забезпечення влення Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; Державного реєстру національних публічних діячів та членів їх сімей (щодо осіб які подали декларації майнового стану).</p>
<p>Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»</p>	
<p>Стаття 16. Анулювання ліцензії</p> <p>2. Підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є:</p>	<p>Стаття 16. Анулювання ліцензії</p> <p>2. Підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є:</p>
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>1) гральний бізнес - діяльність, пов'язана з організацією, проведенням та наданням можливості доступу до азартних ігор у казино, на гральних автоматах, комп'ютерних симуляторах, у букмекерських конторах, в інтерактивних закладах, в електронному (віртуальному) казино незалежно від місця розташування сервера;</p> <p>2) азартна гра - будь-яка гра, обов'язковою умовою участі в якій є сплата гравцем грошей, у тому числі через систему електронних платежів, що дає змогу учаснику як отримати виплати (приз) у будь-якому вигляді, так і не отримати його залежно від випадковості.</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>1) гральний бізнес - діяльність, пов'язана з організацією, проведенням та наданням можливості доступу до азартних ігор у казино, на гральних автоматах, комп'ютерних симуляторах, у букмекерських конторах, в інтерактивних закладах, в електронному (віртуальному) казино незалежно від місця розташування сервера;</p> <p>2) азартна гра - будь-яка гра, в тому числі електронна (віртуальна), обов'язковою умовою участі в якій є сплата гравцем грошей, у тому числі через систему електронних платежів, що дає змогу учаснику як отримати виплати (приз) у будь-якому вигляді, так і не отримати його залежно від випадковості.</p>
<p>Закон України «Про заборону грального бізнесу в Україні»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>1) гральний бізнес - діяльність, пов'язана з організацією, проведенням та наданням можливості доступу до азартних ігор у казино, на гральних автоматах, комп'ютерних симуляторах, у букмекерських конторах, в інтерактивних закладах, в електронному (віртуальному) казино незалежно від місця розташування сервера;</p> <p>2) азартна гра - будь-яка гра, обов'язковою умовою участі в якій є сплата гравцем грошей, у тому числі через систему електронних платежів, що дає змогу учаснику як отримати виплати (приз) у будь-якому вигляді, так і не отримати його залежно від випадковості.</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:</p> <p>1) гральний бізнес - діяльність, пов'язана з організацією, проведенням та наданням можливості доступу до азартних ігор у казино, на гральних автоматах, комп'ютерних симуляторах, у букмекерських конторах, в інтерактивних закладах, в електронному (віртуальному) казино незалежно від місця розташування сервера;</p> <p>2) азартна гра - будь-яка гра, в тому числі електронна (віртуальна), обов'язковою умовою участі в якій є сплата гравцем грошей, у тому числі через систему електронних платежів, що дає змогу учаснику як отримати виплати (приз) у будь-якому вигляді, так і не отримати його залежно від випадковості.</p>

В. о. Міністра фінансів України

С. МАРЧЕНКО

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»

1. Обґрунтування необхідності прийняття закону

20 травня 2015 року Європейський парламент та Рада Європейського Союзу ухвалили Директиву 2015/849 «Про запобігання : використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму» та Регламент (ЄС) 2015/847 «Про інформацію, що супроводжує грошові перекази».

У зв'язку з цим, з метою досягнення відповідності правової системи України у сфері протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдження зброї масового знищення з урахуванням критеріїв, що висувуються Європейським Союзом (ЄС) до держав, які мають намір вступити, національне законодавство потребує змін.

Крім того, діюча структура звітності між суб'єктами первинного фінансового моніторингу (далі – СПФМ) та Держфінмоніторингом відповідно до законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, є занадто обтяжливою для СПФМ та неефективною для Держфінмоніторингу.

У зв'язку із зазначенням, на виконання Стратегії реформування системи звітності у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.08.2016 № 608-р), доручення Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі України Кубіва С. І. від 07.12.2016 № 34075/6/1-16 та відповідно до пункту 36е Меморандуму про співпрацю між Україною та МВФ, а також з метою імплементації норм четвертої Директиви (ЄС) 2015/849 та Регламенту (ЄС) 2015/847 Міністерством фінансів України підготовлено законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі – проект Закону).

2. Мета і шляхи її досягнення

Проект Закону спрямований на удосконалення та уточнення окремих норм законодавства з питань запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, а також узгодження та покращання положень законодавчих актів, що змінюються, забезпечення реалізації положень нових міжнародних стандартів у сфері протидії відмиванню коштів та боротьби з фінансуванням тероризму.

Проектом Закону пропонується комплексно удосконалити національне законодавство у сфері фінансового моніторингу:

- вводяться нові терміни «інформація про джерело активів», «пов'язані особи», «політично значущі особи», «посилена та спрощена належна перевірка»

та «ризик-орієнтовний підхід»;

- значно зменшується кількість ознак фінансових операцій, про які СПФМ (банки, страховики, кредитні спілки, ломбарди, біржі, платіжні організації та інші фінансові установи) зобов'язані були обов'язково повідомляти Держфінмоніторинг, а саме будуть повідомляти про фінансові операції більш 300 тис. грн. (зараз 150 тис. грн.) та пов'язані з готівкою, переказом коштів з кордон, публічними діячами та клієнтами з держав, що не виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, що провадять діяльність антилегалізаційній сфері;

- разом з поступовим переходом на ризик-орієнтований підхід при поданні інформації про підозрілі фінансові операції суб'єктами первинного фінмоніторингу вводяться адекватні заходи впливу за порушення антилегалізаційного законодавства: від письмового застереження і штрафних санкцій у розмірі не більше 10 відсотків доходу до анулювання ліцензії;

- розширюється коло СПФМ, які будуть повідомляти Держфінмоніторинг про підозрілі фінансові операції - суб'єктами господарювання, які надають податкові консультації та організаторами азартних ігор в Інтернеті (після закінчення мораторію на їх проведення);

- зменшується перелік фізичних осіб, які підпадають під визначення «національний публічний діяч», залишаються особи, які виконують або виконували лише визначні державні функції в Україні, разом з тим для спрощення визначення кола публічних діячів, на базі поданих декларацій до НАЗК, створюється Державний реєстр національних публічних діячів та членів їх сімей;

- вдосконалюється процедура визначення бенефіціарних власників компаній та законодавчі аспекти, які впливають на якість розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

- удосконалюються положення законодавства, що забезпечують конфіденційність факту отримання та виконання СПФМ запитів рішень та доручень Держфінмоніторингу, та, як наслідок, захист СПФМ від погрози дискримінаційних дій та інших негативних наслідків, пов'язаних з виконанням заходів з первинного фінансового моніторингу.

3. Правові аспекти

У даній сфері суспільних відносин діють:

Конституція України;

Кримінальний кодекс України;

Кодекс України про адміністративні правопорушення;

Кодекс адміністративного судочинства України;

Закон України «Про банки і банківську діяльність»;

Закон України «Про боротьбу з тероризмом»;

Закон України «Про страхування»;

Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про відмивання пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та пр

фінансування тероризму»;

Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

Закон України «Про громадські об'єднання»;

Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань»;

Закон України «Про запобігання корупції»;

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»;

Закон України «Про заборону грального бізнесу в Україні».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Закону не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження із Національним банком України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством інфраструктури України, Міністерством юстиції України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Державною регуляторною службою України, Державною службою фінансового моніторингу України, Державною судовою адміністрацією України, Національним антикорупційним бюро України, Національним агентством з питань запобігання корупції та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць, потреб регіонів, впливу на регіональний розвиток.

6¹. Запобігання дискримінації

Проект Закону не містить ознак дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які містять ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону потребує проведення консультацій з громадськістю.

З метою громадського обговорення проект Закону розміщений на офіційних веб-сайтах Міністерства фінансів України та Державної служби фінансового моніторингу України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону є регуляторним актом.

Прийняття проекту регуляторного акта як закону надасть можливість вдосконалити організацію первинного та державного фінансового моніторингу і підвищити ефективність формування та реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Альтернативних варіантів досягнення цілей, передбачених цим проектом немає.

Строк дії регуляторного акта необмежений.

Реалізація вимог регуляторного акта не потребуватиме додаткових матеріальних та інших витрат.

Рівень поінформованості населення з основних положень регуляторного акта – високий.

Базове відстеження буде проведене після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження передбачається через 1,5 року після набрання чинності регуляторним актом, але не пізніше 2 років з дня набрання чинності цим актом.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта передбачається здійснювати раз на кожних три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Визначення результативності регуляторного акта буде здійснюватись з допомогою прямого або опосередкованого спілкування з суб'єктами первинного і державного фінансового моніторингу, а також шляхом проведення семінарів круглих столів з представниками зацікавлених сторін.

У разі виявлення нерегульованих та проблемних моментів буд розглядатись можливість їх виправлення через внесення відповідних змін.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону дасть змогу удосконалити положення національного законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та підвищит ефективність формування та реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також забезпечить виконання рекомендацій експертів FATF, МВФ та Комітету Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL).

В. о. Міністра фінансів України

С. МАРЧЕНКО

«___» _____ 2017 року

**Аналіз регуляторного впливу
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню)
доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та
фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»**

I. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання

З метою імплементації Україною оновлених Рекомендацій FATF Верховною Радою України 14.10.2014 прийнято Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі - Закон), який набрав чинності 06 лютого 2015 року.

Законом збільшено кількість ознак, за якими фінансові операції підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу (стаття 15 Закону).

Реалізація зазначеної норми Закону призвела до значного збільшення кількості повідомлень про фінансові операції, що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, виявлених та надісланих до Держфінмоніторингу суб'єктами первинного фінансового моніторингу (далі – СПФМ).

Крім того, у 2015 та 2016 роках близько 91% інформації, поданої СПФМ до Держфінмоніторингу, є інформацією про фінансові операції, які підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу.

Також слід зазначити, що Законом встановлено порогові суми для фінансових операцій, що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, та разових фінансових операцій, при проведенні яких здійснюється первинний фінансовий моніторинг, у розмірі 150 000 грн., для проведення переказів (у тому числі міжнародних), що здійснюються без відкриття рахунка, - 15000 грн. (статті 9, 15).

Зазначені норми ґрунтуються на вимогах 10 та 16 Рекомендацій FATF, які визначають поріг для грошових переказів 1000 USD/EUR, інших фінансових операцій 15000 USD/EUR.

З моменту прийняття Закону спостерігається поступова зміна офіційного курсу гривні щодо долара США та Євро.

Відповідно до інформації Національного банку України станом на час підготовки тексту Закону (серпень 2013 року) курс EUR становив 1061 грн. за 100 EUR. На даний час (08.08.2017) цей курс становить 3041,84 грн. за 100 EUR.

Таким чином, вимоги Закону є значного жорсткішими від вимог міжнародних стандартів у сфері протидії відмиванню злочинних доходів.

Зазначене призвело до зростання часових та матеріальних затрат СПФМ

на регуляторного акту.

збільшення порогових значень, при досягненні яких здійснюється обов'язкове звітування до Держфінмоніторингу про фінансові операції з 150000 грн. до 300000 грн.;

на здійснення заходів з фінансового моніторингу (виявлення та направлення до Держфінмоніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу). Збільшення часових затрат на проведення обов'язкового фінансового моніторингу призвело до зменшення ефективності виявлення фінансових операцій, що підлягають внутрішньому фінансовому моніторингу.

Крім того, відповідно до пункту 100 Плану заходів з імплементації розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016 – 2019 роки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 217-р., передбачено імплементацію до грудня 2017 року положень Директиви (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20.05.2015 про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму.

Отже, перша проблема, що потребує урегулювання і на вирішення якої спрямовано цей проект акту, це – велика кількість ознак обов'язкового фінансового моніторингу (17 ознак), що призводить до значних часових затрат СПФМ;

друга проблема – занадто жорсткі вимоги до порогових значень (150000 грн.), при досягненні яких здійснюються заходи з обов'язкового фінансового моніторингу;

третья проблема – потреба повного узгодження законодавства України у сфері протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдження зброї масового знищення законодавству Європейського Союзу.

Визначення основних груп (підгруп), на які проблема справляє вплив:

	так	ні
Громадяни		+
Держава	+	
Суб'єкти господарювання	+	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	

Врегулювання зазначених проблем може бути здійснене шляхом внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

II. Цілі державного регулювання

Мета регуляторного акту:

збільшення порогових значень, при досягненні яких здійснюється обов'язкове звітування до Держфінмоніторингу про фінансові операції з 150000 грн. до 300000 грн.;

зменшення кількості ознак, за якими здійснюється обов'язкове звітування про фінансові операції до Держфінмоніторингу з 17 до 4;

зменшення часових затрат СПФМ на здійснення обов'язкового звітування (звітування про порогові фінансові операції);

підвищення ефективності системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення підозрілих фінансових операцій та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності;

зменшення навантаження на Єдину державну інформаційну систему Держфінмоніторингу.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

При розробці проекту Закону розглядалися наступні альтернативні способи досягнення визначених цілей:

Першою альтернативою є залишення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення без змін. Проте, дана альтернатива є недоцільною, оскільки визначені цілі державного регулювання досягнуті не будуть.

Друга альтернатива – прийняття регуляторного акта, що є оптимальним способом досягнення зазначених цілей, оскільки буде забезпечено спрощення процедури обов'язкового звітування СПФМ до Держфінмоніторингу про фінансові операції та надана можливість СПФМ належно виконувати вимоги законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в частині виявлення та надання до Держфінмоніторингу інформації про обов'язкові фінансові операції.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Залишити існуюче правове регулювання без змін
Альтернатива 2	Прийняти запропонований проект Закону

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати

Альтернатива 1	Відсутні	Невиконання зобов'язань України, що випливають із статті 20 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Верховною Радою України 16.09.2014. Зменшення ефективності системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, або вчиненням інших злочинів, та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності.
Альтернатива 2	Виконання Україною зобов'язань, що випливають із статті 20 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Верховною Радою України 16.09.2014. Підвищення ефективності системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, або вчиненням інших злочинів, та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності.	В цілому, фінансові та часові затрати з боку державного органу та, відповідно, додаткові видатки бюджету відсутні. Водночас, ймовірні витрати, пов'язані з внесенням змін до підзаконних нормативно-правових актів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також налаштуванням та оптимізацією програмного забезпечення державного органу, але в межах його фінансування, без необхідності залучення додаткових кадрів.

Не поширюється на сферу інтересів громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання*

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	43	144	264	2294	2745
Питома вага групи у загальній кількості,	1,6	5,2	9,6	83,6	100

відсотків					
-----------	--	--	--	--	--

*оцінка проведена на основі звітних даних, отриманих від Державної фіскальної служби за 2015 рік

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	Значні часові затрати (1 година) на здійснення заходів з фінансового моніторингу, зокрема на виявлення 1 фінансової операції, що підлягає обов'язковому фінансовому моніторингу та подання інформації про неї. Зменшення ефективності виявлення фінансових операцій, що підлягають внутрішньому фінансовому моніторингу, та як наслідок застосування штрафних санкцій за невиконання вимог антилегалізаційного законодавства.
Альтернатива 2	Зменшення часових затрат (1 година) на здійснення заходів з фінансового моніторингу, зокрема на виявлення 1 фінансової операції, що підлягає обов'язковому звітуванню (порогової фінансової операції) та подання інформації про неї. Мінімізація застосування штрафних санкцій за порушення антилегалізаційного законодавства.	Відсутні

За результатами проведеного аналізу, зокрема, шляхом проведення М-Тесту до Альтернативи 1 та М-Тесту до Альтернативи 2 було встановлено, що спрощення здійснення СПФМ заходів первинного фінансового моніторингу (зменшення кількості ознак обов'язкового звітування) забезпечить економію часових та грошових витрат. Зокрема, економія часових та грошових затрат для одного фахівця становитиме 1 годину на кожну фінансову операцію, що підлягає обов'язковому звітуванню, та 19,34 грн. грошових затрат (49471,72 грн. для 2558 фахівців).

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Альтернатива 1 не дає змоги досягнути цілей державного регулювання
Альтернатива 2	3	Альтернатива 2 дає змогу повною мірою досягнути цілей державного регулювання

Рейтинг	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування
---------	-------------------	--------------------	---------------

результативності			відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутні	<p>Невиконання зобов'язань України, що випливають із статті 20 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Верховною Радою України 16.09.2014.</p> <p>Зменшення ефективності системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, або вчиненням інших злочинів, та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності.</p> <p>Значні часові затрати (1 година) на здійснення заходів з фінансового моніторингу, зокрема на виявлення і фінансової операції, що підлягає обов'язковому фінансовому моніторингу та подання інформації про неї.</p> <p>Зменшення ефективності виявлення фінансових операцій, що підлягають внутрішньому фінансовому моніторингу, та як наслідок застосування штрафних санкцій за невиконання вимог антилегалізаційного законодавства.</p>	Альтернатива 1 є найгіршою, оскільки на відміну від альтернативи 2 не дає змоги досягнути цілей державного регулювання.
Альтернатива 2	Виконання Україною зобов'язань, що випливають із статті 20	В цілому, фінансові та часові затрати з боку державного органу та, відповідно,	Альтернатива 2 є найбільш оптимальною серед

	<p>Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Верховною Радою України 16.09.2014.</p> <p>Підвищення ефективності системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, або вчиненням інших злочинів, та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності.</p> <p>Зменшення часових затрат (1 година) на здійснення заходів з фінансового моніторингу, зокрема на виявлення і фінансової операції, що підлягає обов'язковому звітуванню та подання інформації про неї.</p> <p>Мінімізація застосування штрафних санкцій за порушення антилегалізаційного законодавства.</p>	<p>додаткові видатки бюджету відсутні. Водночас, ймовірні витрати, пов'язані з виєсенням змін до підзаконних нормативно-правових актів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також налаштуванням та оптимізацією програмного забезпечення державного органу, але в межах його фінансування, без необхідності залучення додаткових кадрів.</p> <p>У разі виявлення та подання до Держфінмоніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають обов'язковому звітуванню за меншою кількістю ознак економії часових та грошових затрат для одного фахівця становитиме 1 годину на кожну фінансову операцію, що підлягає обов'язковому звітуванню та 19,34 грн. грошових затрат (49471,72 грн. для 2558 фахівців).</p>	<p>запропонованих альтернатив, оскільки дає змогу повністю досягнути цілей державного регулювання.</p>
--	---	--	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Механізмом регулювання, яким передбачається розв'язати проблему, є прийняття проекту Закону, в зв'язку з чим СПФМ зможуть забезпечити належне виконання вимог Закону щодо виявлення та подання до держфінмоніторингу інформації про фінансові операції, щодо яких виникає

підозра, що вони можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Проектом Закону пропонується спростити процедуру обов'язкового звітування СПФМ до Держфінмоніторингу про фінансові операції. Процедура здійснення первинного фінансового моніторингу зміниться та максимально полегшиться, оскільки СПФМ потребуватиме менше часу для виявлення порогових фінансових операцій, оскільки сума таких фінансових операцій збільшиться з 150000 до 300000, а кількість ознак, за якими інформації про фінансові операції передається до Держфінмоніторингу зменшиться з 17 до 4.

Дія акта поширюється на 2745 суб'єктів господарювання – СПФМ, а саме:

- 1) банки, страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери, кредитні спілки, ломбарди та інші фінансові установи;
- 2) платіжні організації, учасники чи члени платіжних систем;
- 3) товарні та інші біржі, що проводять фінансові операції з товарами;
- 4) професійні учасники фондового ринку (ринку цінних паперів);
- 5) оператори поштового зв'язку, інші установи, які проводять фінансові операції з переказу коштів;
- 6) філії або представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які надають фінансові послуги на території України;
- 7) спеціально визначені суб'єкти СПФМ:
 - а) суб'єкти підприємницької діяльності, які надають посередницькі послуги під час здійснення операцій з купівлі-продажу нерухомого майна;
 - б) суб'єкти господарювання, які здійснюють торгівлю за готівку дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них;
 - в) суб'єкти господарювання, які проводять лотереї та азартні ігри, у тому числі казино, електронне (віртуальне) казино;
 - г) аудиторські фірми, суб'єкти господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку, суб'єкти господарювання, що надають юридичні послуги (крім осіб, що надають послуги в рамках трудових правовідносин);
- 8) інші юридичні особи, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але надають окремі фінансові послуги.

Впровадження регуляторного акта дозволить:

спростити процедуру здійснення обов'язкового звітування СПФМ до Держфінмоніторингу про фінансові операції;

підвищити якість виявлення, із застосуванням ризик-орієнтовного підходу, та подання до Держфінмоніторингу інформації про підозрілі фінансові операції;

зменшити часові затрати СПФМ на здійснення обов'язкового звітування (звітування про порогові фінансові операції);

підвищити ефективність системи протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму в частині виявлення підозрілих фінансових операцій та подальшого вжиття заходів щодо конфіскації злочинних доходів і притягнення винних осіб до відповідальності;

зменшити навантаження на Єдину державну інформаційну систему Держфінмоніторингу.

узгодити законодавство України у сфері протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдження зброї масового знищення із законодавством Європейського Союзу.

Враховуючи викладене, ступінь ефективності основних принципів і способів досягнення цілей оцінюється як високий.

Заходи, які необхідно здійснити державним органам для впровадження регуляторного акта:

- довести до відома СПФМ про внесення змін до законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

- внести зміни до підзаконних нормативно-правових актів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

- налаштувати програмне забезпечення Держфінмоніторингу на обробку та облік інформації, що буде подаватись СПФМ після прийняття регуляторного акта.

Заходи, які необхідно здійснити суб'єктам господарювання для впровадження регуляторного акта:

- довести до відома працівників про внесення змін до законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

- зменшити часові затрати на виявлення фінансових операцій, що підлягають обов'язковому звітуванню;

- з урахуванням зменшення часових затрат на обов'язкове звітування підвищити якість здійснення заходів з виявлення підозрілих фінансових операцій.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Реалізація проекту Закону, в цілому, не передбачає фінансових витрат з боку державного органу та, відповідно, додаткових видатків бюджету. Водночас, ймовірні витрати, пов'язані з внесенням змін до підзаконних нормативно-правових актів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також налаштуванням та оптимізацією програмного забезпечення державного органу, але в межах його фінансування, без необхідності залучення додаткових кадрів.

За результатами прийняття регуляторного акта передбачається економія часових і грошових ресурсів суб'єктів господарювання. Зокрема для одного фахівця на виявлення та подання інформації про 1 фінансову операцію, що підлягає обов'язковому звітуванню, економія становитиме 1 годину часу та 19,34 грн. грошових затрат (49471,72 грн. для 2558 фахівців).

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Регуляторний акт набирає чинності через 90 днів з дня його опублікування.

Такий строк набрання чинності регуляторного акту зумовлений необхідністю прийняття підзаконних нормативно-правових актів, необхідних для реалізації вимог регуляторного акту, та приведення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, Національного банку України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із регуляторним актом.

Строк дії регуляторного акта є необмеженим, оскільки заходи з запобігання та протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відповідно до вимог Рекомендацій FATF, Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму, ратифікованої Верховною Радою України 17.11.2010, повинні вживатися на постійній основі.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Обов'язкові прогностичні показники результативності дії регуляторного акта:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

кількість суб'єктів господарювання – СПФМ та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання – СПФМ та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Додаткові прогностичні показники результативності дії регуляторного акта:
кількість СПФМ, які перебувають на обліку в Держфінмоніторингу;

кількість СПФМ, які подали до Держфінмоніторингу повідомлення про фінансові операції;

кількість фінансових операцій, інформація про які надана СПФМ до Держфінмоніторингу;

кількість порогових фінансових операцій, інформація про які надана СПФМ до Держфінмоніторингу;

кількість підозрілих фінансових операцій, інформація про які надана СПФМ до Держфінмоніторингу;

кількість фінансових операцій, інформація про які взята на облік Держфінмоніторингом;

кількість фінансових операцій, інформації про які включена до узагальнених та додаткових узагальнених матеріалів.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження буде проведене після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження передбачається через 1,5 року після набрання чинності регуляторним актом, але не пізніше 2 років з дня набрання чинності цим актом.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта передбачається здійснювати раз на кожних три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності регуляторного акта – статистичний.

Визначення результативності буде здійснюватися шляхом аналізу обов'язкових прогнозних показників та статистичних даних щодо кількості СПФМ, які перебувають на обліку в Дерфжінмоніторингу, кількості та якості інформації про фінансові операції, поданої до Держфінмоніторингу, а також кількості фінансових операцій, інформація про які включена до узагальнених та додаткових узагальнених матеріалів.

**В.о. Голови Державної служби
фінансового моніторингу України**

І.М. Гаєвський

ТЕСТ
малого підприємництва (М-Тест)

до Альтернативи 1

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з "01" січня 2016 р. по "30" грудня 2016 р.

Порядковий номер	Вид консультації (публічні консультації прями (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прями (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій (опис)
1.	Держфінмоніторингом надано 2754 консультації за телефоном «гарячої лінії» Держфінмоніторингу з питань фінансового моніторингу, в т.ч. щодо порядку виявлення та подання інформації про фінансові операції	6	Роз'яснено порушені питання
2.	Працівниками Держфінмоніторингу взято участь у 71 освітніх заходах з питань фінансового моніторингу (в т.ч. що стосуються питань виявлення та подання інформації про фінансові операції Держфінмоніторингу), організованих Навчально-методичним центром Держфінмоніторингу	1228	Проведено теоретичні та практичні заняття
3.	Проведено тематичний семінар для суб'єктів ринку фінансових послуг на тему «Форми обліку та подання інформації»	14	Обговорено питання подання інформації СПФМ до Держфінмоніторингу

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання: 2745 (одиниць), у тому числі малого підприємництва 264 (одиниць) та мікропідприємництва 2294 (одиниць);

питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив (93,2) (відсотків) (відповідно до таблиці "Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання" додатка 1 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта).

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)			
	Формула:			
	кількість необхідних одиниць обладнання X вартість одиниці			
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування			
	Формула:			
	прямі витрати на процедури перевірки (проведення первинного обстеження) в органі державної влади + витрати часу на процедуру обліку (на одиницю обладнання) X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість процедур обліку за рік) X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва			
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)			
	Формула:			
	оцінка витрат на експлуатацію обладнання (витратні матеріали та ресурси на одиницю обладнання на рік) X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва			
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне			

обслуговування)

Формула:

оцінка вартості процедури
обслуговування обладнання (на
одиницю обладнання) X кількість
процедур технічного
обслуговування на рік на одиницю
обладнання X кількість необхідних
одиниць обладнання одному
суб'єкту малого підприємства

5	Інші процедури (уточнити)	
6	Разом, гривень	X

Формула:

(сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)

7	Кількість суб'єктів господарювання,
що повинні виконати вимоги
регулювання, одниць	
8	Сумарно, гривень	X

Формула:

відповідний стовпчик "разом" X
кількість суб'єктів малого
підприємства, що повинні
виконати вимоги регулювання
(рядок 6 X рядок 7)

Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємства щодо виконання регулювання та звітування

9	Процедури отримання первинної
інформації про вимоги регулювання | |
|---|--|--|

Формула:

витрати часу на отримання
інформації про регулювання,
отримання необхідних форм та
заявок X вартість часу суб'єкта
малого підприємства (заробітна
плата) X оціночна кількість форм
Процедури організації виконання
вимог регулювання

10	Процедури організації виконання
вимог регулювання | |
|----|--|--|

Формула:

витрати часу на розроблення та
впровадження внутрішніх для
суб'єкта малого підприємства

- 11 процедур на впровадження вимог регулювання X вартість часу суб'єкта малого підприємства (заробітна плата) X оціночна кількість внутрішніх процедур
Процедури офіційного звітування

Формула:

витрати часу на отримання інформації про порядок звітування щодо регулювання, отримання необхідних форм та визначення органу, що приймає звіти та місця звітності + витрати часу на заповнення звітних форм + витрати часу на передачу звітних форм (окремо за засобами передачі інформації з оцінкою кількості суб'єктів, що користуються формами засобів – окремо електронна звітність, звітність до органу, поштовим зв'язком тощо) + оцінка витрат часу на корегування (оцінка природного рівня помилок)) X вартість часу суб'єкта малого підприємства (заробітна плата) X оціночна кількість оригінальних звітів X кількість періодів звітності за рік

- 12 Процедури щодо забезпечення процесу перевірок

Формула:

витрати часу на забезпечення процесу перевірок з боку контролюючих органів X вартість часу суб'єкта малого підприємства (заробітна плата) X оціночна кількість перевірок за рік

- 13 Інші процедури (Грошові витрати СПФМ на здійснення заходів з виявлення та подання інформації про фінансові операції, що підлягають обов'язковому звітуванню Формула: час, затрачений на виявлення та подання інформації (1 год.)* X кількість фахівців, задіяних у вказаному заході (1) X погодинна зарплата праці фахівця (19,34) **19,34**

14 Разом, гривень 19,34

Формула:

(сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)
15 Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць 2558

16 Сумарно, гривень 49471,72

Формула:

відповідний стовпчик "разом" X
кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання
(рядок 14 X рядок 15)

***Інформація щодо витрат часу на формування коду виду фінансової операції отримана у ході надання консультацій СПФМ, проведенні освітніх заходів для СПФМ, тощо.**

Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва не зміняться.

Розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок вартості адміністрування регулювання:

(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів малого підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання малого підприємництва - за потреби окремо для суб'єктів малого та мікропідприємств)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
--	-----------------------------------	--	--	---	---

1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання

2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:

камеральні
вийзні

3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання

4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання

5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання

6. Підготовка звітності за результатами регулювання

7. Інші адміністративні процедури (уточнити):

Разом за рік	X	X	X	X
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

Якщо державне регулювання передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу), необхідно визначити повний запланований річний бюджет нового органу (структурного підрозділу) ____ x 5 років = ____ гривень.

Порядковий номер	Назва державного органу	Витрати на адміністрування регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на адміністрування регулювання за п'ять років, гривень
------------------	-------------------------	--	--

Сумарно бюджетні витрати на адміністрування

регулювання суб'єктів
малого підприємництва

4. Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання

Порядковий номер	Показник	Перший рік регулювання (стартовий)	За п'ять років
1	Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання	X	дані рядка 8 пункту 3 цього додатка
2	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	49471,72	дані рядка 16 пункту 3 цього додатка
3	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання	49471,72	сума рядків 1 та 2 цієї таблиці
4	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва	X	дані з таблиці "Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва" цього додатка
5	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	49471,72	сума рядків 3 та 4 цієї таблиці

5. Розроблення корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання не передбачено.

ТЕСТ
малого підприємництва (М-Тест)

до Альтернативи 2

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання: 2745 (одиниць), у тому числі малого підприємництва 264 (одиниць) та мікропідприємництва 2294 (одиниць);

питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив (93,2) (відсотків) (відповідно до таблиці "Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання" додатка 1 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта).

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
------------------	---------------------	---	-------------------------------	------------------------

Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання

1 Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)

Формула:

кількість необхідних одиниць обладнання X вартість одиниці

2 Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування

Формула:

прямі витрати на процедури перевірки (проведення первинного обстеження) в органі державної влади + витрати часу на процедуру обліку (на одиницю обладнання) X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість процедур обліку за рік) X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва